

**Olympiapaikka,
MM- ja MC-
menestystä
sekä ME:**

EETU
KALLIOISEN
HUIKEA
VUOSI!

”Ruutikankaalla mieleenpainuvat MM-kilpailut” → 10–11

Alexi Lepän toiveiden täyttymys → 6–8

Toisen lajin huipulta ampumaurheilun pariin → 18–19, 47

LAPUA

LYIJYTTÖMÄT LAPUA NATURALIS® LUODIT & PATRUUNAT

— THE HUNTER'S BEST FRIEND —

**UUSI TYÖKALU
METSÄSTÄJILLE!**

Lue sovelluksesta lisää
oheisen QR-koodin kautta.

PERUSTETTU 1927

95. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutus päällikkö Kustaa Ylitalo

Valmennuksen johtaja Ville Häyrynen

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Laitinen

Seurakehittäjä Marko Keskitalo

KANNEN KUVA: LASSI PALO. SKEETIN MM-HOPEAMITALISTI EETU KALLIOINEN KUVATTUNA BAKUSSA ELOKUUSSA.

Hieno ampumaurheiluvuosi!

Vielä on mahdollisuuksia jäljellä saavuttaa lisää maapaikkoja Pariisiin.

Teksti LASSI PALO

Kuva MIKA KINISJÄRVI

Ampumaurheiluliiton kauden päätöstilaisuus Grande Finale järjestetään Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa 28.–29. lokakuuta. Tilaisuudessa palkitaan vuoden parhaat ampumaurheilijat juhlassa palkitsemisgaalassa.

Grande Finalessa on varmasti hyvä fiilis, koska ampumaurheiluvuosi on ollut menestyksellä ja värikäs.

Eri lajeissa on tullut useita arvokisamitaleja – kuten esimerkiksi tämän lehden kannessa **Eetu Kallioisen** Bakussa saavuttama skeetin MM-hopeamitali. Kallioinen saavutti samalla maapaikan ensi vuonna järjestettäviin Pariisin olympialaisiin. Suomen toisen maapaikan Bakussa otti upeasti kivääriampuja **Alexi Leppä**.

Suomalaisilla mpumaurheilijoilla on vielä mahdollisuuksia saavuttaa lisää Pariisin maapaikkoja, kuten tämän Urheiluampu-

Bakussa järjestettyjen ampumaurheilun MM-kilpailujen päätöslajina ammuttiin 50m liikkuvan maalin seka-juoksut. Krister Holmberg (oik.)tähtäsi uusinnan kautta MM-pronssille.

ja-lehden sivuilta 6–9 voi lukea.

Tässä Urheiluampujassa käsitellään montaa muutakin asiaa, kuten esimerkiksi kännykkäkäytön vaikutuksia ampumaurheilusuoritukseen. Keskustelu alkoi edellisessä numerossa julkaistusta optikko **Timo Koljosen** haastattelusta.

Vuoden viimeinen Urheiluampuja-lehti ilmestyy joulukuussa vain sähköisessä muodossa. Aiheesta voi lukea lisää sivuilta 12–13.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 4/2023

4 Pääkirjoitus: Reppuun mukaan muutos- ja yhteistyökykyä

5 Kännykkäkeskustelu jatkuu.

* 6 kiperää: Marianne Palo.

6 Yhteenveto ISSF-lajien arvokisoista ja kaudesta.

10 Luottavaisin mielin kohti practicalin MM-kisoja 2024.

12 Katsaus liiton talousasioihin.

14 William Wilkman menestyi ensimmäisissä arvokisoissaan.

16 Siluetin isä–tytär -kaksikko:

Esko ja Hanna Lempola.

18 Jani Tuulaniemi perehtyy nyt ampumaurheiluun.

20 Rasmus Kumpuvaara ja Eino Peltomäki kehuvat Urheilukoulua.

22 Kiväärin talenttiryhmän ensiaskeleet.

24 Raportti ruutiaseiden Kulta-hippufinaaleista.

26 300m kivääri uuteen nousuun?

28 Noin 20 kysymystä: Jari Karinkanta.

32 Tehoryhmäampuja esitellyssä: Jenna Riitala.

34 Mitä nyt kuuluu, Henri Sorvo?

36 Jatkojuttu kännykkäasioihin * Koukkin korneri.

38 Tiesitkö, että...? * Saturnukka.

40 Nuorisooukeama. Radoilta kerättyä.

42 Tiedotuksia ja tapahtumia.

44 Svenska sidor.

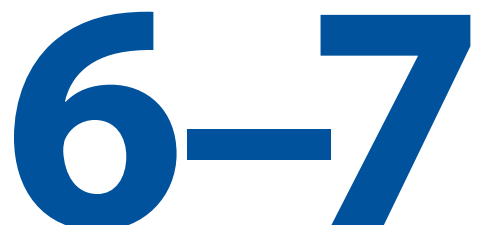
46 Sarjakuva * 10 napakkaa: Mika Kinisjärvi.

47 Finaali: Tino Tapio.

hakuammuntaa

PRACTICALIA ja action airia ampuvan Tino Tapion päivittäinen harjoitusaika tunneissa, kun hän oli kansainvälisen tason urheilija aiemmassa lajissaan eli uimahypyssä. * Sivut 22–23

Reppuun mukaan muutos- ja yhteistyökykyä

Ampumaurheiluliiton tulevan strategian (2025–2028) valmistelu aloitettiin kesäkuussa. Jo nykyisessä strategiassa on ampumaurheilun tulevaisuuden kannalta äärimmäisen tärkeitä asioita, joihin uuteen strategiaan tuskin löytyy aivan uusia varsinaisia viisastenkiviä.

Kyse on ennemminkin siitä, mihin asioihin keskitymme seuraavien vuosien aikana. Koska resurssien määrän ei odoteta ainakaan kasvavan nykyisestä, vaaditaan myös valintoja siitä, mitä me emme tee.

Erinomaisten tärkeitä asioita onkin pohdittavana, kun mietitään, mihin Ampumaurheiluliiton pitäisi keskittyä seuraavan nelivuotiskauden aikana. Hallitus ja valtuusto ovat jo pohdinnat aloittaneet, mutta olisi todella tärkeää, että mahdollisimman laaja joukko ampumaurheilun harrastajia osallistuisi tähän pohdintaan. Ensimmäinen paikka tähän tulee nyt syksyllä Grande Finalen yhteydessä sunnuntaina 29. lokakuuta. Kisakallion urheiluopistolla Lohjalla. Tervetuloa sinne keskustelemaan yhdessä ampumaurheilun tulevaisuuden suunnista!

Oleellista on, miten tuleva strategia saadaan toteutettua ja päästään visioituun lopputulemaan. Valittiin strategiaksi mitä tahansa, lienee kaksi asiaa joka tapauksessa edessä, jos tavoitteissa halutaan onnistua: muutuskäyvykyys ja yhteistyön välttämättömyys.

Ympäröivä maailma on ollut viime vuodet hurjassa muutoksessa. Juuri tällä hetkellä ampumaharrastuksella on – Venäjän järkyttävien toimien takia – erinomaista nostetta, ja ampumaurheilijat ovat pitkää aikaa taas voineet ylpeydellä kertoa, mitä harrastavat. Hallitusohjelmassa on ampumaratojen kannalta erittäin positiivisia kirjauksia, joiden toteuttamisessa meidän on oltava valmiita ohjaamaan ja auttamaan.

Emme kykene vastaamaan muuttuvan ympäristömme haasteisiin, jos emme kykene muutokseen. Jo nykyisen strategiamme luontivaiheessa toteutetun kyselyn vastauksissa korostui ymmärrys siitä, että tarvitaan aktiivista muutosta. 72 prosenttia vastaajista oli sitä mieltä, että jotta ampumaurheilu voisi jatkua mahdollisimman vireänä ja houkuttelevana lajina, tärkeintä on muokata aktiivisesti ampumaharrastusta, jotta elinvoima säilyisi. Vastaajista 17 prosenttia oli jopa sitä mieltä, että meidän pitäisi olla kansainvälisessä eturintamassa ampumaharrastuksen uudistajana.

Harmillisen usein on kuitenkin todellisuutta, että muutoksia kannatetaan vain niin kauan kuin ne eivät edellytä yksilön oman toiminnan muuttamista totutusta. Myös yhteistyön merkitys tulee vain korostumaan tulevina vuosina, kun resurssit ovat niukassa. Nykytiellä vapaaehtoiset vastuunkantajat uupuvat ja toiminta uhkaa näivettyä. Minkäänlaisen keskinäinen kamppailuun meillä ei ole varaa.

Toivon, että tulevalle strategiamatkalle saadaan joka tapauksessa pakattua mukaan aimo annos muutos- ja yhteistyökykyä. Niille eväille on tarvetta jo tässäkin hetkessä.

Förändrings- och samarbetsförmåga i bagaget

Utarbetandet av Sportskytteförbundets strategi för 2025–2028 inleddes i juni. Redan den nuvarande strategin innehåller saker som är ytterst viktiga för sportskyttets framtid, så några alldeles nya magiska lösningar hittas knappast för den nya strategin.

Det handlar mer om vad vi ska fokusera på under de kommande åren. Mängden resurser väntas åtminstone inte öka, så det krävs också beslut om vad vi inte kommer att göra.

Frågan vad Sportskytteförbundet borde fokusera på under följande fyraårsperiod är ytterst viktig. Styrelsen och fullmäktige har redan inlett diskussionen i fråga, men det vore mycket viktigt att så många som möjligt som ägnar sig åt sportskytte skulle delta i diskussionen. Det första tillfället ges nu i höst under Grande Finale söndagen den 29 oktober på Kisakallio idrottsinstitut i Lojo. Välkommen dit för att diskutera förbundets framtid!

Det väsentliga är hur den kommande strategin kan genomföras och hur vi ska lyckas nå det önskade slutresultatet. Oberoende av strategin som väljs så krävs det sannolikt två saker av oss om vi vill nå våra mål: förmågan att förändras och det nödvändiga samarbetet.

Världen omkring oss har förändrats otroligt mycket under de senaste åren. Just nu har skyttehobbyn – till följd av Rysslands chockerande aktioner – fått ett stort lyft, och sportskyttarna har efter en lång tid igen kunnat vara stolta när de berättat vad de har för hobby. Regeringsprogrammet innehåller skrivelser som är mycket positiva med tanke på skjutbanorna, och vi måste vara redo att vägleda och hjälpa till vid genomförandet av dem.

Utan förändringsförmåga kan vi inte svara på utmaningarna i vår föränderliga omvärld. Av svaren vi fick på enkäten som gjordes då vår nuvarande strategi utformades framgick klart en förståelse av att det behövdes en aktiv förändring. 72 procent av respondenterna ansåg att det viktigaste som kunde göras för att bevara sportskytte som en så vital och lockande idrottsgren som möjligt var att aktivt ändra skyttehobbyn för att behålla dess livskraft. 17 procent av respondenterna ansåg till och med att vi internationellt sett borde stå i spetsen som förnyare av skyttehobbyn.

Beklagligt ofta är det dock så att förändring stöds endast så länge som det inte kräver att individen ändrar sin verksamhet från det bekanta.

Också samarbetets betydelse kommer att ytterligare öka under de kommande åren då resurserna är knappa. Om allt fortsätter som förr kommer de frivilliga ansvarspersonerna att bli slutkörda och verksamheten hotar att tyna bort. Vi har absolut inte råd att sätta krokben för varandra.

Jag hoppas att vi kan packa med oss en hel del förändrings- och samarbetsförmåga för vår kommande strategiresa. Det är vägkost som vi behöver redan nu.

ANNE LAURILA
SAL:n toiminnanjohtaja /
Sportskytteförbundets
verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

”Keskittymiskyky jos mikä on keskeinen ominaisuus”

Keskustelu ampumaurheilusta ja kännykänkäytöstä jatkuu.

Edellisessä Urheiluampuja-lehdessä (3/2023) julkaistiin laaja artikkeli ampumaurheilusta ja kännykänkäytöstä. Asiantuntijana toimi Lahden Silmäaseaman optikko Timo Koljonen, joka on tehnyt yhteistyötä satojen suomalaisten ampumaurheilijoiden kanssa. Hän kehotti ampumaurheilijoita käyttämään kännykkää kisapäivänä vasta viimeisen laukauksen jälkeen.

AMPUMAUHEILULIIITON valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** sanoo, ettei urheilijoiden puhelimen käyttö ole irrallinen asia siitä keskustelusta, jota yhteiskunnassa käydään esimerkiksi lasten ja nuorten puhelimen käyttämisestä.

– Koko ajan saadaa lisää tietoa myös puhelimen käyttämisen vaikutuksesta keskittymiskykyyn näkökyvyn lisäksi. Jo nyt tiedetään, että ihmisten keskittymiskyky on heikentynyt samaan aikaan, kun puhelinten tarjoamat nopeat ärsykkeet ja lyhyet videot ovat tulleet osaksi ihmisten arkea. Ja keskittymiskyky jos mikä on meidän lajissamme aivan keskeinen ominaisuus, Häyrinen painottaa.

– Olen itse elänyt tämän murrosajan urheilijoiden kanssa, ja kännykät ovat vallanneet ison tilan urheilijoiden vapaa-

LASSI PALO

Keskittymisen ja näkökyvyn on oltava kohdillaan ampumaurheilussa.

hetkissä. Osin se on hyvä, osin varmasti huono. Esimerkiksi yhteisissä ruokailuhetkissä soisin puhelinten pysyvän taskussa. Koko puhelinasia on varmasti sellainen, että meidän tulee jatkossa huomioida se yhä tarkemmin koko ampumaurheilussa ja maajoukkuetoiminnassa.

TRAPIN TEHORYHMÄN valmentajana toimiva **Maija Hoppu** puolestaan sanoo, että ammuntilanteessa, esimerkiksi haulikkoammunnassa, aivot saavat huomattavan osan kiekon liikkeen informaatiosta näkemisen kautta.

– Sillä on siis suuri merkitys mitä näet! Ja toisaalta mihin kiinnität huomiota! Kuinka pystyt kohdistamaan huomion oikeisiin

asioihin ja olemaan läsnä tilanteessa.

– Mobiililaitteet kuuluvat jopa tällaisen, hmm vanhenevan tädin, vakiokalustoon, saati sitten nuorten ikäluokkien, joilla jopa koulukirjat ovat ruudulla. Silmät ovat päivän aikana todella paljon tarkentuneina lähietäisyydelle, jolloin tuolta osin silmien lihaksia tulee siis treenattua kohtuullisen hyvin. Mutta entä kun katsotaankin kauemmas, esimerkiksi kiekon lentoradan alueelle, sanotaan 20–70 metrin päähän tai kauemmaksi, treenaammeko silmiä tarpeeksi myös tuolla alueella, Hoppu miettii.

– Hankala kyllä silmät vain välittävät tietoa aivoille, jolloin vaikutukset näkyvätkin esimerkiksi ajatuksissa tai tunteissa. Ja taas tätä kautta vaikuttavat ampumasuorituksen kuten tilanteessa läsnäoloon, puristukseen, rentouteen, kiekon havainnointiin jne. Mutta jotain hyvää on myös siinä, että ampujana pystyt tuossa kohtaa valitsemaan. Kavereiden puheisiin ei voi vaikuttaa, mutta siihen voi, lukeeko vai selaako kilpailupäivän tai harjoituskerran aikana.

Hopun mukaan trapin nuorten lajileireillä tehdään alkuverryttelyt lihaksille ja myös silmien lihaksille.

– Koska ihminen on kokonaisuus, kaikki vaikuttaa kaikkeen. Meidän aikuisten esi-merkki saattaa olla kohtuullisen voimakas. 🚩

Aiheesta lisää sivuilla 36–37.

LASSI PALO

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

25-vuotias kivääriampuja MARIANNE PALO (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura) saavutti MM-hopeaa naisten 50m pienoiskiväärin makuun kilpailussa Bakussa elokuussa.

ANNE LAURILA

1 Kuinka suuri yllätys upea MM-hopea oli? Haaveilin mitalista, joka kilpailun aikana kävi mielessä. Sen varmistuessa koin voittajafiliksen itseäni vastaan – pari päivää aiemmin tuntui, että kaikki aika ja kova työ menivät kuin tuhka tuuleen.

2 Millainen fiilis Bakusta ja koko kaudesta jäi? Löydän positiivisia asioita Bakusta, vaikka välillä käytiin syvällä. Viimeinen laji olikin ainut onnistunut suoritus. Kauteni oli paras tähän asti: viisi SE-tulosta.

3 Millainen merkitys hopeamitalilla oli urasi kannalta? Se osoitti, että olen kehittänyt henkisesti. Periksiantamattomuus ja onnistuminen isoissa kilpailuissa luovat lisää itseluottamusta.

4 Mitkä ovat ensi vuoden tavoitteitasi? Edustaa Suomea ilma- ja pie-

noiskiväärilajien arvokilpailuissa sekä olympiakarsinnoissa ja saavuttaa maapaikka Suomelle Pariisiin.

5 Kuulut Ampumaurheiluliiton Team 2028 -ryhmään. Ovatko Los Angelesin olympialaiset pidemmän ajan tavoitteenasi? Tavoittelen ensin Pariisin olympialaisiin 2024 ja sen jälkeen Los Angelesiin.

6 Olet työharjoittelussa päivät ja illat koulussa. Mitä tämä käytännössä tarkoittaa? Suoritan kaksi työharjoittelua tänä syksynä. Lisäksi käyn lähiopetuksessa kahtena iltana viikossa lokakuun puoleen väliin. Sitten voin keskittyä ampumaurheiluun täyspäiväisesti. Joulukuussa valmistun lähihoitajaksi.

LASSI PALO

Aleksi Leppä (vas.) ja Eetu Kallioinen ampuivat Bakun MM-kilpailuissa peräkkäisinä päivinä Suomelle kaksi maapaikkaa Pariisin olympialaisiin.

Mikä saldo! Kaksi olympia

Suomalaiset ampumaurheilijat onnistuivat hienosti Bakun MM-kilpailuissa. Saldona oli kaksi olympiapaikkaa Pariisiin ja kuusi mitalia.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kaikkien lajien MM-kilpailut järjestettiin Azerbaidzhanin Bakussa 14.8.–1.9. Kisat järjestettiin nyt 53. kerran. Edellisen kerran vastaava tapahtuma järjestettiin vuonna 2018 Etelä-Korean Changwonissa.

Bakun MM-kilpailuihin osallistui 1249

urheilijaa, jotka edustivat 101 maata. Suomen Ampumaurheiluliitto nimesi kisoihin 22 urheilijaa. Suomen joukkueessa oli kuusi kivääriampujaa, yksi pistooliampujaa, kuusi trap-ampujaa, neljä skeet-ampujaa ja viisi liikkuvan maalin ampujaa.

Ennen kisojen alkua Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** sanoi, että ”näköymä Bakun MM-kisoihin on hyvä”, koska kesän kilpailut olivat menneet usealla lajiryhmällä todella hyvin. Häyrinen viittasi muun muassa Euroopan kisoihin ja Lonaton maailmancupiin.

– Luvassa on ampumaurheilun isoin ja kovatasoin kilpailu, ja uskon, että suomalaisampujat ovat kilpailuun valmiita.

HÄYRINEN TUNSI joukkonsa ja varmasti aavisti mitä tuleman pitää. Bakussa oli jaossa MM-mitalien lisäksi 48 maapaikkaa Pariisissa ensi vuonna järjestettäviin

olympialaisiin. Jaossa oli neljä paikkaa kussakin henkilökohtaisessa olympialajissa, joita on kaikkiaan kaksitoista.

Suomi ei ollut ennen Bakua vielä saavuttanut ampumaurheilussa maapaikkaa Pariisiin. Mutta Bakussa niitä sitten tuliikin kaksi! Se oli ikimuistoinen elokuinen viikonloppu, sillä ensin **Eetu Kallioinen** sijoittui toiseksi miesten skeetissä ja sitten seuraavana päivänä **Aleksi Leppä** sai maapaikan Pariisin, kun hän oli miesten 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa (3x20 ls) kuudes.

Kallioinen, 25, edusti Suomea Tokion olympialaisissa 2021, mutta Lepälle, 29, saavutettu maapaikka oli ensimmäinen laatuaan. Edellinen suomalainen mieskivääriampuja olympialaisissa oli **Henri Häkkinen** Pekingissä 2008.

Suomi saavutti Bakussa kaikkiaan kuusi mitalia – neljä hopeaa ja kaksi pronssia. Kallioisen lisäksi hopeamitalin saavuttivat

Bakun MM-mitalitaulukko (14.8.–1.9. 2023)

SIJA	MAA	KULTA	HOPEA	PRONSSI	YHT.
1.	Kiina	15	7	6	28
2.	Ukraina	6	4	2	12
3.	Intia	6	-	8	14
4.	Sveitsi	5	4	4	13
5.	Yhdysvallat	5	2	3	10
6.	Norja	4	3	4	11
7.	Saksa	3	5	8	16
8.	Puola	3	3	-	6
9.	Ruotsi	2	4	1	7
--					
22.	Suomi	-	4	2	6

Mitaleja saavutti kaikkiaan 35 maata. Bakun MM-kisoihin osallistui 101 maata.

Suomen MM-mitalit

HOPEA

Eetu Kallioinen, miesten skeet
Marianne Palo, naisten 50m pienoiskivääri, makuu
Aleksi Leppä, 300m kivääri, makuu
Miesten 10m liikkuva maali, joukkue

PRONSSI

Miesten 10m liikkuva maali, sekajuoksut, joukkue
Krister Holmberg, miesten 50m liikkuva maali, sekajuoksut

Suomen olympiamaapaikat Pariisin olympialaisiin 2024

Miesten skeet:

Eetu Kallioinen

Miesten 50m pienoiskivääri 3x20 ls:

Aleksi Leppä

Suomen liikkuvan maalin miesten joukkue saavutti kaksi joukkuemitalia Bakussa: Niklas Hyvärinen (vas.), Aaro Vuorimaa ja Krister Holmberg.

paikkaa ja kuusi mitalia

Marianne Palo naisten 50m pienoiskiväärin makuukilpailussa, **Leppä** 300m kiväärin makuukilpailussa ja miesten 10m liikkuva maalin joukkue joukkuekilpailussa (**Krister Holmberg**, **Niklas Hyvärinen**, **Aaro Vuorimaa**).

Pronssimitalit pujotettiin miesten 10m liikkuva maalin sekajuoksujen joukkuekilpailun päätteeksi Suomen ampuijen kaulaan. Holmberg kruunasi MM-kilpailunsa ampumalla pronssia miesten 50m liikkuva maalin sekajuoksussa.

KIINA OLI Bakun mitalitaulukon ykkönen. Se saavutti 28 mitalia, joista viisitoista oli kultaisia. Jaossa oli kaikkiaan 64 kultamitalia. Ukraina oli mitalitaulukon kakkonen ja Intia kolmonen.

Norja oli paras Pohjoismaa neljällä kultamitalillaan, kolmella hopeallaan ja neljällä pronssillaan. Norjan sijoitus oli hienosti kuudes. Ruotsi oli kymmenes (2-

4-1). Suomi sijoittui 22:nneksi kuudella mitalillaan.

Bakussa mitaleille ylsi kaikkiaan 35 maata. Viro sai yhden hopeamitalin, Ranska neljä mitalia (0-1-3) ja Iso-Britannia yhden pronssimitalin.

Häyrinen olikin tyytyväinen, että kesä-heinäkuussa Puolan Wrocławissa järjestettyjen Euroopan kisojen hyvä menestys toistui runsas kuukausi myöhemmin Bakussa.

- Eetun menestys oli jatkumoa tälle vuodelle. Aleksin maapaikka Pariisiin ja muut sijoitukset olivat myös erittäin hyviä. Mariannen mitali oli myös iso asia suomalaiselle kivääriammunnalle, Häyrinen sanoi.

Suomen edellinen naisten henkilökohtainen pienoiskiväärin MM-mitali tuli vuonna 1982, jolloin **Sirpa Ylönen** voitti kultaa Caracasissa myös "piekkarin" maakilulta.

Häyrinen piti liikkuvan maalin ampujien MM-menestystä myös hyvänä:

- Baku oli jatkumoa myös sille, mitä liikkuvassa maalissa on aiemminkin nähty. "Saumoja" olisi ollut enempäänkin. Kokenut Holmberg oli taas mitalintuoja henkilökohtaisessa lajissa, Häyrinen summasi.

ISSF:N SYYSKUUN 11. päivänä päivitetyn listan mukaan 45 maata oli saavuttanut maapaikkoja Pariisiin. Kiinalla ja Yhdysvalloilla oli viisitoista maapaikkaa. Saksa oli saavuttanut yhdeksän ja Italia kahdeksan paikkaa, Etelä-Korea, Intia ja Tšekki seitsemän. Norjalla ja Ruotsilla oli neljä maapaikkaa, Tanskalla Suomen tavoin kaksi.

Haulikkoammunnan EM-kilpailut olivat Kroatian Osijekissa vielä kesken tämän lehden men-

jatkuu

nessä painoon. Suomi ei saavuttanut skeettissä lisää maapaikkoja, ja trap ammuttiin vasta tämän lehden mentyä painoon.

Suomalaiset ampumaurheilijat voivat tavoitella Pariisiin maapaikkoja seuraavan kerran ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarin Győrissä ensi vuoden helmi-maaliskuussa. Győrissä on jaossa kaksi maapaikkaa kussakin henkilökohtaisessa olympialajissa eli miesten ja naisten ilmakiväärissä ja -pistoolissa.

Samana verran paikkoja (yhteensä 8) on jaossa Euroopan olympiakarsinnoissa 25/50m kivääri- ja pistoolilajeissa. Kilpailun ajankohta ja paikka ovat toistaiseksi avoimina.

Ensi vuonna järjestettävissä haulikkolajien EM-kilpailussa jaetaan kaikkiaan neljä maapaikkaa eli yksi kussakin henkilökohtaisessa olympialajissa (miesten ja naisten skeet ja trap).

Viimeiset paikat – kaikkiaan 48 – jaetaan viimeisessä olympiakarsinnassa, jonka ajankohta ja paikka ovat nekin toistaiseksi auki.

Olympialaisten isäntämaa Ranska saa vähintään yhden urheilijan jokaiseen lajiin. ISSF:n rankingin perusteella yksi urheilija lajia kohden saa paikan Pariisiin.

Pariisin olympialaiset järjestetään 26.7.–11.8.2024.

SUOMELLA OLI Pekingin olympialaisissa (2008) peräti kahdeksan ampumaurheilijaa. Neljä vuotta myöhemmin järjestetyissä Lontoon olympialaisissa Suomea edusti neljä ampumaurheilijaa: **Satu Mäkelä-Nummela** (trap) ja **Marjo Yli-Kiikka** (kivääri) sekä pistoolissa **Kai Jahnsson** ja **Mira Suhonen**.

Rio de Janeirossa 2016 oli kaksi trap-ampujaa eli Mäkelä-Nummela ja Vesa Törnroos. Tokion olympialaisissa 2021 Suomea edusti Kallioisen ja Mäkelä-Nummelan lisäksi Lari Pesonen (skeet).

Pariisiin on siis vielä hyvä mahdollisuus saavuttaa maapaikkoja, koska aikaa ja kilpailuja on jäljellä. Peukut siis pystyyn, jotta Suomi saa lisää maapaikkoja! 🚀

Ampumaurheiluliiton italialainen skeetin päävalmentaja Pietro Genga on tehnyt paljon ja hyvää työtä skeetin maajoukkueessa.

KOMMENTTI

Kuinka käy Vuoden urheilija -äänestyksessä?

Suomalaiset ampu-aurheilijat olivat heti tilanteen tasalla, kun miesten skeetin palinkintojenjako oli alkamassa Bakun MM-kilpailuissa: **Eetu Kallioisen** saavutuksilla pitäisi olla erittäin korkealla, kun Vuoden urheilija -äänestyksen tulokset julkistetaan ensi vuoden tammikuussa.

Ala-Hämeen Ampujia (A-HA) edustava Kallioinen saavutti vuonna 2021 neljännen sijan Tokion olympialaisissa ja aiemmin samana kesänä EM-pronssia. Kolmas sija toi paikan Tokioon.

Kallioinen, 25, on tehnyt paljon ja määrätietoisesti töitä, jonka ansiosta tämän vuoden saavutukset ovat huikeat. Hän sai Bakussa MM-hopeaa, jonka jälkeen päivitetyllä Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) rankinglistalla hän nousi lajinsa ykköseksi. Kallioinen saavutti Bakussa myös maapaikan ensi vuonna Pariisissa järjestettäviin kesäolympialaisiin.

Kallioinen teki Bakun peruskilpailussa tuloksen 124/125 ja kamppaili finaalissa voitosta viimeiselle ampumapaikalle asti häviten maailmanmestaruuden voittaneelle Kreikan Efthimios Mitasille yhdellä kiekolla (56–55).

KALLIOISEN ANSIOLISTA jatkuu komeilla suorituksilla. Kesäkuussa Puolan Wrocławissa järjestetyissä Euroopan kisoissa Kallioinen sai henkilökohtaisessa kilpailussa pronssia ja kuului Suomen joukkuekultaa voittaneeseen joukkueeseen **Tommi Takasen** ja **Timi Valloniemen** kanssa. Suomi teki joukkuekilpailussa uuden maailmanennätyksen 222.

Kallioinen ampui Wrocławissa myös parikilpailun **Marjut Heinosen** kanssa. Suomen pari sijoittui viidenneksi, kun neljä parasta eteni mitaliotteluihin.

Eikä tässä vielä kaikki. Kallioinen sijoittui maaliskuussa Larnakan maailmancupissa toiseksi ja heinäkuussa Lonaton maailmancupissa kolmanneksi. Lonaton peruskilpailussa Kallioinen rikkoi 124 kiekkoa.

Kallioisen saavutukset ovat siis erinomaiset. Enemminkin olisi voinut tulla, sillä Kallioinen ei lähtenyt Kroatian Osijekissa järjestettäviin EM-kilpailuihin. Hän luovutti paikkansa **Lari Pesoselle**, jotta tämä voisi myös tavoitella maapaikkaa Pariisiin.

Jos pohtii vuoden joukkueäänestystä, niin ampumaurheilun Euroopan kisojen kultamitalin ME-tuloksella pitäisi olla absoluuttisena saavutuksena tämän vuoden joukkueista myös aika korkealla äänestyksessä.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

Mihin asti ampumaurheilun saavutukset sitten riittävät, kun suomalaiset urheilutoimittajat alkavat laittaa äänestyksen urheilija- ja joukkue-ehdokkaista mieleiseensä paremmuusjärjestykseen?

Urheilutoimittajain liitto (UL) on nimennyt Vuoden urheilijan vuodesta 1947 alkaen. UL:n mukaan "valinnalla ylläpidetään urheilun ja urheilujournalismin arvostusta". Valinnan takana ovat ammatikseen monipuolisesti urheilua

seuraavat ja äänestykseen oikeutetut jäsenet. Äänestykseen voivat osallistua ne liiton jäsenet, joille on myönnetty liiton pressikortti.

Perinteisen ja arvostetun tittelin voittaja julkistetaan vuosittain tammikuuisessa Urheilugaalassa.

Trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela** valittiin Vuoden urheilijaksi vuonna 2008, kun hän voitti olympiakultaa Pekingissä. Kivääriampuja **Vilho Ylönen** oli vuoden 1958 paras urheilija.

Miltä Suomen urheiluvuosi 2023 sitten näyttää tässä vaiheessa? Hiihdon MM-kilpailuissa Suomi sai yhden mitalin, kun miesten viestissä tuli hopeaa. Yleisurheilun MM-kisoissa **Wilma Murto** toi Suomen ainoan mitalin – pronssisen – naisten seiväshypyssä. Lisäksi Murto voitti sisäratojen EM-kultaa ja voitti Timanttiliigan osakilpailun Lontoossa.

Koripalloilija **Lauri Markkanen** pelasi NBA-liigan Utah Jazzissa erinomaisen kauden ja teki suomalaista palloiluhistoriaa, kun hänet valittiin liigan tähdistöpeliin. Jääkiekkoilija **Mikko Rantasella** oli hieno kausi NHL:ssä. **Kalle Rovannerä** johti tätä kirjoittaessa rallin MM-sarjaa. Suunnistuksen MM-kilpailuissa Suomeen tuli kaksi mitalia, kun **Olli Ojanaho** sai pronssia ja miehet viestihopeaa. Suomalaispari **Juulia Turkkila – Matthias Versluis** ylsi jäätanssissa EM-pronssille.

KUTEN SUOMALAISAMPUJAT Bakussa totesivat, Kallioisen saavutukset ovat kansainvälisesti kilpailuissa ja olympialajissa äärimmäisen kovat. Kun huippu-urheilussa mitataan absoluuttista paremmuutta, on Kallioinen kiistatta osoittanut kuuluvansa maailman valiodien joukkoon ampumaurheilussa, jonka MM-kisoihin osallistui 101 maata ja jonka maailmancupeissa on mukana normaalisti 80–90 maata. Miesten MM-skeettiin osallistui 125 ampumaurheilijaa.

Mihin Kallioisen saavutukset sitten riittävät Vuoden urheilija -äänestyksessä? Niiden pitäisi riittää korkealle, mutta aika näyttää.

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Corrosafe- asekaappien turvallisuusluokka SFS3492 on Poliisihallituksen hyväksymä ja täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden asean ja/ tai ERVA-aseiden säilytykseen.

Uusi mallisto!

Corrosafe-rahoitus kaikille malleille. Maksuaika määräytyy hinnan mukaan.

CORROSAFE CS16R
Kuvan kaappi lisävarustein.

CORROSAFE 16K
Kuvan kaappi lisävarustein.

50,-/kk

Liittojen jäsenille
koodilukko ilman lisähintaa
asekaapin oston yhteydessä.
Arvo 180,-

METSÄSTÄJÄLIITTO

RUL RESERVILÄISLIITTO

Koukkusarja 35,-

Laatikko 355 30,-

Lokerikko 435x529
190,-

Lokerikko 235x529
160,-

Tutustu uusittuun mallistoomme!

www.corrosafe.fi

Erkki 0400 391 725 Tapio 0400 635 179
corrotech@corrotech.fi

www.corrotech.fi/verkkokauppa

CORROSAFE 6K

alk. 905,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 6 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 32 cm, paino 125 kg.

CORROSAFE 12K

alk. 1015,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 12 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 40 cm, paino 135 kg.

CORROSAFE 16K

alk. 1150,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 16 asetta. Kor-
keus 150 cm, leveys 55 cm, syvyys
40 cm, paino 150 kg.

CORROSAFE CS16R

alk. 2375,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii 16 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 250 kg.

CORROSAFE CS30

alk. 1820,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii max. 30 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 225 kg.

Tutustu tuotteisiin ja lisävarusteisiin netissä www.corrosafe.fi

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista

CORROTECH
STEEL HOUSE

Tornio

”Ruutikankaalle komea

Ruutikankaalla järjestetään ensi vuonna kivääripracticalin MM-kilpailut. Kilpailujen johtaja Petteri Aro haluaa ”lyödä parasta pöytään ja luoda komean kisakattauksen”.

Teksti LASSI PALO
Kuvat SAMI YLÖNEN

Kansainvälinen practical-ammunnan kattojärjestö IPSC valitsi vuoden 2021 joulukuussa Suomen seuraavien kivääripracticalin MM-kilpailujen järjestäjäksi. Niinpä ensi vuoden elokuussa Ruutikankaan uudessa ampumaurheilukeskuksessa ratkotaan suomalaisen practicalin paraatilajin MM-tittelit.

– Tämä on koko Suomen ampumaurheilulle sulka hattuun, MM-kilpailujen johtaja **Petteri Aro** sanoi puolitoista vuotta sitten Urheiluampuja-lehdessä.

IPSC:n äänestyksessä Suomi voitti Pietarin alueen, joka oli myös tarjoutunut kisaisännäksi. Vaikka Pietarin alue olisi voittanut äänestyksen, kisoja tuskin olisi siellä järjestetty Venäjän hyökättyä Ukrainaan pian valinnan jälkeen.

TÄMÄ ON ensimmäinen kerta, kun Suomessa järjestetään practical-ammunnan MM-kilpailut. Järjestelyjen osalta kilpailut ovat eräs suomalaisen ampumaurheilun historian suurimmista kisaprojekteista. Aro luonnehtii kisaprojektia ”isoksi ponnistukseksi”:

– Vaikka meillä ei ole aiempia rakenteita eikä malleja, olen tosi luottavainen sen suhteen, että Ruutikankaalla nähdään mieleenpainuvat MM-kilpailut. Siitä tulee niin hieno tapahtuma, että osanottajat haluavat tulla tänne takaisin. Palkintojenjakoon tuomme laatua ja suomalaista osaamista.

Ruutikankaalle odotetaan noin 575 ampumaurheilijaa, jotka edustavat 25 maata. Kivääripracticalin MM-kilpailut ampumapäivät ovat 4.–9. elokuuta. Esikilpailut järjestetään 30.7.–1.8.

Palkintojenjako järjestetään Oulu-hallissa lauantaina 10. elokuuta. Se on Aron mukaan kisojen suurin yksittäinen kuluera. Hän haluaa ulkoistaa sen järjestämisen, koska hän haluaa ”lyödä parasta pöytään” noin tuhannelle kisavieraalle.

– Se ei ole mikään pieni urakka ruokineen, pöytineen, kattauksineen, äänentoistoinen ja esiintyjineen (**Petrus Schroderus**). Sinne pitää tuoda kolme rekallista tavaraa. Haluan, että siitä tulee kisojen viimeinen huikea silaus!

Stage 3. Pitkä asema, minimilaukausmäärä 40, ampumaetäisyydet 5–90 metriä.

Practicalissa ampujan tulee osata nopea ja tarkka ammunta suurestikin vaihteleville etäisyyksille.

– Ja kokonaisuutenakin MM-projekti on niin iso, että sitä voi olla vaikea hahmottaa. Lisää käsiä tarvitaan tulevan vuoden aikana, Aro viestittää lajin harrastajien suuntaan.

RUUTIKANKAALLA järjestettiin elokuussa practicalin PM-kilpailut, joihin osallistui 141 ampumaurheilijaa. Ne onnistuivat Aron mukaan hyvin, vaikka kaikki ei sujunut suunnitelmien mukaan. Suurin syllinen oli

sää, sillä myrsky kaatoi jo kertaalleen pystytetyt kisarakenteet muutama päivä ennen h-hetkeä. Lisäksi rahtiyhtiö hukkasi metallitaulut, mutta ne ehtivät juuri ja juuri kisojen alkuun mennessä Ruutikankaalle.

– Pääsimme haasteista huolimatta kunnialla maaliin, ja kisoista saatu palaute oli hyvä.

Aro ei pienestä hätkähdä, sillä kuten jo aiemmin on kerrottu, hän on harjaantunut hommiinsa. Vuodesta 1993 lähtien practical-ammuntaa harrastanut Aro on ensimmäinen suomalainen kansainvälinen tuomari ja osallistunut monien EM- ja MM-kilpailuiden tuomaritehtäviin. Kotimaassa hän on toiminut usean ison kilpailun johtajana ja johtanut niin IPSC-jaostoa kuin kansallista tuomaritoimikuntaakin.

MM-kattaus”

Suomalaiset menestyivät PM-kilpailuissa

Teksti SAARA TOIVONEN

Practicalin kiväärin PM-kilpailut (Nordic rifle championship) ammuttiin Hiukkavaaran radalla elokuun puolivälissä. Suomen naiset menestyivät kilpailussa ylivoimaisesti SAO-luokassa. Voiton vei **Reetta Paavola** (KuaS). Toiseksi tuli **Anastasia Mustonen** (Porkka) ja kolmanneksi **Jenny Koskimäki** (Rassi).

Yleisen sarjan (SAO) voitto meni Norjaan **Eirik Larsenille**, toiseksi tuli Suomen **Jarkko Laukia** (Keusa) ja kolmanneksi norjalainen **Knut Bergsbakk**.

Seniори-sarjan SAO-luokassa voiton vei

Jarkko Laukia. Muut mitalistit olivat **Petri Runtti** (RM) ja norjalainen **Edvardsen Kjetil**.

Standard-luokan voitti **Sami Hautamäki** (PoP). **Heikki Tikkanen** (Porkka) sai hopeaa ja pronssia **Veli Rantanen** (KUAS).

Sami Hautamäkin voitti niin ikään Standard senior -sarjan, jossa toiseksi tuli Viron **Margus Riso** ja kolmanneksi **Ilkka Siitonen** (LaSa)

Manual action bolt -luokassa voitto meni Norjaan **Andreas Lyssandille**. Toiseksi sijoittui Suomen **Stefan Borgström** (OmegaT) ja kolmanneksi tanskalainen **Torben Recke**.

tytään järjestämään vaikka mitä kilpailuja.

Suomi onkin hakemassa vuoden 2026 pistoolipracticalin EM-kilpailuja. Ne ovat kivääriä isommat kilpailut, sillä niihin osallistuu noin 1200 ampumaurheilijaa. Kisaisännästä äänestetään Kreikassa järjestettävien EM-kilpailujen yhteydessä (äänestystulos ei ehtinyt tähän lehteen).

Suomelle on jo myönnetty siluetin ja kasa-ammunnan EM-kilpailut vuodelle 2025. Samassa yhteydessä ammutaan myös maailmancup. Lisäksi Suomi jättänyt hakemuksen Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) kaikkien lajien EM-kilpailujen järjestämiseksi 2027.

Belinin sanoin: Ruutikankaalla voidaan todellakin järjestää vaikka mitä kisoja!

MUTTA TAKAISIN kivääripacticalin MM-kilpailuihin. Asemien rakentaminen aloitetaan ensi vuoden heinäkuun puolivälissä. Asemien suunnittelusta vastaa kokenut kolmikko **Raine Peltokoski**, **Petri Runtti** ja **Jarkko Laukia**.

Kilpailun aikana pääkilpailun osantajat ampuvat 30 asemaa. Kansainvälisiä IROA-tuomareita kilpailuun tarvitaan 61 ja kansallisia practical-tuomareita 49. Lisäksi kisaorganisaatioon kuuluu 90 muuta toimihenkilöä.

MM-kisojen valmistelutyö on siis jo hyvässä vauhdissa. Kilpailun johtaja on – kuten aina – erittäin kiireinen.

Aro haluaa nostaa tässä vaiheessa esiin edellä mainitun kolmikön lisäksi markkinoinnista vastaavan **Sami Ylösen** ja kisailmeestä vastaavan **Arto Törmäsen** sekä kansallisista tuomareista vastaavan **Riku Kalisen**.

Kuten aiemminkin, kovimpana haasteena kisan suhteen kymmenen vuotta Ruuti-

Ryhmäkuva tuomareista: Sampo, Timo ja Esa hoitivat ampuma-aseman 6 tehokkaasti.

kankaan ampumaurheilukeskuksen hankkeessa mukana ollut Aro näkee rahoituksen järjestämisen.

– Sponsoripuoli on lähtötelineissä. Taloushaasteista huolimatta olen luottavainen ja uskon, että pääsemme tasapainoon talouden ja hienojen kilpailujen kanssa eli järjestämme tappiota tuottamatta upean tahtuman.

Urheilullisiakin tavoitteita on. Kivääripacticalin ensimmäiset MM-kilpailut järjestettiin vuonna 2017. Se oli Aron mukaan ”aikamoista ja tylyä suomalaistykitystä”, sillä suomalaiset kirjaimellisesti putsasivat palkintopöydän.

– Olenkin leikkimielisesti haastanut kansainvälistä porukkaa toteamalla, että ”rifles is our game”. Suomi on kivääripacticalin suurvalta, sillä se on voittanut yli puolet jaoissa olleista arvokisamitaleista.

Nähtäväksi jää, kuinka tylyjä kisaisännät ovat Ruutikankaalla vajaan vuoden kuluttua. 🌸

Vuoden 2024 MM-kilpailujen johtaja Petteri Aro.

ARO ISÄNNÖI Ruutikankaalla PM-kisojen yhteydessä IPSC:n australialaista hallituksen jäsentä **Jose Belinoa**, joka oli matkustanut toiselta puolelta maapalloa Ruutikankaalle. Vieras oli innoissaan uudesta ampumaurheilukeskuksesta.

– Istutin hänet autooni ja esittelin hänelle 93 hehtaarin suuruisen alueen. Belino oli erittäin vaikuttunut ja sanoi, että täällä pys-

Vuoden viimeinen Urheilulehti ilmestyy vain sähkö

Liiton talous saattaa kuulostaa niin tylsältä aiheelta, että jos tämän jutun otsikoisi niin, harva jaksaisi lukea otsikkoa pidemmälle.

Teksti ANNE LAURILA

Ampumaurheiluliiton taloustilanne vaikuttaa moneen käytännön asiaan, niin kuin nyt tänä vuonna siihen, että liittohallitus on päättänyt säästösyistä jättää vuoden viimeisen Urheiluampuja-lehden painamatta. Se julkaistaan vain sähköisenä.

Liiton toiminnan tarkoituksena on edistää ja kehittää ampumaurheilua Suomessa sekä osallistua ja vaikuttaa kansainväliseen ampumaurheilutoimintaan. Tätä tarkoitusta varten strategiamme tarkemmin määrittämänä suunnataan vuosittainen toiminta ja sen rahoitus eli vuosibudjetti.

AMPUMAUURHEILULIITON toiminnan kokonaismenot jaetaan harrasteliikunnan, huippu-urheilun ja järjestötoiminnan toimialoille. Järjestötoiminta jakautuu edelleen hallintoon, viestintään, julkaisu- ja toimintaan, kansainväliseen toimintaan sekä varainhankintaan ja muuhun järjestötoimintaan.

Ampumaurheiluliiton johtama ympäristölupahanke on kirjanpidossa kirjattu harrasteliikunnan alle omalle kustannuspaikalleen.

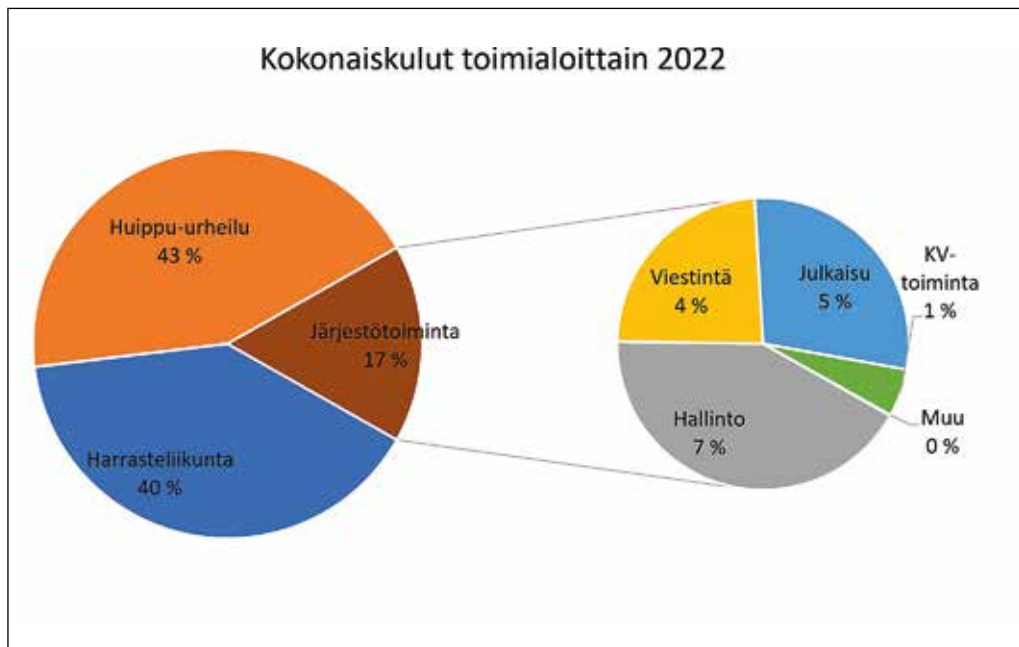
Ympäristölupahankkeen vaikutus liiton talouteen on yhtä suuri tulo- ja menopuolella, mutta toki hankkeen kustannuspaikan ulkopuolella maksamme muiden hankeosapuolten tavoin omavastuuosuuksia hankkeen toteuttamisesta.

Merkittevä osa hankkeen rahoituksesta on tullut kuitenkin maa- ja metsätalousministeriöltä ja myös Utlus-säätiöltä. Menestyksellisen hankkeen jatkon rahoitus on juuri nyt epävarma, mutta loppuvuoden ajan MMM:n aiempaa rahoitusosuutta paikkaa Maanpuolustuksen kannatussäätiö.

Kun ympäristölupahankkeen osuus poistetaan luvuista, käytettiin viime vuonna hieman yli puolet (52 %) liiton kuluista huippu-urheiluun. Harrasteliikunnan osuus oli 29 prosenttia ja järjestötoiminnan 19 prosenttia.

Kuka päättää liiton rahoista?

LIITTOVALTUUSTO PÄÄTTÄÄ vuosittain kokonaisbudjetista ja siihen liittyen myös

liiton jäsenmaksuista ja lisenssimaksuista. SAL:n alueet valitsevat itselleen liittovaltuuston henkilöjäsenet näitä päätöksiä tekemään.

Liittovaltuustolle päätettäväksi tuleva budjetti rakennetaan pienistä palasista, joihin eri tahot tuovat oman esityksensä. Budjetointiin osallistuvat toimiston työntekijöiden lisäksi alue- ja lajijaostot sekä tietyt hallitus, joka päättää liittovaltuustolle esitettävästä budjetista. Budjetti ja toimintasuunnitelma kulkevat käsi kädessä.

Viime vuosina liittovaltuuston päätökset ovat tähänneet siihen, että tulot ja menot olisivat vuositasolla yhtä suuria (ns. nollabudjetti). Tämä tarkoittaa sitä, että edellisten tilikausien ylijäämää ei voi käyttää seuraavan tilikauden rahoittamiseen. Asiasta on tuntunut liikkuvan paljon väärää käsityksiä harrastajien keskuudessa.

Liittohallituksen ja toiminnanjohtajan tehtävänä on huolehtia siitä, että päätetty talousarvio toteutuu mahdollisimman hyvin ja tilinpito tapahtuu talouteen liittyvien sääntöjen mukaisesti.

Tulopuolen miinusta ja kustannusten kasvua

JO HELMIKUUSSA oli tiedossa, että budjetin tulopuolella on isoja haasteita: valtionavustukset toteutuvat 53 500 euroa pienempinä kuin budjetissa ja Olympiakomitean

tehostamistukea saadaan 32 700 euroa vähemmän kuin budjetoitiin.

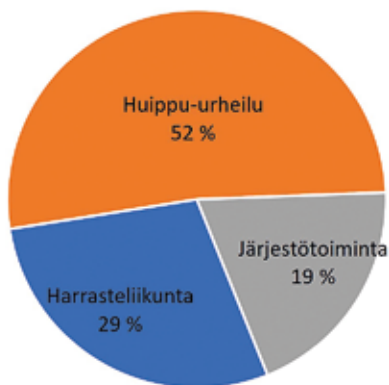
Budjetin menopuolella matkustamisen kustannukset ovat kasvaneet rajusti, ennakoitua enemmän. Nyt näyttää siltä, että arvokisabudjetti on ylittymässä näillä näkymin yli 80 000 eurolla. Tähän ovat vaikuttaneet sekä nousseet kustannukset että arvioitua suurempi urheilijamäärä, osittain muun muassa Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) juniorien ikärajan nostamisen myötä. Yksittäiset lentoliput muille mantereille ovat kalleimmillaan olleet yli 3 000 euroa.

Hallituksen tekemät päätökset arvokisabudjetissa olevien kilpailujen tukimallista ovat sellaisia, että kustannusten kallistuessa vaikutukset näkyvät isosti liiton taloudessa. Tukitasoja on kolme: tulosrajojen saavuttamiseen liittyen liitto maksaa joko 100 % tai 80 % kustannuksista tai urheilija maksaa kaiken itse. Lajijaostojen muihin arvokisoihin jakaman tuen osalta euromäärä ei liiton talouden näkökulmasta muutu eli näiden kisojen osalta ylimääräiset kulut kallistuvasta matkustamisesta lankeavat yleensä urheilijalle itselleen.

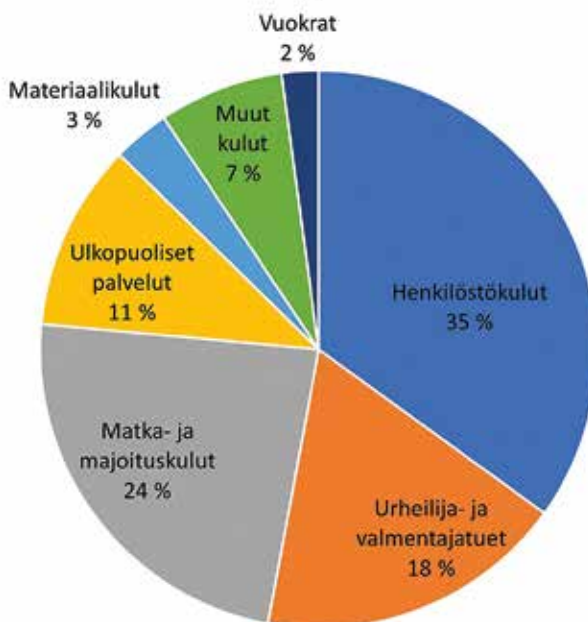
Kun tilikauden aikana tapahtuu jotain ennakoimatonta, kuten tänä vuonna on tapahtunut, on hallituksen reagoitava tilanteeseen. Muutoksia toimintaan on tehtävä, jotta liiton talous ei kokonaisuutena vaarannu. Suomeksi sanottuna silloin etsitään säästökohteita kesken tilikauden. Nyt niitä

Uampuja- isenä

Kokonaiskulut 2022 ilman
ympäristölupahanketta

Kulut kululajeittain 2022

on etsitty muun muassa digikehitysprojektiä lykkäämällä ja jättämällä vuoden viimeinen eli viides Urheiluampuja-lehti painamatta ja postittamatta. Se julkaistaan siis vain sähköisenä versiona.

Lisensseistä jatkossa tuottoa myös seuralle

LIITON TULORAHOITUKSEN kivijalat ovat valtionavustukset ja jäsenmaksutuotot. Opetus- ja kulttuuriministeriön yleisavustuksen määrä on ollut viime vuodet laskeva, mutta ympäristölupahanke on toisaalta tuonut uutena maa- ja metsätalousministeriön avustusta.

Valtionavustusten osuus OKM:ltä ja MMM:ltä oli viime vuonna yhteensä 37 % ja jäsenmaksutuottojen osuus 23 % liiton toiminnan rahoituksesta. Olympiakomitean jakama huippu-urheilun tehostamistuki oli 9 prosenttia kokonaisuudesta. Sopimus- ja mainostuotot ja lisenssituotot muodostivat kummatkin 7 prosentin osuudet. Lahjoitusten ja avustusten kautta tuli 3 prosenttia tuloista.

Liiton jäsenmaksun suuruutta on nostettu viimeksi 10 vuotta sitten, kun liittovaltuuston kevätkokous 2013 päätti nostaa vuoden 2014 jäsenmaksua 2 eurolla 26 euroon seuran aikuisjäsentä kohti ja erillisten yhdistysten jäsenmaksua 100 eurolla 400 euroon.

Lisenssimaksujen muutoksista liittovaltuusto kuitenkin päätti ensi vuodelle. Kilpailulisensseistä aikuisten ja seniorien lisenssien hinnat nousevat 5 eurolla ja nuorten lisenssin hinta laskee 3 eurolla. Harrastelisenssin hinta nousee viidellä eurolla. Uudet hinnat ovat siis kilpailulisensseissä aikuiset 45 €, seniorit eli yli 70-vuotiaat 25 € ja nuoret 10 € sekä harrastelisenssissä 30 €.

Merkittävä muutos kuitenkin tapahtuu siinä, että ensi vuodesta lähtien kaikista edellä mainituista lisensseistä ohjataan 3 euroa sille jäsenseuralle, johon urheilija on ostanut lisenssin. Monesta muusta lajista poiketen ampumaurheilussa ei ole ollut niin sanottua pakkolisenssiä kaikille harrastajille.

Nyt päätetyllä järjestelyllä toivotaan, että lisenssiurheilijoiden osuus lähtisi ilman pakkoa kasvuun, sillä olisi erittäin suotavaa kaikkien ampumaradalla olevien kantalta, että lajissamme kaikilla harrastajilla on asianmukainen vakuutusurva. Kaikki liittomme lisenssit sisältävät tapaturma- ja vastuuvakuutuksen.

Nollasummapelä

JOS MERKITTÄVIÄ UUSIA rahoituslähteitä ei löydy eikä jäsenmäärä kasva, toimintaan on joka vuosi käytettävissä entistä vähemmän rahaa. Kustannukset nousevat yleisesti ottaen ja myös henkilöstökulut nousevat TES-korotusten takia joka vuosi. Ampu-

maurheiluliiton taloudessa henkilöstökulut olivat viime vuonna 35 prosenttia kaikista kustannuksista. Euroina tämä oli vuonna 2022 yhteensä 1,022 miljoonaa. Henkilöstökulujen osuutta toki lisää tällä hetkellä ampumaratojen ympäristölupahanke. Tämän vuoden budjetissa henkilöstökuluja on 37 prosenttia. Muita isompia kululajeja liiton taloudessa ovat matka- ja majoituskulut (vuonna 2022 24 %), urheilija- ja valmentajatuet (18 %) ja ulkopuoliset palvelut (11 %).

KIITOS ERITYISESTI koronavuosien kulusäästöjen, liiton talous on tällä hetkellä hyvässä kunnossa ja se kestää kyllä tämän vuoden ongelmat. Meidän on kuitenkin välttämätöntä löytää uusia varainhankintamuotoja ja rahoituslähteitä tuleville vuosille, jos haluamme ylläpitää nykyisenkaltaista toimintaa ja palveluja liitossa. Pieniäkin puoroja tarvitaan, sillä suuria virtoja ei ehkä ole löydettävissä.

Aiemmilta vuosilta kertyneen ylijäämän osalta hallitus on tänä vuonna päättänyt pienimuotoisesta ja varovaisesta sijoitustoiminnasta, jolla puskurina olevia rahoja yritetään edes osittain suojata inflaation vaikutukselta, sillä tavallisella pankkitilillä korko on olematon. Pieni puro tämäkin.

Tulevaa strategiaakin pohdittaessa on hyvä pitää mielessä, että satsaus johonkin rahoitusta lisäämällä tarkoittaa kulujen leikkausta muualta liiton toiminnasta, ellei yhteiseen ”rahasäkkiin” saada lisää rahaa. 🚩

Ensimmäisen arvokilpailun komea tulos

William Wilkman onnistui mainiosti ensimmäisissä kansainvälisissä arvokilpailuissaan: kolme MM-mitalia.

Teksti & kuva LASSI PALO

Kun William Wilkman tuli elokuisena arki-iltana kotiradalle Inkoossa, hänen ilmeensä paljasti kaiken: siinä on erittäin tyytyväinen nuorukainen! Hän hymyili kilpaa auringon kanssa. Eikä ihme, sillä pian Wilkman kaivoi laukustaan kaksi komeaa MM-mitalia. Niitä olisi pitänyt olla kolme, mutta kisajärjestäjien töppäyksen vuoksi yksi mitali jäi jakamatta.

– Se on luvattu toimittaa minulle myöhemmin, Wilkman sanoi.

Raseborgs Skyttar -seuran Wilkman edusti Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokilpailuissa, kun Etelä-Korean Changwonissa järjestettiin heinäkuussa junioreiden MM-kilpailut. Wilkman ei onnistunut avauskilpailussaan, joka oli 10m ilmakiväärin normaalijuoksut. Hän teki tuloksen 493 pistettä, jolla tuli kymmenes sija.

Ensimmäinen arvokisamitali kuitenkin tuli, sillä Suomi sijoittui joukkuekilpailussa kolmanneksi. Suomen joukkueet muut ampujat olivat **Aaro Vuorimaa** ja **Toni Annala**.

– Minua jännitti todella paljon. Sykkeeni oli korkealla, ja jalkani tärisivät. Nostot menivät myös huonosti.

Jännitykseen vaikutti varmasti myös se, että Wilkman oli aiemmin kilpaillut ”vain” Ruotsissa ja Virossa. Nyt oli hänen mukaansa kyseessä ensimmäinen oikea ulkomaanmatka – ja suurin mahdollinen kansainvälinen arvokilpailu, joka oli monen aikavyöhykkeen takana. Wilkmanin mukaan aikaero varmasti vaikuttikin suoritukseen:

– Kun saavuimme kisakaupunkiin, oli ilta. Seuraavana päivänä olivat treenit, ja sitten kilpailut jo alkoivatkin. Onneksi sain nukuttua hyvin.

KOVIN KISAJÄNNITYS oli näin ravisteltu pois, ja seuraavana päivänä viivalle astui toisenlainen nuori ampumaurheilija. Nyt ammuttiin sekajuoksut, ja Wilkmanin kisafilis oli edellistä kilpailua paljon parempi.

– Ammuin uuden ennätyseni 373 pis-

Wilkmanin veljeksistä kerrottiin Urheilumpujassa 4/2018.

Wilkmanin veljekset Inkoosta

ESITTELYSSÄ KULTAHIPPUAMPUJAT

WILLIAM, WALTER JA WILMER

SEURA: RASEBORGS SKYT TAR

Teksti & kuva LASSI PALO

Elokuisena keskiviikkoiltana Inkoon ampumaradalle saapu ensimmäisenä isä **Anders Wilkman**. Pojat **William**, 11, **Walter**, 10, ja **Wilmer**, 8, tulevat hivenen isänsä jäljessä – hivenen ujusti ja ruotsin kielellä tervehtien.

– Eli jo vuosia sitten. Olen itsekin ampunut, ja William on ollut kiinnostunut metsästämisestä. Ampumaharrastus on tullut sitä ”kauutta” perheeseemme. Aseet ovat olleet pojille siis tuttuja pitkään.

LIUKKUVAN MAALIN lajit ovat Inkoon yksiköslaji, ja Raseborgs Skyttaressa ammutaan paljon ilmakiväärillä. Anders toteaa. – Pojat ovat kuitenkin ampuneet melkein kaikkea eli kivääriä, pistoolia ja haulikkoja. Wilmerin viime kevätiset Kulta-hippuinaalit RSn joukkueessa ovat olleet toistaiseksi perheemme ainoa iso kilpailu. Olemme olleet mukana esimerkiksi seuramme joukkuekilpailuissa. Olemme olleet kivan puolella!

Niin, mitä mieltä pojat ovat? Onko ampumaharrastuksen parissa ollut kiivaa?
– Joo, vastaa William.
– Joo, vastaa Walter.
– Joo, Wilmer peesaa isoveljiään.
– Miksi?
– On kiva ampua. William vastaa.
– On kiva ampua. William vastaa.
– Walter ei vastaa tähän kysymykseen mitään. Hän on napakasti toiminnassa.

AMMUNNAN LISÄKSI pojat harrastavat aktiivisesti salibandyä ja hiihtoa. Walterin harrastuksiin kuuluu myös kitaransoitto. Anders-isän mukaan pojat ovat hihtäneet ”aina”. Hiihtoonkin on ollut niin sanotusti matala kynnyks, koska poikien isoäiti on toiminut vuosien ajan Inkoon hiihtojoukoston puheenjohtajana.

Wilkmanien perheessä on myös viisivuotias tytär, jonka ei ainakaan vielä voi sanoa harrastavan ampumaurheilua, mutta on hän käynyt jo radalla kokeilemassa ammuntaa.

– Äiti ei ehdi enää harrastaa mitään, Anders isä naurahtaa.

Anders vetää poikien salibandyharrastuksia Inkoon Areenalla, ja ampumaharrastus on taas alkanut lyhyen kesätauon jälkeen, on taas käytyän noin kerran viikossa, mut Radalla käydään harrastusten parissa viettäen ta kulkiaan harrastusten parissa vietetään aikaa kolme, neljä päivää viikossa.

– Kävimme kesällä kalastamassa, ja vietimme aikaa mummojemme marssissa.

KUULOSTAA SIIH ihan perinteisesti.

on myös käynyt jututtamassa häntä. Lisäksi on tullut runsaasti palautetta koulukavereilta ja opettajilta.

AMPUMAUURHEILULIITON liikkuvan maailman lajivalmentaja **Mika Kinisjärvi** oli hänen tyytyväinen päivien antiin, vaikka kaksijakoisiakin tunnelmia oli:

– Päivän ehdottomasti hienoin hetki oli, kun William otti ensimmäisissä arvokisoissaan ekan mitalinsa, edellisen päivän epäonnistumisen jälkeen. Pojat ampuivat ailahtellen erinomaisesti, mutta ratkaisuhetkillä tehtiin sitten virheitä, jotka maksoivat pisteitä, Kinisjärvi sanoi.

Wilkman pitää Kinisjärveä mukavana ja suorasanaisena valmentajana.

– Hän on kiva, ja kaikesta näkee, että hän haluaa valmentaa meitä.

URHEILUAMPUJA-LEHTI tapasi William Wilkmanin sekä hänen isänsä **Andersin** ja veljensä **Walterin** ja **Wilmerin** ensimmäi-

William Wilkman esitteli saavuttamiaaan MM-mitaleja. Kuva on otettu Inkoon radalla elokuussa.

sen kerran viisi vuotta sitten samalla Inkoon ampumaradalla. William oli tuolloin 11-vuotias. Nyt hän on Virkkalan lukiota käyvä 16-vuotias nuorukainen.

Wilkmanien koti sijaitsee kuuloetäisyyden päässä ampumaradalta. Pyörällä matkaa kertyy pari kilometriä, autolla viisi kilometriä. Wilkmanin koulukiireet ovat ainakin alkusyksyn ajan niin kovat, ettei hän juurikaan ehdi käydä ampumassa:

– Olen koulussa melkein joka päivä kahdeksasta neljään ja kotona viiden aikaan. Koulu sijaitsee parinkymmenen kilometrin päässä. Aika näyttää, miten pääsen jatkossa treenaamaan.

Urheiluampuja kirjoitti vuonna 2018, että veljekset tulivat radalle ”hivenen ujoina ja ruotsin kielellä tervehtien”. William puhuu nyt hyvää suomen kieltä, ja muiden liikkuvan maalien maajoukkueampujien mukaan hän on päässyt hyvin sisään joukkueeseen. Keskustelut sujuvat hyvin myös suomeksi.

– Porukka on hyvä! Hiljaisia hetkiä ei ole.

WILLIAM WILKMAN aloitti ampumaharrastuksensa seitsemänvuotiaana. Harrastus tuli perheeseen isän mukana. ”Aseet ovat olleet pojille tuttuja jo pitkään”, Anders-isä kertoi viisi vuotta sitten. Liikkuvan maalin lajit ovat Inkoon ykköslaji, ja RS:ssä amutaan paljon ilmakiväärillä. Wilkmanin pojat olivat kuitenkin kokeilleet melkein kaikkea eli kivääriä, pistoolia ja haulikkoja. Pojista keskimäinen eli Walter on lopettanut ampumaurheilun.

Ampumaurheilun lisäksi William Wilkman harrastaa hiihtoa ja ampumajuoksua.

Wilkman on asettanut ensi vuoden tavoitteekseen päästä edustamaan Suomea uudestaan kansainvälisissä arvokilpailuissa.

– Totta kai, hän hymyili.

– Haluan myös parantaa tuloksiani.

Wilkmanin ennätys 10m ilmakiväärin normaalijuoksuilla on 560 pistettä. Pienoiskiväärillä vastaavat ennätykset ovat 379 ja 563 pistettä. Tänä vuonna laukauksia kertyi ilmakiväärillä noin 9000 ja ”piekkarilla” noin

3300. Määrät nousevat, jos Wilkman ehtii koulukiireiltään käydä harjoittelemassa.

Wilkmanilla ei ole henkilökohtaista valmentajaa nimettynä. Tästä aiheesta tuli kaksi napakkaa kommenttia:

– Olenko minä valmentaja? Ei William minua kuuntele, isä naurahti.

– Minulla on täällä vähän vanhempi ”sparrikaveri” Inkoosta, William viittasi RS:n kokeneeseen ja menestyneeseen konkariin **Krister Holmbergiin**. Saan Kriste-riltä ja hänen isältään Andersilta neuvoja ja vinkkejä. Lähdin liikkeelle **Niklas Dahlqvistin** opeilla.

URHEILUAMPUJAN viiden vuoden takainen juttu päättyi seuraavasti: ”Asiaan palataneen näissä merkeissä lähivuosina, sillä niin isä kuin pojatkin vakuuttavat ampumaharrastuksen jatkuvan.”

Nyt palattiin, kun arvokisamitaleja ropisi Inkooseen. Toivottavasti taas ensi vuonna. 🌀

”Siluetissa hienoa on, kun näkee, että kuva putoaa”

Siluettiammunnassa ampujan tukena toimii aina spotteri, jonka tehtävänä on tähystää kaukoputkella, mihin kohtaan maalia osuma tuli. Esko ja Hanna Lempola Kangasalta tekevät kilpailuissa aina parityötä. Toinen toimii toiselle spotterina.

Teksti MIKA VUOLLE

Esko ja Hanna Lempola ovat isä ja tytär, jotka molemmat ampuvat siluettia ja ovat molemmat menestyneet myös lajin huipulla. Esko Lempola on lajin nelinkertainen maailmanmestari ja tehnyt kaksi ME-tulosta, joista toinen on edelleen voimassa.

Hanna Lempolan tähänastisen uran paras suoritus on MM-hopeamitali ilmapistoolista siluetissa. Hanna Lempola toimii myös Euroopan ja maailman siluettiammuntajärjestöjen pääsihteerinä.

Molempia yhdistävät samanlaiset lähtökohdat. Niin isä kuin tytärkin ovat aloittaneet ampumaharrastuksen vasta aikuisiällä, ja lajiksi on valikoitunut alusta lähtien vaikea, mutta koukuttava siluettiammunta.

– Siluettiammunta on aika vaikea laji, mutta siinä onnistuminen viehättää aina silloin, kun pystyy hallitsemaan itsensä ja olosuhteet. Myös menestyksen nälkä ruokkii jatkamaan harjoittelua ja kilpailemista, Esko Lempola tuumii.

Hanna Lempola muistuttaa, että on erittäin koukuttavaa, kun metallikuvasta saa heti palautteen, kaatuuko se vai ei.

– On hienoa, kun näkee, että kuva putoaa, hän julistaa.

ESKO LEMPOLALLA oli hiukan kokemusta metsästysammunnoista kivääreillä, kun hän aloitti siluettiammunnan harrastamisen 1980-luvun lopulla. Kaksi naapuria harrasti lajia ja onnistui houkuttelemaan Lempolan mukaan. Vuonna 1989 hän ampui ensimmäisen kilpailunsa, ja vuosikymmenen vaihtuessa laji vei lopullisesti mukanaan.

Hanna Lempolalle radat olivat käyneet

HANNA LEMPOLAN ALBUMI

Hanna ja Esko Lempola ovat kilpailemisen myös siluettiammunnan aktiivisia järjestöihmisiä kansallisella ja kansainvälisellä tasolla.

HANNA LEMPOLA

Siluetin pistoolilajeihin kuuluu vapaan ampuma-asennon lisäksi myös pystystä ammutta. Jyrki Viitakoski ampumassa ja Antti Peltola spottaamassa.

tutuksi isän harrastuksen myötä jo nuorena, mutta tie ampujaksi ei kuitenkaan ollut ain tavallinen isä-tytär-kuvio.

– Asuin aikoinaan Australiassa monta vuotta, ja olin siellä paljon tekemisissä lajin myötä perheystäviksi tulleiden ihmisten kanssa. Kun muutin pois, he harmittelivat, että emme enää tapaisi ellen minäkin alkaisi ampuva siluettia ja kiertää maailmalla kisoissa. Niinpä päätin kokeilla. Aloitus oli helppoa, kun isältä löytyi kalusto ja tietotaitoa, 29-vuotiaana siluettuuransa aloittanut Hanna Lempola kertoo.

– En ole juurikaan ampunut muita lajeja. Olen mukana metsästyskuvioissa, mutta siellä kuljen pelkästään koirien kanssa, Hanna Lempola sanoo.

MOLEMMAT KUULUVAT Tampereen Siluettiampujiin (TaSA), jossa on mukana reilut neljäkymmentä jäsentä, vajaa puolet heistä aktiivisia lajin harrastajia. Harjoittelumahdollisuudet Pirkanmaalla eivät ole nykyään mitenkään ihanteelliset. Varsinaista lajiharjoittelua tekemään joutuu nykyään ajamaan joko Heinolaan tai Sipooseen, pari tuntia suuntaansa.

Siluetin kilpailukausi Suomessa ulottuu pääasiallisesti huhtikuusta syyskuulle. Sinä aikana Lempolat kilpailevat ahkerasti ja käyvät pari kertaa kuussa harjoittelemassa siluettiradalla.

Kisoja on myös pari kertaa kuukaudessa. Isompi työ tehdään talviaikaan sisäampumaradalla, missä harjoitellaan olosuhteiden pakosta paperisiin siluettimaaleihin. Talvikaudella ampumaharjoituksia on 2–3 kertaa viikossa.

Talvisin myös testataan ja kehitetään kalustoa. Monet kokeilevat myös erilaisia latauksia. Esko Lempola jättää sen homman muille.

– Olen käyttänyt samoja latauksia jo 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Tässä hommassa on niin paljon muitakin muuttujia, että on hyvä pitää edes joku vakiona, kun on kerran löytänyt hyvät reseptit, Esko Lempola kertoo.

AKTIIVISTEN siluettiampujien yhteisö Suomessa ei ole kuin puolentoista sataa henkeä. Aktiivisia siluettiampujia suomessa on noin 60–70 henkilön luokkaa. Pienestä porukasta huolimatta suomalaiset ovat kansainvälisissä arvokisoissa kahmineet kerta toisensa jälkeen leijonanosan tarjolla olleista mitaleista.

Hanna Lempola tähyttämässä Esko Lempolan osumia. Siluettiammunnan haasteisiin kuuluu osumien korjaaminen. Kilpailussa ammutaan 50, 100, 150 ja 200 metrin etäisyydelle metallikuvia, joten osumien tähyttäjä eli spotteri on välttämätön apulainen kilpailussa. Kuva: Hanna Lempola

Selityksiä suomalaisten menestykselle ovat muiden muassa kova keskinäinen kilpailu, yhteistyö ja huolellinen perehtyminen ampumakalustoon.

Edelleen valtaosa kilpailuissa käytetyistä vakio- ja vapaapistoolista esimerkiksi on kotimaista tekoa, Jalosen tai Löppösen asepajan luomuksia.

Nelinkertaisen maailmanmestarin niksien kuuluu myös parhaan käynnin hakeminen pistoolista. Aseet säädetään keskelle ja ampumaan mahdollisimman pientä kasaa niin, että virhemarginaalia riittää kokonaisuuden heikommalle lenkille, joka Esko Lempolan sanoin on se ”onneton tunari”.

– Eräs suomalaisten niksi on tähtäinten ruuvaaminen aina tuuli- ja valo-olosuhteiden mukaan. Olen huomannut, että muut eivät sitä tee niin herkästi. Kuitenkin hankalissa olosuhteissa on vaikea osua 200 metriin, hän valistaa.

OLOSUHTEET ULKORADOILLA ovatkin eräs lajin suurimmista haasteista. Esko Lempola kertoo ampuneensa kaikenlaisissa olosuhteissa. Erkin Pässijahtia on ammuttu Orivedellä 32 asteen pakkasessa ja Unka-

rissa radalla on ollut +45 asetta. Etelä-Afrikassa Antarktiselta asti puhaltava tuuli tekee amunnasta todella monimutkaista tiedettä.

Joskus Esko Lempola on onnistunut voittamaan kaikki haasteet, toisinaan taas homma ei suju ollenkaan. Se on osa lajin luonnetta.

– Tässä tappio pitää vain hyväksyä eikä sitä kannata sen enempää murehtia. Tulostasoon vaikuttaa myös se, kuinka paljon pystyy harjoittelemaan. Kun ammuin ME-tulokset vuonna 2008, harjoittelinkin todella kovaa.

Siluetissa kilpailijoiden ikähaitari ulottuu 16-vuotiaasta kahdeksankymmppiseen, ja kaikki ampuvat samassa sarjassa. Edes miesten ja naisten sarjoja ei ole erikseen.

VAIKKA SUOMALAISET kilpailevat lajissa tiukasti keskenään, siluettiyhteisö on kuin yhtä suurta perhettä. MM-kilpailuissa esimerkiksi ammutaan 18 eri pistooli- ja kiväärilajia ja kilpailut kestävät kymmenen päivää.

– Tätä hommaa ei tehdä hampaat iverissä. Kisapäivät ovat pitkiä, mutta oma kilpailusuoritus kestää sen tunnin verran per laji.

Silloin ollaan tosissaan ja ammutaan muita vastaan. Lopun päivää olemme kavereita, Hanna Lempola sanoo.

Kielitaitokin karttuu maailmalla isoja kilpailuja kiertäessä. Myös toisinpäin.

– Kaikki maailman siluettiampujat tietävät mitä ”keskellä” tarkoittaa, nauraa Hanna Lempola. 🛠️

MIKA VUOLLE

Siluettiammunnassa vaaditaan paritöskenteleyä. Esko ja Hanna Lempola tietävät niksit, kuinka pässi kaatuu 200 metrin pästä.

SM-tason nyrkkeilijästä

Jani Tuulaniemi on kokenut huippu-urheilija. Ei vielä niinkään ampumaurheilussa, vaan nyrkkeilyssä – peräti 129 ottelun ja SM-mitalin verran.

Texti & kuva LASSI PALO

Lapin Ampujia (LA) edustavaa **Jani Tuulaniemeä** luonnehditaan innokkaaksi ja taitavaksi pistooliampujaksi. Muitakin luonnehdintoja on: hän on nöyrä, oppivainen sekä kuuntelee tarkasti ja yrittää ammentaa harjoitusleirien oppeja. Se on hyvä ominaisuus, valmentaja **Petri Eteläniemi** sanoo.

– Jani tulee leireille innokkaasti, vaikka matka on pitkä. Kaiken kaikkiaan mukava kaveri!

Niin, leiri- ja kilpailumatkat ovat usein todella pitkiä, sillä Tuulaniemi asuu perheineen Rovaniemellä. Tuulaniemi on ollut mukana pistoolimaajoukkueen leireillä, jotka järjestetään useimmiten Tampereella. Matka sinne taittuu helpoimmin junalla, sillä autossa hän istuu muutenkin ihan riittävästi.

Tuulaniemi, 38, on toiminut kolmen vuoden ajan Komatsu Forestin aluemyyntipäällikkönä, jonka toimialue kattaa Suomen Piippolasta ylöspäin. Komatsu on yksi maailman johtavista metsä-, urakointi-, kaivos- ja maarakennuskoneiden valmistajista.

– Autoni on toinen kotini ja toimistoni, Tuulaniemi naurahtaa. Ajokilometrejä kertyy vuoden aikana noin 60 000.

– Olen maalta kotoisin, joten koneet ovat minulle tuttuja jo lapsuudestani. Olen mennyt työ edellä, mutta nyt opiskelen tradenomiksi. Yritän valmistua parin vuoden kuluessa. Työ on kuitenkin ykkösasia, koska sillä maksetaan eläminen. Perheellekin on annettava aikaa.

Tuulaniemen perheeseen kuuluvat vaimo sekä 10-, 8- ja 2-vuotiaat lapset. Kiirettä siis pitää: perhe, työ ja urheilu.

TUULANIEMI TIETÄÄ mitä huippu-urheilu on ja mitä huipulle pääseminen vaatii. Hän on harrastanut ampumaurheilua nyt kahdeksan vuoden ajan, mutta huippu-urheilun vaatimukset ovat tuttuja hänen edellisestä lajistaan eli nyrkkeilystä.

Tuulaniemi otteli kymmenen vuoden aikana 129 ottelua ja voitti urallaan muun muassa yleisen sarjan SM-hopeaa ja kaksi pronssia sekä nuorten PM-kultaa. A-junioreissa tuli yhteensä neljä SM-mitalia. Ura kehässä päättyi, kun palo lajiin loppui, hän kuvailee. Vuonna 2015 siskon mies Jouko

Siivola vei Tuulaniemen ampumaradalle – ja siellä tiellä hän on edelleen.

– Kokeilin pienoispistoolia ja innostuin heti. Pian olin ostamassa omaa ilmapistoolia.

Äkkiseltään voisi kuvitella, ettei nyrkkeilijä viehättyisi niinkin rauhallisesta lajista kuin ampumaurheilu. Tuulaniemi myöntää, että lajit ovat varsin erilaisia:

– Ampumaurheilussa syke nousee vain jännityksestä – ja nouseekin helkkaristi! Tykkään haasteista, joita pistooliammunassa todellakin on. Olen ampunut nyt kahdeksan vuoden ajan, ja nyt alan ymmärtää mistä siinä on kyse.

Tai ei kuitenkaan edes kahdeksaa vuotta, sillä Tuulaniemi piti jossain välissä ”parin vuoden talonrakennus- ja mentaalibreikin”. Hän teki sittemmin päätöksen jatkaa ampumaurheilua, koska sai arvokasta tukea perheeltään.

– Ilman sitä olisi ollut vaikea jatkaa. Nyt on sovittu niin, että annan kaikkeni vuoteen 2028 asti. Aina pitää olla joku haave potkimassa eteenpäin, ja minulla se on olympiamitali, Tuulaniemi viittaa Los Angelesissa järjestettäviin kisoihin.

TUULANIEMEN PÄÄLAJI on ilmapistooli, jossa hänen ennätöksensä on viime tammikuussa ammuttu 574 pistettä. Se syntyi Kisakalliossa järjestetyssä EM-näyttökilpailussa. Edellytyksiä parempaan on, sillä Tuulaniemi on tähdännyt harjoituksissa kymmenen kertaa yli 580 pisteen. Miten se sitten onnistuu kilpailussa, on se iso kysymys. Tuulaniemi tietää vastauksen: mielenhallinta.

– Ammun yleensä finaaleissa lähelle ”omaa tasoani”. Niissä tekeminen on jotenkin helpompaa. Peruskilpailussa on liikaa aikaa miettiä. Olen opetellut pilkkomaan omia treenejäni ja hallitsemaan kisatilanteita paremmin.

Tuulaniemi kunnioittaa **Kai Jahnssonin** ja pitää tämän nimissä olevaa 10m ilmapistoolin Suomen ennätystä 588 ”todella kovana”.

– Se on jotain ihan uskomatonta. Minulla ne viimeiset – ja samalla vaikeimmat – pisteet ovat ”pollastani” kiinni. Olen alkanut löytää niihin keinoja, ja tilanne alkaa helpottaa. Samalla itseluottamukseni on kasvanut.

Tuulaniemellä ei ole henkilökohtaista pistoolivalmentajaa, mutta henkisessä valmennuksessa hän on tehnyt yhteistyötä **Joona Vazan** kanssa.

– Osaan analysoida asioita paljon itse. Tutkin videoita ja saan arvokkaita vinkkejä maajoukkueleireillä. Aina on pientä petratavaa, ja kaikki vinkit vievät minua eteenpäin. Peruskuntokauden treenit ja fysiikkatreenit osaan suunnitella ja rakentaa itse nyrkkeilyurani ansiosta.

TUULANIEMEN KALENTERI on tupaten

Jani Tuulaniemi tammikuussa Kisakalliossa pidetyssä

täynnä tapahtumia. Yksi tärkeä helpotus ajanhallintaan kuitenkin on: treenimatka ilmapistooliradalle ei kestä kauan.

– Odotas, käyn tarkistamassa, Tuulaniemi nauraa, kun häntä pyydetään mittamaan matka kotiradalle. Hetken kuluttua hän palaa puhelimeen:

– Kuusitoista porrasta!

Ilma-aserata sijaitsee Tuulaniemen kodin yläkerrassa. Hän käy ampumassa myös seuransa LA:n radalla ”aina silloin tällöin”, kun aikataulut antavat myöten.

– Ihan senkin vuoksi, että näkee muitakin ampujia ja saa vaihdettua kuulumisia. Se on mukavaa vaihtelua, koska treenaan paljon yksin.

Tuulaniemi ampui viime vuonna noin

pistooliampujaksi

ssä EM-näyttökilpailussa, jossa syntyi toistaiseksi voimassa oleva ennätys 574.

20 000 laukausta ilmapistoolilla, ja tänä vuonna määrä pysynee suunnilleen samana. Tulostakin on tullut edellä mainitun ilmapistooliennätyksen lisäksi, sillä hän on saavuttanut tähän mennessä kaksi SM-mitalia: kesällä vapaapistoolin SM-kultaa Mikkelissä ja joukkuehopeaa vuonna 2019.

TUULANIEMEN TAVOITTEET ampumaurheilijana ovat siis korkealla. Ensi vuonna Pariisissa järjestettävät kesäolympialaiset tulevat hänelle liian aikaisin, mutta Los Angelesin kisoihin on nyt vajaat viisi vuotta aikaa. Sinä aikana ehtii tapahtua paljon.

Matkalle mahtuu useita pienempiä tavoitteita, kuten esimerkiksi ensi maaliskuussa Unkarin Győrissä järjestettävät il-

"Ilman perheen tukea olisi ollut vaikea jatkaa. Nyt on sovittu niin, että annan kaikkeni vuoteen 2028 asti."

ma-aseiden EM-kilpailut. Tuulaniemi sanoo tekevänsä "kaikkensa", jotta hän saavuttaisi paikan kisoihin. Ne olisivat hänen ensimmäiset kansainväliset arvokilpailunsa ampumaurheilijana.

– Eka iso steppini, hän tiivistää.
– Olen vakavissani myös tämän lajin kanssa. Jos ei ole isoja tavoitteita, on urheilu pelkkä harrastus. Nyt siinä on mukana halua ja tunteenpaloa. ⚙️

Hyödyllinen vuosi Urheil

Sporting-ampujan laukaisumäärä tuplaantui palvelusaikana. Myös kisamenestystä on tullut.

Teksti & kuva LASSI PALO

Helsingin Santahaminassa sijaitsevaan Puolustusvoimien Urheilukouluun valittiin viime vuonna 79 kesälajien urheilijaa lokakuun saapumiserään. Heidän joukossa oli viisi ampumaurheilijaa. Pitkämatalaisin oli sporting-ampuja **Rasmus Kumpuvaara**, joka asuu Oulunsalossa ja edustaa Oulun Metsästys- ja Ampumaseuraa (OMAS). Skeet-ampuja **Eino Peltomäki** (Ala-Hämeen Ampujat) saapui maineikkaalle sotilassaarelle Turengista.

Kumpuvaara ja Peltomäki olivat hetki ennen varusmiespalveluksensa alkua hyvin mutta mielteliäin fiiliksin.

– Pikkaisen jännittää, mitä sieltä oikein tulee, Peltomäki sanoi Helsingin Laajasalossa sijaitsevassa kauppakeskus Saaressa, mistä on matkaa ”Santikseen” enää pari kilometriä.

– Minua ei jännitä, mutta mielenkiinnolla odotan, mitä portin takaa löytyy, Kumpuvaara hymyili.

Muut Kaartin jääkäriyrykmentin saapumiserään IV/22 valitut ampumaurheilijat olivat kivääriampujat **Roni Airo** (Keski-Uusimaan Ampumaseura), **Luukas Koota** (Esbo Skytteförening) ja **Lauri Syrjä** (Asikkalan Ampumaseura).

OLI ELOKUUN puoliväli, kun Kumpuvaara ja Peltomäki tulivat kasarmille reippaina ja iloisesti hymyillen. Vuodentakainen jännitys oli poissa, ja nuorten miesten asenne oli rento. Hymyillen siitäkkin huolimatta, että he olivat juuri juosseet perinteisen Cooperin testin. Tarkkoja tuloksiaan he eivät halunneet paljastaa, vaikka niissä ei ole mitään hävettävää.

– No, lähempänä kolmea tuhatta metriä kuin kahta, he lopulta muotoilivat.

– Kotiutustestit on nyt tehty. Tj (tänään jäljellä) on nyt 37.

He kotiutuvat syyskuun 21. päivänä. Kun nuorukaisilta kysyy, millainen vuosi Urheilukoulussa on ollut, ei vastausta tarvitse kauan odottaa:

– Hyvä! Olemme päässeet harjoittelemaan hyvin, ammunta on kulkenut ja tulokset ovat parantuneet, he luettelivat yhteen ääneen.

– Sekä tietysti se, että ”intti” on nyt hoidettu kunniakkaasti loppuun asti.

Alku oli paitsi rankka myös hankala, sillä astma vaivasi Kumpuvaaraa ja Peltomäki sairasti ensin koronan ja sitten influenssan.

Eino Peltomäki (vas.) ja Rasmus Kumpuvaara vetivät yhtä köyttä varusmiespalveluksensa ajan.

– Hajuaistini oli jonkin aikaa poissa, mutta ehkä se oli vain hyvä juttu, hän nauroi.

VARUSMIESPALVELUKSEN alussa päivät olivat raskaita ja yöt pitkiä, kaksikko kuvaili.

– Palveluksen niin sanotut kovat jutut tehtiin ennen kuin ampumaurheilukausi alkoi. Ne olivat välillä aika koettelemuksia. Havukoe ja monet muut harjoitukset olivat myös henkisesti kasvattavia, kun piti porukassa tehdä asioita. Kun kausi alkoi, emme ole olleet ”Santiksessä” kovinkaan paljon, vaan urheilukomennuksilla.

Varusmiesajasta puhuttaessa nostetaan usein esiin ensimmäinen aamu armeijassa.

– Meillä ei ole oikein selkeää muistikuvaa

siitä. Se oli jotenkin sekava, mutta siitä selvittiin, ja meno alkoi sen jälkeen tasaantua. Rytmistö löytyi parin viikon kuluessa.

Kumpuvaara laski käyneensä kotonaan kolmisenkymmentä kertaa. Matka taittui lentäen.

– Helsinki ei ole tullut oikein muuten tutuksi kuin bussi-, metro- ja junamatkojen osalta välillä Santahamina – Herttoniemi – lentoasema. Itse lentomatka ei kestä kauan, ja olen nukkunut senkin ajan.

Peltomäki laski käyneensä Santahaminan ulkopuolella vain viisi kertaa, jos harjoituksia ja lomaa ei lasketa mukaan.

– Aika paljon olemme touhunneet täällä omissa porukoissa, hän sanoi.

urheiluopistossa

KAKSIKKO SUOSITTELEE Urheilukoulua lämpimästi. Se on paras vaihtoehto suorittaa varusmiespalvelus, he sanoivat.

– Puolustusvoimissa edut ovat hyvät etenkin haulikkoampujille. Ilmaiset ”paukut” on iso taloudellinen tuki vuoden ajan – etenkin nyt, kun hinnat ovat nousseet.

Kumpuvaara ja Peltomäki siirtyivät tänä vuonna miesten sarjaan. He odottivat saavansa Urheilukoulusta monipuolista ja laadukasta harjoittelua. Kumpuvaara arvioi laukaisumääränsä ”tuplaantuvan” vuoden aikana. Peltomäki sen sijaan arvioi määrän pysyvän ”ennallaan”.

Arviot osuivat oikeaan, sillä Kumpuvaara ja Peltomäki ovat ampuneet tämän vuo-

den aikana noin 20 000 kiekkoa, joka on normaali määrä Peltomäelle, mutta Kumpuvaaralle tuplamäärä normaaliin vuoteen verrattuna.

Kumpuvaara huipensi kautensa syyskuun 10. päivänä päättyneisiin Compakin MM-kilpailuihin, jotka järjestettiin Kreikan Psachnassa. Kumpuvaara oli open-sarjan paras suomalainen, kun hän oli jaetulla viidennellä sijalla. Kumpuvaaran tulos oli 196/200. Sarjan voitti englantilainen **James Attwood** tuloksella 199+24.

Peltomäki puolestaan teki kauden aikana ennätöksensä 121, joka syntyi Sako Franchi-kilpailussa kesäkuussa.

Usein sanotaan, että nuorista tulee Ur-

heilukoulussa ”enemmän urheilijoita”. Kumpuvaara ja Peltomäki ovat myös tätä mieltä, koska harjoittelu on monipuolista, ja Urheilukoulussa voi seurata miten muiden lajien urheilijat harjoittelevat. Kaikki näkevät, miten naapurilajin huipulle pääsemiseen vaaditaan.

– Minkään lajin huipulle ei pääse helpolla, ampumaurheilijat totesivatkin.

Kumpuvaaran ja Peltomäen saapumiseen valitut urheilijat edustivat 17 eri lajiryhmää.

KUMPUVAARA JA Peltomäki ehtivät nähdä Urheilukoulussa, miten Suomen yksi tunnetuimmista urheilijoista suoritti varusmiespalvelustaan. Kyse on tietysti Utah Jazzin NBA-koripalloilija **Lauri Markkasesta**. Ampumaurheilijoiden mukaan Markkanen teki kaiken tunnollisesti ja hyvin eikä valittanut mistään.

– Oli rohkaisevaa nähdä, miten tuon tason ammattiurheilija toimii. Kaikki pystyy armeijan suorittamaan, jos Markkanenkin, he antavat rehdin tunnustuksen NBA:n tähdistöettelussakin pelanneelle koripalloilijalle.

Kumpuvaaran ja Peltomäen mukaan muiden lajien urheilijat olivat ”tosi kiinnostuneita” ampumaurheilusta.

– Opimme mekin muista lajeista erittäin paljon, ja jatkossa seuraamme eri lajien urheilijoita ihan eri silmin kuin aikaisemmin, Kumpuvaara ja Peltomäki sanoivat ja luetelivat lajeja, joiden parista he ovat saaneet uusia ystäviä: fitness, yleisurheilu, melonta, purjehdus, suunnistus ja motocross.

KUMPUVAARA JA Peltomäki ovat 21-vuotiaita. He tekivät töitä ennen varusmiespalveluksensa alkua. Nuorten miesten tulevaisuudensuunnitelmat olivat haastatteluhetkellä hivenen auki. Kumpuvaara aikoo palata tekemään ilmanvaihtoasentajan töitä, mutta aikoo hakea opiskelupaikkaa.

– Lvi-insinööri olisi fiksu ratkaisu, hän pohti.

Peltomäki alkaa armeijan jälkeen tehdä ”maatilahommia” ja miettii myös pääsykokeisiin osallistumisesta ensi keväänä.

– Vielä ei ole oikein auennut, mitä se olisi. Katsotaan, mihin elämä vie ja mitä se tuo. Yksi asia on kuitenkin varma, mitä tapahtuu, kun tjo on pian nolla: pohjoiseen jahtiin!

Ei siis mitään lomareissua etelään, vaan metsästämään. Kuinkas muuten? Kun Peltomäki kotiutui viime vuonna haulikkolajien MM-kilpailuista Kroatian Osijekistä, hän oli kisareissun jälkeen kolme päivää hirvijahdissa.

Kumpuvaara puolestaan kertoi ampuneensa elokuun 10. päivän jälkeen kilpaa kaksi kertaa ennen kuin varusmiespalvelus alkoi. Muun ajan hän oli töissä ja sorsajahdissa.

Nyt alkavat taas tutut kuviot, kun aika siviilissä taas koittaa. 🚰

Talenttir ryhmä kokoontui yhteiseen kuvaan elokuun lopussa Turussa järjestetyllä ensimmäisellä leirillään.

Talenttir ryhmän toiminta alkanut innostuneesti

Ampumaurheiluliitto on aloittanut tänä vuonna talenttir ryhmän pilottihankkeen. "Alku on ollut erittäin innostunut ja motivoitunut", sanoo valmentaja Janne Terkola.

Teksti LASSI PALO

Kuva HEIKKI PIETINALHO

Ampumaurheiluliiton talenttir ryhmän pilottihanke alkoi kesällä, ja se kestää vuoden 2025 toukokuuhun asti. Ryhmä on tarkoitettu kansalliselle ja/tai kansainväliselle huipulle tähtääville kivääri- ja pistooliampujille. Ryhmässä ei ole ikärajaa.

Ainoana vaatimuksena on tavoitteellisuus, joka näkyy urheilijan arjessa ja arjen valinnoissa. Talenttir ryhmä keskittyy ilma-aselajeihin. Sen vastuovalmentajana toimii **Janne Terkola**. Ryhmä toimii yhteistyössä Ampumaurheiluliiton muiden valmennusryhmien kanssa.

– Talenttir ryhmästä on puhuttu jo vuosien ajan, ja sen tarve tehoryhmien ja maajoukkueiden välissä on tiedostettu kauan sitten. Aloin nyt tehdä asialle jotain, Terkola kertoi.

– Talenttir ryhmän olennainen ero tehoryhmiin verrattuna on tavoitteellisuuden

Talenttir ryhmä, kivääri

✘ Roni Airo (Keski-Uusimaan Ampumaseura), Vertti Jauhiainen (Kuusankosken Ampujat), Eszter Juhasz (Poliisien Ampumaseura), Essi Laitinen (Turun Seudun Ampujat), Olga Lähteenmäki (Säkylän Seudun Ampujat), Sonja Mylly (Simpeleen Hahlo), Maarit Nurmi (Kankaanpään Ampumaurheilijat), Helmi Pietinalho (Salon Seudun Ampujat), Julia Rannikko (Salon Seudun Ampujat), Sonja Siitonen (Simpeleen Hahlo), Anni Suominen (Salon Seudun Ampujat), Minea Terkola (Salon Seudun Ampujat), Nanna Uuttu (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura), Johanna Uusitalo (Lapin Ampujat).

✘ Valmentaja: Janne Terkola.

lisäksi tekninen osaaminen. Sen pitää olla tietyllä, edistyneellä tasolla.

TALENTTIR YHMÄN valinnat tehtiin hakemusten ja haastattelujen perusteella heinäkuun alussa. Nyt ryhmässä on neljätoista kivääriampujaa. Hakijoita oli enemmän kuin ryhmään lopulta valittiin.

– Jos ryhmään tulee syystä tai toisesta tilaa matkan varrella, sitä voidaan täydentää

tilanteen mukaan, Terkola sanoi.

Talenttir ryhmän toiminta alkoi heinäkuun aikana ja jatkuu vuoden ympäri. Ryhmään valituilta odotetaan sitoutumista ryhmän toimintaan ja omaan kehittymiseen. Syyskuun puoliväliin mennessä oli pidetty yksi leiri Turussa. Leirejä on jatkossa kerran kuukaudessa.

Urheilija maksaa talenttir ryhmän vuosimaksun (100 euroa) ja leirikulut (majoitus, ruokailu, matkat ym.).

Ryhmän toiminta sisältää yhteisleirien lisäksi henkilökohtaisen kehityssuunnitelman, ominaisuustestausta leirien yhteydessä, harjoitusohjelman/kausisuunnitelman, etäharjoituksia (Scatt/Teams) ja henkilökohtaista valmennusta.

– Pidän yhteyttä ryhmän urheilijoihin viikoittain, Terkola kertoi.

– Ryhmä on sulautunut hyvin yhteen, ja keskustelut ovat olleet innostuneita, hyviä ja aitoja.

HANKKEEN ARVIOINTIIN käytetään tehoryhmän kanssa yhtenevää arviointitapaa keskittyen ensisijaisesti harjoitusmäärien (tunnit/laukaukset) ja kilpailumäärien lisääntymisen arviointiin ja toissijaisesti laitekniikan osaamisen kasvamisen arviointiin.

Hankkeen ensimmäinen arviointi on toukokuussa 2024 ja loppuarviointi toukokuussa 2025.

– Tämä on nyt meidän yhteinen projektimme, josta haluamme tehdä hyvän. Toivottavasti talenttir ryhmä rantautuu muihinkin lajeihin, Terkola sanoi. 🛠️

UUSI HOTELLI AVATAAN JOULUKUUSSA

AVAJAISTARJOUS

YÖPYVÄ KOKOUS 195 / HLÖ / VRK

Majoitus uudessa hotelli omenatarhassa (1 hh), Ravintolapalvelut sis. aamiainen/aamukahvi, aamusauna, kevyt lounas ja iltapäiväkahvit sekä kokoustila järvinäkymällä uudessa hotellissa.

**49 TASOKASTA
HOTELLIHUONNETTA
3 TILAVAA
KOKOUSTILAA**

KISAKALLION URHEILUOPISTO

Kaarina Karin tie 4, 08360 LOHJA
asiakaspalvelu@kisakallio.fi | www.kisakallio.fi

Kultahippu- tunnelma korkealla sadekuuroista huolimatta

Nuoret kivääri- ja pistooliampujat kokoontuivat toisena kesänä peräkkäin ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin Nokialle, jossa elokuista lauantaipäivää vietettiin rennossa ilmapiirissä.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Kuvat HEIDI LEHIKONEN, ANSSI MÄKINEN

Ilmassa oli odotusta, jännitystä ja iloa hyvistä osumista, kun nuoret ampujat kokoontuivat kilpailemaan kesäkauden kohokohtaan.

– Tämä on pääkisa, johon ollaan treenattu, **Milja Rantanen** Kankaanpään Ampumaurheilijoista sanoi.

Myös hänen kaksi veljeään kilpaili Kultahipuissa. Seuraporukkaansa Milja kehuu:

– Aina on joku auttanut, jos on ollut jotain, hän sanoo hymyillen.

Mikkelin Ampujista Nokialla kilpaili muun muassa **Siiri Kaukonen**, joka innostui ampumaurheilusta isänsä ja pappansa innoittamana.

– Se oli heti ekaksi kivaa, koska siinä oli sellainen keskittyminen ja rauha, hän muistelee ensimmäistä kokemustaan ampumaurheilusta.

Siiri on harrastanut muun muassa laulua ja telinevoimistelua. Ampumassa hän käy kaksi tai kolme kertaa viikossa, Kultahippufinaaleita hän laskee kokeneensa yhteensä ”ehkä kuudet”.

– Meillä on tosi kiva seuraporukka. Jos ollaan koko porukalla reissussa, kuten viimeksi Kisakalliossa, tehtiin koko seuran kanssa kaikenlaista, hän viittaa kevääseen.

Miten oma kisa meni?

– Ihan hyvin meni. Eka sarja meni huo-

nommin, kun ammuin harjoituslaukauksia liian vähän. Oli niin pitkä tauko siinä, että eka sarja meni huonommin, mutta sitten se lähti taas luistamaan.

Siirin suorituksia seurasi tarkasti hänen isänsä **Antti Kaukonen**, joka kertoi iloisia asioita Mikkelin Ampujista:

– Meillä on Mikkelissä hyvä noste siinä määrin, että 14-vuotiaita meillä on ihan hyvin. Vaikka ampumakoulun alkamisesta ei ole edes ilmoittautumista tehty, ilmoittautumisia on jo tullut.

Lajin markkinoinnissa nuorille hän nostaa vahvana esiin puskaradion voiman:

– Nuoria kun tulee, ne puhuvat koulussa. Puhe on kaikkein paras markkinointikana-

va. Myös hän kaipasi enemmänkin osallistujia ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin:

– Että saataisiin ruutipuolelle tulemaan niitä samoja henkilöitä, jotka ampuvat ilmakiväärillä. Kumpikaan ei sulje toisiaan pois, Kaukonen sanoi.

ASIKKALAN AMPUMASEURA oli liikkeellä totutun isolla joukolla. Tällä kertaa seurasta oli mukana 18 nuorta ampujaa. **Tauno Lindström** nosti vahvan nuorisotoiminnan kulmakiviksi sen, että vanhemmat ovat aktiivisesti mukana.

– Pitää olla vetäjät. Lisäksi kaluston pitää olla hyvä, kalustosta ei saa tinkiä. Nuorten ehdoilla mennään. Toiminnan taustavaikuttajana on kunta, Lindström tiivisti.

Tapahtumassa kilpailun johtajana toiminnut **Pekka Niemelä** oli hyvillä mielin Nokian Seudun Ampujien toistamiseen järjestämässä Kultahippufinaalissa.

– Tapahtumat ovat olleet ihan kivoja. Aina on ollut kivaa nuorten kanssa touhuta, Niemelä sanoi hymyillen ja mietti kehittämisideana, voisiko ruutiaseiden Kultahippuissakin olla vaikkapa varustemyyjiä.

AMPUMAUURHEILULIITON nuoriso- ja koulutuspäällikkö **Kustaa Ylitalo** kuvasi Kultahippufinaalin olevan nuoren ampu-

Joona, Milja ja Peetu Rantanen harrastavat innokkaasti ampumaurheilua ja viihtyvät Kultahipuissa.

jan polulla ”vuoden ihan ykköstapahtumia”. Hän jakoi myös kiitosta Nokian Seudun Ampujille.

– Aina tekee vaikutuksen, miten valtavan

Kultahippufinaalit toivat monelle nuorelle ampujalle oppia ja lisää intoa.

työn paikalliset järjestäjät tekevät. Tunnelma on hyvä ja tosi kiva nähdä nuoria ampujia, Ylitalo sanoi hymyillen.

Ilma-aseiden Kultahippufinaalit ovat perinteisesti houkutelleet suuremman osallistujajoukon, eikä tämä vuosi ollut poikkeus. Ylitalokin on miettinyt keinoja, jolla myös ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin saataisiin nykyistä enemmän osallistujia.

– Ideoita on, mutta toteutus on vielä vähän jäissä. Meidän pitäisi saada seurat vielä enemmän innostumaan tästä ja tuomaan nuoria. Enemmän aktiivista junioritoimintaa seuroihin, Ylitalo sanoo.

Ensi vuoden ruutihippufinaalien järjestäjää ei vielä ole. Haku on auki. 🛠️

Siiri Kaukonen kehuu Mikkelin Ampujien porukkaa.

”Lisää harrastajia kivääri-

Kivääriammunnan kuninkuuslajiksikin kutsutun 300m kiväärin harrastajamääristä ollaan huolissaan. Lisää harrastajia kaivataan, ja toimenpiteisiin on ryhdytty, jotta laji lähtisi uuteen kukoistukseensa.

Teksti LASSI PALO

Kuvat FRANCIS WIKSTRÖM

Helsinkinsin kiläisen Poliisien Ampumaseuran (PAS) kiväärijaosto ja Helsingin seudun Ampumaurheilun Tuki ry järjestivät maaliskuussa Hälvälässä 300m kiväärin kauden avauskilpailun, jonka nimi oli Kewätpamaus.

Kilpailussa ammuttiin perinteestä poiketen pienestä luukusta lumihankien keskellä lämmitetyssä ampumakatoksessa. Kilpailumaksuun kuului myös lämmin lounas.

Jatkoa seuraa lokakuussa, jolloin on vuorossa Syyspimennys, jota voinee pitää nimensä mukaisesti kauden päätöskisana. Kilpailuun tuo lisämausteen pimeys, kun ammutaan iltamyöhään tauluvalojen loisteissa.

– Lähdimme kehittämään Kewätpamauksen ideaa yhteistyössä Lahden Ampumaseuran kanssa. Vanha tuttumme isäntäseurasta – **Tapio Jurvanen** – oli aktiivisesti mukana opastamassa ja auttamassa meitä. Kilpailua edeltävänä viikonloppuna kävimme tutustumassa olosuhteisiin ja varmistamassa, että ratalaitteet toimivat, Tuki ry:n puheenjohtaja **Juha-Matti Hyttinen** kertoi.

Tapahtumaan ilmoittautui parikymmentä ampujaa, jota Hyttinen piti ilahduttavana määränä. Kiväärivalmentaja ja Tuen sihteeri **Francis Wikström** toimi kilpailunjohtajana, kuuluttajana ja ammunnanjohtajana.

Hyttinen ja Wikström kertovat, että osallistujilta saatujen palautteiden mukaan vastaavanlaisia tapahtumia voisi olla jatkosakin.

– Muutama ensikertalainen oli hienosti lähtenyt mukaan, ja he ampuivat kelpo suorituksia. Toivotaan, että saamme heistä uusia 300m kiväärin harrastajia. Valitettavasti perinteiset kiväärilajit menettävät vähitellen harrastajia muille lajeille.

NYT ONKIN pohdittu erilaisia lähestymistapoja, joilla tilannetta voisi korjata ja madaltaa kynnystä tulla lajiin mukaan. Hyttisen ja Wikströmin mukaan laina-aseet, varusteet, valmennus ja matalan kynnyksen tapahtu-

Hälvälässä järjestettiin maaliskuussa 300m kiväärin kauden avauskilpailu, jonka nimi oli Kewät-

mat tukevat tavoitteita.

– Järjestämme säännöllisesti lajitutustumisia, joissa 300m kivääriammunnasta kiinnostuneet pääsevät tutustumaan lajiin ensin teorian ja sitten ampumisen kautta. Aiempaa ampumakokemusta ei tarvita.

Edellinen lajitutustuminen järjestettiin Hälvälässä elokuussa. Edellisenä iltana osallistujille pidettiin etänä teoriatunti, jossa kerrottiin lajin historiasta, kalustosta, turvallisuudesta, aseenkäsittelystä, aseiden säädöistä ja ampumisesta. Tästä oli hyvä lähtö seuraavaan päivään eli ampumaan.

– Olimme varanneet tutustujille yhdistyksemme Sauer-kiväärejä kokeiltaviksi. Näiden kivääreiden toimintaan, turvalliseen käyttämiseen ja säätämiseen käytettiin aikaa. Kun peruslähdekohtat olivat kunnossa, niin sitten oli hyvä lähtö ampumaan.

Ohjaajat auttoivat lajikokeilijoita. Hyttisen mukaan oikeat säädöt tähtäimiin ja kiväärin tukkeihin löytyivät yllättävän nopeasti. Kuulon ja näön suojaukseen kiinnitettiin huomiota, rekyylistä varoitettiin ja katsottiin, että ampuma-asetukset ovat kunnossa.

– Onnistumisen riemua tuli niin lajiko-

keilijoille kuin ohjaajillekin, kun ystävät ja kymppit alkoivat löytyä. Ammuimme muutaman kymmenen laukauksen erän. Aseita ja ampuma-asentoa hivenen säädettiin, ja sitten taas jatkettiin. Päivän päätteeksi ammuttiin vielä kisa, jossa nähtiin, että päivän oppi oli mennyt perille. Demonstroimme vielä, miten aseet huolletaan.

Tuki ry järjesti **Henri Haapsaaren** vetämänä vielä syyskuun puolivälissä hallituksensa jäsenille patruunoiden jälleenlatauksen pilottikurssin. Lähitulevaisuudessa on tarkoitus järjestää jälleenlatauskurssija yhdistyksen jäsenille.

WIKSTRÖMIN MUKAAN aktiivisia 300m kivääriampujia on Suomessa muutamia kymmeniä. Ainoat 300m kiväärin elektroniset taululaitteet ovat Hälvälässä. Lajia voi harrastaa myös muun muassa Kouvolan Tyrrissä, Säkylässä ja Helsingin Santahaminassa.

Wikströmin mukaan on epävarmaa, voiko Hälvälässä ampua ensi vuonna, koska 300m rata on menossa remonttiin. Tilanne ei siis ole kovin hyvä, koska nykyaikaa ei ole ampua pahvitaluihin, hän miettii ja kertoo,

n kuninkuuslajiin!”

pamaus.

että nyt tavoitteena on järjestää tutustumis- tapahtumia Santahaminassa, joka tosin on Puolustusvoimien aluetta.

– Totta on sekin, ettei 300m kivääri ole halpaa lystiä. Tarvikkeiden hinnat ovat nousseet, ja niiden saatavuus on yleisen maailmantilanteen vuoksi heikentynyt. Patruunoita itse lataamalla voi pienentää kustannuksia, Wikström sanoi.

Wikströmin mukaan 300m kivääriä voi kokeilla, vaikka ei olisi aiempaa kokemusta ampumaurheilusta. Tuki ry:llä on kahdeksan kivääriä, joilla pääsee harrastuksessa alkuun.

– 300m kiväärissä asennot, takit ja housut ovat samoja kuin ilmakiväärissä ja pienoiskiväärissä. Kaliiperi on toki isompi ja rekyylä kovempi. Mutta silti: miksi ei, Wikström kysyi.

MIKSI SITEN 300m kiväärilajeja pitäisi kokeilla tai niistä kiinnostua? Wikströmillä on napakka vastaus valmiina:

– Se on mielenkiintoinen laji, jolla on pitkät perinteet, ja se on kivääriammunnan kuninkuuslajiksikin kutsuttu!

Vapaakiväärin 3x40 ls kilpailu oli viimei-

Siellä ne taulut pilkottavat.

sen kerran olympiaohjelmassa Münchenissä vuonna 1972. Suomea edustivat tuolloin **Jaakko Minkkinen** ja **Osmo Ala-Honkola**, jotka sijoituivat kuudenneksi ja 25:nneksi. **Aleksi Leppä** voitti vuonna 2018 kaksi 300m kiväärilajien maailmanmestaruutta ja ylsi elokuussa Bakussa MM-hopealle 300m kiväärin makuun kilpailussa.

Lajissa riittää haasteita, koska tuuliolosuhteita pitää osata lukea ja niihin reagoida. Miten ase käyttäytyy ja miten se suoriutuu? Patruunoita itse lataamalla tulee yksi mielenkiintoinen lisä kokonaisuuteen, Wikström totesi.

– Koulukuntia on monia, kun mietitään, mikä on hyvä balanssi: millainen kaliiperi, mikä luodinpaino, mikä ruudin gramma-määrä. Aseiden piiput eivät kestä ikuisesti, vaan niitä on vaihdettava joidenkin tuhansien laukausten jälkeen, jotta tarkkuus säilyy.

Tuki ry on ollut mukana järjestämässä Pohjoismaiden pääkaupunkien välistä 300m kivääriottelua. Sitä on järjestetty neljän vuoden välein, mutta koronaviruspandemian takia vuoden 2020 ottelua ei järjestetty, eikä vielä sen jälkeenkään. Edellisen kerran se järjestettiin Lahdessa vuonna 2016.

Wikströmin mukaan ottelu on taas suunnitteilla:

– Ottelua yritetään käynnistää. Jos Norja ei sitä järjestä, seuraavana olisi vuorossa Tukholma.

AMPUMAUURHEILULIITON 300m kiväärilajien valmentaja **Tapio Kajan** on Wikströmin kanssa samoilla linjoilla: kiinnostus 300m lajeihin on muutamien vuosien saatossa hiipunut.

– Aikaisemmin laji oli varsin merkittävässä roolissa maassamme. Uskoisin, että pienillä mutta merkittävillä seikoilla 300m

lajit olisi mahdollista saada nousuun, Kajan sanoo.

– Ensinnäkin olemme tottuneet siihen, että pitää olla isot, monikymmenpaikkaiset ampumaradat. Tässä nykytilanteessa on todella haastavaa saada edes yksi hyvä ja ajantasainen 300m rata maahamme. Lahden seudulla Hälvälän ampumaradoilla oleva kiväärirata on ollut ainoa, jossa on elektroniset taululaitteet. Lajin nykytila ja kehitys huomioiden elektroninen rata on joka tapauksessa oltava.

Kajanin mukaan Hälvälän radan taululaitteet ovat kuluneet, ja niiden huolto on ollut haastavaa. Toimintavarmuudessa on havaittavissa parantamisen varaa.

– Hälvälän ratojen omistus on Puolustusvoimilla. Tästä ensinnäkin iso kiitos PV:n suuntaan siitä, että olemme saaneet nauttia vuosien ajan ”kuninkuuslajistamme” Hälvälässä. Toivon ampumaurheilun puolesta, että taululaitteiden huolto onnistuu ja yhteistyö saa jatkua Hälvälässä. Ilman PV:n myötämielistä suhtautumista lajimme olisi ollut jo pitempään vaikeuksissa.

KAJAN NÄKEE, että yksi tai kaksi ajantasaista rataa riittää lajin ja kilpailutoiminnan ylläpitämiseen Suomessa.

– Tämän lisäksi olisi ensiarvoisen tärkeää saada esimerkiksi maakunnittain pieniä eli 5–10 paikan ratoja. Sellaisia ratoja, joihin olisi yhdistettävissä 50m, 100m ja 300m. Useissa paikoissa maailmalla samalla rata-pohjalla on ”päällekkäin” useamman lajin ratoja. Uskoisin, että kustannuksiltaan tällaiset ratakokonaisuudet olisivat toteutettavissa, kun vain tahtoa niiden rakentamiseen löytyisi. Sillä eihän meille tule uusia harrastajia, jos tietynlainen helppous harrastuksen aloittamiseen puuttuu. Harjoittelupaikat ovat kaiken a ja o.

Kajanin mukaan 300m ja kiväärikaliberit yleensä tukevat mukaan varsin hyvin myös muita kiväärilajeja. On kehittävää osata ja hallita erilaisia aseita, hän sanoo.

– Jos katsomme muita Pohjoismaita, niin isokaliberiset aseet ovat niissä valtaosassa käytössä. Mekin voisimme saada nuoria mukaan lajin pariin ammuttamalla erilaisia harjoituksia ja kilpailuja. Ei ne aina tarvitse olla 300m lajeja, vaan voitaisiin ampua sadan metrin matkalta erilaisiin tauluihin. Näin rataongelmat eivät tule ensimmäisenä vastaan eikä patruunoiden tai aseiden ”käynti”. Taito kivääriammuntaan karttuisi samalla mitalla. Monipuolisuus ja avoin mieli tässäkin kehittää helpommin ja nopeammin kuin yhden lajin harrastaminen.

Kajan muistuttaa vielä sen, että viime vuosien menestys 300m lajeissa on ollut vertaansa vailla.

– Suomi on saanut useita arvokisamitaleita, viimeisimpänä niistä Lepän elokuinen MM-hopea 300 m makuun kisassa. 🍀

JARI KARINKANTA:

”Urheilukoulu on paras paikka nuorelle ampumaurheilijalle”

Teksti & kuva LASSI PALO

”Puolustusvoimien Urheilukoulu on nuorelle ampumaurheilijalle paras mahdollinen paikka.” Näin sanoo Urheilukoulun pitkäaikainen valmennuspäällikkö **Jari Karinkanta**.

Puolustusvoimien Urheilukoulun tehtävä on kouluttaa tiedusteluryhmiä poikkeusolojen tarpeisiin. Sotilaskoulutuksen lisäksi se mahdollistaa lahjakkaiden urheilijoiden valmentautumisen varusmiespalveluksen aikana.

Urheilukoulu sijaitsee Kaartin jääkäriyrykmentissä Helsingin Santahaminassa. Se vastaa myös Kainuun prikaatissa palvelevien talvilajien valinnoista, valmennuksen resursseista ja reserviupseerikoulutuksesta.

Puolustusvoimien mukaan tiedustelutehtävät haastavissa olosuhteissa asettavat vaatimuksia poikkeuksellisen hyvälle fyysiselle ja psyykkiselle toimintakyvylle. Siksi ”on perusteltua kouluttaa urheilijoita vaativiin sotilastehtäviin hyödyntäen heillä jo olemassa olevia vahvuuksia ja ominaisuuksia”.

Koulu on perustettu vuonna 1979, jota ennen sitä edelsivät vuodesta 1964 alkaen Kajaanissa ja Santahaminassa sijainneet urheilukomppaniat.

URHEILUVALMENNUKSEN tavoitteena on kasvattaa ja kehittää urheilijaa kokonaisvaltaisesti mahdollista etenemisen kansainväliselle huipulle. Urheilukoulu on osa suomalaista huippu-urheilun valmennusjärjestelmää. Päivittäisvalmennus toteutetaan yhdessä Pääkaupunkiseudun urheiluakatemian ja Vuokatti-Ruka Urheiluakatemian kanssa. Urheilukoulu tekee yhteistyötä myös Olympiakomitean, lajiliittojen, seurojen ja henkilökohtaisten valmentajien kanssa.

Urheilukoulu vastaa varusmiespalvelusta suorittavien urheilijoiden kokonaisrasituksen seurannasta.

1 Miten luonnehdit Urheilukoulun merkitystä suomalaisessa huippu-urheilussa?

Nuorten miesten ja naisten opiskelut ovat juuri päättyneet ja nuorten sarjat alkavat olla takana. He siirtyvät yleisiin sarjoihin ja

Jari Karinkanta, 57, on toiminut Urheilukoulun valmennuspäällikkönä vuosina 1996–2010 ja uudestaan vuodesta 2014 lähtien.

etsivät opiskelupaikkaa. Urheilukoulu on tässä tosi tärkeässä tai-tekohdassa. Jos sitä ei olisi, miten huippu-urheilijat suorittaisivat varusmiespalveluksensa ”normijoukoissa”? Se olisi aika vaikeaa. Urheilukoulu osaa nämä asiat pitkän kokemuksensa ansiosta.

2 Urheilukoulun hakijoiden tulee edustaa ikäluokkansa kansallista tai kansainvälistä huippua, ja urheilulajin tulee olla olympia- tai MM-kilpailujen ohjelmassa tai laajasti harrastettu Suomessa/ulkomailla. Miksi suosittelet hakemista?

Meillä on 45 vuoden kokemus ja osaaminen armeijan ja huippu-urheilun yhdistämisestä. Olemme myös joustavia: teemme yksilölliset suunnitelmat kaikille palveluksen alkupuolella ja niillä pyritään menemään eteenpäin. Eli meillä on hyvä sotilaskoulutustaso, mutta siihen rytmitetään urheilu omien menojen mukaan. Voi sanoa, että normaalijoukoissa se olisi äärettömän paljon vaikeampaa.

”Kun siirryimme Lahden Hennalasta Helsinkiin ja Santahaminaan, niin määrät ovat nousseet. Meillä on nyt 200–240 hakijaa saapumiserää kohti.”

Jari Karinkanta

3 Urheilukoulussa on palvellut jo liki 7500 urheilijaa melkein 60 eri lajista. Miten hakijoiden määrä on kehittynyt viimeksi kuluneiden vuosien aikana?

Kun siirryimme Lahden Hennalasta Helsinkiin ja Santahaminaan, niin määrät ovat nousseet. Meillä on nyt 200–240 hakijaa saapumiserää kohti. Heistä noin 80 valitaan palvelukseen. Kainuun prikaatiin lumilajeihin valitaan noin viisitoista urheilijaa saapumiserää kohti.

4 Urheiluvalmennuksen tavoitteena on ”kasvattaa ja kehittää urheilijaa kokonaisvaltaisesti mahdollista etenemisen kansainväliselle huipulle”. Millaisella prosentilla tämä toteutuu?

En ole ihan niin tarkasti laskenut, mutta kyllä meillä on jokaisessa saapumiserässä menestyneitä urheilijoita – esimerkkinä U23-painissa kaksi Euroopan mestaria ja yleisurheilun kävelyn EM-kolmonen. Jokaisesta saapumiserästä puolenkymmentä urheilijaa nousee tietyllä viiveellä Suomen huipulle asti. Meille tulee myös jo valmiita huippu-urheilijoita, kuten esimerkiksi NHL-kiekkoilijoita ja eräs koripalloilun NBA-tähti. On erittäin hienoa, että tällaiset huiput hoitavat myös varusmiespalveluksensa. Voin sanoa, että varusmiespalvelus kannattaa hoitaa mahdollisimman nuorena alta pois.

5 Noin kymmenen vuoden takaisesta Urheilukoulun ikäluokasta yksikään kuudesta ampumaurheilijasta ei ole kuulunut maajoukkueeseen moneen vuoteen. Drop outiin ei ole keksitty

”lääkettä”. Mitä sinun reseptissäsi lukee?

Vuodet ja saapumiserät eivät ole veljiä keskenään. Meillä on tällä hetkellä äärettömän hyvätasoinen erä. Yhtenä vuonna meillä oli Mika Häkkinen, Kimmo Kinnunen ja Valentin Kononen – oliko siellä peräti viisi vai kuusi maailmanmestaria samassa erässä. Näitä tulee, mutta ei joka vuosi, koska massamme ei riitä. Nykypäivänä tämä nuorten jakauma tekee sen, että ne, jotka harrastavat, harrastavat hemmetin paljon, Sitten on äärettömän paljon niitä, jotka eivät harrasta liikuntaa lainkaan. Kuinka paljon lahjakkuuksia hukkaamme tällä tavalla? Eli niitä, jotka olisivat lahjakkaita, mutta eivät ole aktiivisia liikkujia. Vaikea siis sanoa, mitä drop outille voisi tehdä.

Urheilukoulussa on monipuolista liikuntaa ja tekemistä. Täällä pannaan nuoret myös ajattelemaan, jotta he kehittyvät myös henkisellä puolella. Eli he oppivat ja kasvavat urheilijoina sekä oppivat ottamaan vastuuta itsestään, hoitamaan omia asioitaan ja näkevät miten muut harjoittelevat. He myös huomaavat, että ”hei, minähän olen hyvä ja pystyn pärjäämään kaikkien kanssa”. Se vahvistaa itsetuottamusta tosi paljon.

6 Urheilukoulussa on valmennukseen varattu aikaa päivittäin 2–8 tuntia eli yhteensä noin 12–30 tuntia viikossa. Millainen ”kokonaispaketti” on?

Kyllä voin sanoa, että ampujat saavat varmaan täydellisimmän meidän erityispaketimme hyödynnettyä. Juha Rutonen vetää luo-

tipuolta ja Eetu Kallioinen on haulikkoampujien mukana, Olemme molemmille lajiryhmille pystyneet tarjoamaan keväällä ulkomaanleirit. Ja tietenkin, mikä amunnassa on olennaista, niin ampujat saavat patruunat talon puolesta. Patruunat ja kiekot ovat varmasti haulikkoampujille äärettömän iso etu.

Jos palvelus keskeytyy, syy on useimmiten loukkaantuminen. Keskeytysprosentti on varmasti pienempi kuin niin sanotussa normaalissa palveluksessa.

7 Miten Urheilukoulun toimintaa voisi vielä kehittää?

Totta kai haluamme, että valmennuksen laatu säilyy korkeana. Meillä on henkilökunnassa osaavia urheilusta kiinnostuneita henkilöitä, jotka ovat orientoituneet johonkin lajiin. Tosin Lahden Hennalan aikaan verrattuna henkilöstömme määrä on paljon pienempi. Meillä oli tuolloin melkein joka lajissa maanjoukkueitasoinen valmentaja. Kun saapumiserää kohti oli silloin 10–12 valmentajaa, niin nyt meillä on 4–5 valmentajaa. Yhteistyö lajiliittojen ja urheiluakatemioiden kanssa onkin meille äärettömän tärkeää, jotta harjoittelu toimii hyvin.

8 Millainen Urheilukoulu on ampumaurheilijalle?

Paras mahdollinen paikka, ehdottomasti! Suurimmat hyödyt ovat patruunat ja ammattitaitoinen valmennus. Olemme joustavia, ja urheilija pystyy harjoittelemaan. Ohjelma rakentuu urheilijan tason ja kilpailujen mukaan. Jos on sotaharjoituksen aikana harjoittelemassa, niin sitten on seuraavassa sotaharjoituksessa paikalla. Oppiminen on tärkeintä.

9 Mitkä ovat Urheilukoulun suurimmat hyödyt ampumaurheilijalle?

Kyllä suurin hyöty on varmasti se rutiini ja harjoittelumäärän nousu. Monella ampujalla varsinkin harjoitusmäärät nousevat palveluksen aikana. Lisäksi tulee monipuolinen fyysinen harjoittelu mukaan. Esimerkiksi leirit eivät ole pelkkää ammuntaa, vaan Eetu (Kallioinen) saattaa lähteä haulikkoampujien kanssa maastopyörillä aamulenkille. Sitten he käyvät yhdeltätoista syömässä lounaan ja lähtevät Orimattilaan iltapäiväksi ampumaan pimeään asti.

10 Millaisen ”buustin” Urheilukoulu on parhaimmillaan antanut ampumaurheilijan uralle? Esimerkki.

Esimerkiksi silloin, kun maailmanluokan skeet-ampuja Eetu Kallioinen on mukana, niin pojat kuuntelevat hänen oppejaan ja neuvojaan. Lisäksi ampumaurheilijat saavat vaikutteita ja malleja muista lajeista ja monipuolisesta harjoittelusta – alkaen ihan koordinaatioharjoituksista. Tämä on juuri sitä urheilijaksi kasvamista. Eli ei vain ammuta, vaan tehdään vaikkapa polvennostojuoksua. Staattinen ampumaurheilu vaatii myös dynaamista treeniä, jotta kilpailun rasitukset jaksetaan ja kestetään.

11 Miten ampumaurheilijat ovat pärjänneet yleisesti ottaen Urheilukoulussa?

He sopivat erittäin hyvin meille ja erottuvat positiivisesti esimerkiksi amunnoissa. He ovat tottuneet käyttämään aseita, joita he osaavat käyttää turvallisesti ja ”vaistonvaraisesti”. Meillä on ollut ampumaurheilijoita jokaisessa saapumiserässä. On kuitenkin todettava, että ampumaurheilussa hakijamäärät ovat pienentyneet. Aiemmin on ollut isompia ampumaurheilijaeriä kuin nyt on ollut. Harrastajia ja kovaa kilpailua tarvittaisiin, jotta uusia huippuja nousisi. Täällä on ollut kiväärin, pistoolin, skeetin ja trapin lisäksi myös sportingia, ja seuraavaksi tulee liikkuvan maalin ampuja (Aino Vaittinen).

12 Entä oma työsi – miten sitä luonnehdit?

Tämä on palveluammatti, jossa palvelee hakijoita ja palveluksessa olevia sekä luodaan edellytyksiä valmennukselle ja huippu-urheilulle, vedetään ”raameja” ja luodaan taloudellisia edellytyksiä. Ei ole kahta samanlaista päivää, vaan monipuolista työtä! Johdan myös Urheilukoulun valmennuskeskusta, ja minulla on kahdeksan liikunta-aliupseeria alaisina. Heistä kolme on ampumaurheilijoita: Alekski Leppä, Sebastian Långström ja Eetu Kallioinen.

13 Olet toiminut pitkään nykyisessä tehtävässäsi. Millainen on työympäristösi?

Saan seurata huippu-urheilijoiden tekemisiä. Minulla ei ole mitään valittamista, vaan olen aina tykännyt olla ”intissä” töissä.

14 Toimit Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajana vuosina 2011–2012. Millaisin ajatuksin muistelet niitä aikoja?

Lämmöllä. Ne olivat opettavaisia, hyviä ja mielenkiintoisia vuosia. Kisamatkat olivat värikkäitä. Niihin vuosiin verrattuna huippuampujiemme urheilullisuus on kehittynyt, ja he ovat monipuolisempia kuin tuolloin. He ehkä huomioivat paremmin fyysisen harjoittelun merkityksen. Voisi puhua urheilijana kasvamisesta, mitä me mekin ajamme täällä.

15 Mitkä asiat tulevat ensimmäisenä mieleen edellä mainituilta SAL:n vuosilta?

Tietenkin Lontoon olympialaiset vuonna 2012. Se oli hieno tapahtuma, ja ampumaurheilussa oli Lontoossa hienot olosuhteet. Minulla on vielä Suomen olympiajoukkueen takki käytössä (Karinkanta näyttää sinistä takkia). Lontoossa oli suomalaisampujia niin trapissa, kiväärissä kuin pistoolissakin.

16 Entä sitten Pariisin olympialaiset 2024 – kuinka monta suomalaista ampumaurheilijaa kisoissa nähdään?

Minun täytyy fundeerata, mistä maapaikkoja voi tulla... Olisiko sitten yhteensä neljä. (Tätä kirjoittaessa Suomella on kaksi maapaikkaa: Eetu Kallioinen skeetissä ja Alekski Leppä kiväärissä.)

17 Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tämän vuoden napakymppi?

Skeet-ampuja Eetu Kallioisen saavutukset ja Euroopan kisoissa Suomen skeet-joukkueen voitto maailmanennätystuloksella ovat aika kovia tuloksia. Pitää myös mainita kivääriampuja Alekski Lepän saavuttama maapaikka Pariisiin.

18 Lopuksi vielä tiivistettynä Urheilukoulun suurimmat plussat?

Suurin plussa on urheilulähtöisyys. Me ajattelemme niin, että urheilu kannattaa tätä hommaa ja sovitetaan varusmiespalvelus siihen. Joustavuus on myös ehdottomasti yksi plussa. Urheilijoiden kannalta hyvää on se, että he oppivat muilta lajeilta äärettömän paljon ja kasvavat täällä urheilijoina, koska meillä on täällä viisitoista lajia. 🇸🇫

”Kyllä suurin hyöty on varmasti se rutiini ja harjoittelumäärän nousu. Monella ampujalla varsinkin harjoitusmäärät nousevat palveluksen aikana. Lisäksi tulee monipuolinen fyysinen harjoittelu mukaan.”

Jari Karinkanta

Grande Finale

– Kisakalliossa 28.–29.10. 2023 –

Ampumaurheiluliiton perinteinen kauden päätöstilaisuus Grande Finale -viikonloppu järjestetään lokakuun lopulla Kisakallion urheiluopistolla Lohjalla. Tapahtuma rakentuu jaostojen lajiparlamenttien ja liiton palkitsemisgaalan ympärille. Mukana on paljon myös muuta ohjelmaa.

LAUANTAINA aloitetaan yhteisesti kello 9.00, jonka jälkeen siirrytään lajiparlamentteihin. Lauantaina on luvassa lisäksi kaikille valmennuksesta kiinnostuneille ja erityisesti SAL-valmentajaverkoston jäsenille tiukkaa asiaa maajoukkueidemme päävalmentajien Pietro Gengan (skeet) ja John Leighton-Dysonin (kivääri, pistooli) johdolla. Valmentajien puheenvuoroista saa varmasti myös urheilijana paljon irti.

OHJELMA:

Lauantai 28.10.

8.00 Ilmoittautuminen alkaa
9.00 Yhteinen avaus
9.30 Lajiparlamentit alkavat
14.00 Views on training elite sports (John Leighton-Dyson)
15.45 Mental and technical aspects on training skeet (Pietro Genga)
18.30 Grande Finale -gaala. Pukeutumiskoodi gaalailtaan on juhlapuku (smokki/tumma puku).

Sunnuntai 29.10.

9.00 Ampumaurheilun tulevaisuuskeskustelu
11.00 Kotiinlähtö

HINNAT:

Majoituspakettien hinnat ovat per henkilö ja riippuvat siis valitusta huoneesta.

VIKKONLOPPUPAKETTI:

Viikonloppupaketti, sisältää majoituksen la-su valitsemassasi huoneessa, lajiparlamentin ja seuraavat ruokailut: la aamiainen, lounas, Grande Finale -gaalailallinen ja su aamiainen.
2hh 150€/ 1hh 180€
Viikonloppupaketti lisäyöllä, sisältää majoituksen pe-su valitsemassasi huoneessa, lajiparlamentin ja seuraavat ruokailut: la aamiainen, lounas, Grande Finale -gaalailallinen ja su aamiainen.
2hh 200€/ 1hh 240€

PÄIVÄKÄVIJÄ:

Päiväkävijä voi valita lajiparlamentin osalta vaihtoehdon ilman ruokailuja tai lounaalla. Ei sisällä Grande Finale -gaalailallista (valitse halutessasi

ILLAN HUIPENTAA Grande Finale -gaala. Sunnuntaina käydään yhteistä keskustelua ampumaurheilun tulevaisuudesta ja toivotuista kehityssuunnista. Vuorovaihteisesta tilaisuudesta toivotaan eväitä hallituksen ja valtuuston työhön tulevan strategian 2025–2028 muodostamiseksi. Tuo siis äänesi kuuluviin!

gaalapaketeista).

Lajiparlamentti, ei ruokailuja 0 €
Lajiparlamentti lounaalla 13,50 €

GAALAPAKETTI:

Sisältää Grande Finale -gaalailallisen ja halutessasi myös majoituksen la-su valitsemassasi huoneessa sisältäen su-aamiaisen. Ei sisällä lajiparlamenttia.
Gaalapaketti 50 €, sisältää vain Grande Finale -gaalailallisen.
Gaalapaketti majoituksella sisältää la-su majoituksen, Grande Finale -gaalailallisen ja su-aamiaisen. Ei sisällä lajiparlamenttia eikä la-lounasta.
2hh 120 €/ 1hh 150€

ILMOITTAUTUMINEN:

Ilmoittautuminen tapahtuu Suomisportin kautta viimeistään 12.10.2023. Tämän jälkeen majoituspakettien hinnat nousevat 20 eurolla emmekä voi taata, että mukaan mahtuu. Linkki ilmoittautumisivulle löytyy helpoiten liiton sivujen tapahtumakalenterista www.ampumaurheiluliitto.fi/kalenteri/tapahtumat/. Jos Suomisport-ilmoittumisessa on ongelmia, kysy lisä tietoa Sanna Hellgréniltä, puh. 563 3554, sanna.hellgren@pumaurheiluliitto.fi.

TERVETULOA!

Alexandra Rosenlew valittiin Vuoden ampumaurheilijaksi Grande Finalessa viime vuonna.

Orimattilan rata on tuttu Jenna Riitalalle.

Jenna Riitala sai leiriltä hyvät eväät trap-ammuntaan

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuva LASSI PALO

Orimattilan Seudun Urheiluampujien (OSU) **Jenna Riitalalle** on tapahtunut paljon sen jälkeen, kun hän isänsä houkuttelemana osallistui trapin avoimelle valtakunnalliselle leirille vuonna 2022.

– Sieltä olympiatrapin ampuminen alkoi. Silloin oli vielä tosi auki, mikä laji tulee olemaan. Mietimme trapin, skeetin ja muun välillä, mutta siellä leirillä konkretisoitui, että kyllä se trap tulee olemaan, Riitala kertoo hieman yli vuosi leirin jälkeen.

Ennen Orimattilassa pidettyä leiriä Riitala oli jo tutustunut ampumaurheiluun. Hän oli metsästysharrastuksensa takia käynyt ampumassa ”satunnaisia kertoja kesässä” vähän kaikkia lajeja. Orimattilassa ampumaurheilusta tuli metsästyksen ja ratsastuksen lisäksi tärkeä harrastus.

– Leirillä pääsi ampumaan trapia kunnolla ja varsinkin olympiatrapia. Sain sieltä hyvät eväät trapin ammunnan aloittami-

seen. Pääsin tosi hyvin alkuun, kun leirillä oli valmentajia ja porukkaa, joka oli jo ampunut.

KAUSALASSA IITISSÄ asuva Jenna Riitala, 17, on Mika-isänsä kanssa käynyt tänä kesänä 2–3 kertaa viikossa ampumassa Orimattilassa.

– Laukausmäärä on kasvanut tosi paljon, ja ammunnan harrastamisesta on tullut säännöllisempää. Melkein kaikki kisat on tänä kesänä kierretty, Riitala sanoo.

Vuodessa hän on kehittynyt ampujana huomasti:

– Oman pään hallitseminen ja erilainen stressinsietokyky on parantunut. Se, miten saa pidettyä pään kasassa suorituksen aikana. Totta kai tekniikka on parantunut myös tosi paljon. Melkein kaikki muutettiin: asento ja kaikki muu.

Riitala on nyt ensimmäistä vuottaan Ampumaurheiluliiton tehoryhmässä. Trapin tehoryhmän valmentaja **Maija Hoppu** sanoo, että Riitalan kehitys viime vuodesta on ollut ”huimaa”:

– Jennalla on erittäin hyvä motivaatio, ja

hänen kanssaan on tosi kiva toimia. Koko ajan mennään eteenpäin. Hän saa arvokasta kokemusta ja tietoa, ja hän oppii koko ajan lisää, Hoppu kertoo.

– Jenna on myös rauhallinen, ja hän kuuntelee hyvin – erittäin mukava valmentettava.

RIITALA ON tyytyväinen myös siihen, miten hän on kilpailuissa onnistunut. Tulostaso on parantunut ja arvokasta kokemusta on tullut kaikissa kisoissa. Riitalan ennätys on 93/125 kiekkoa. Ensi vuoteen tavoitteet ovat selvät:

– Lähdän parantamaan omaa suorittamista. Tänäkin kesänä oli vähän tavoite, että saisi satasten rikki kisoissa, joten se olisi varmaan sellainen tavoite ensi kaudelle. Se on ihan realistinen tavoite.

Lajistaan innostunut Riitala toivoo myös muiden nuorten naisten innostuvan ampumaurheilusta. Hän tietää, että harrastajat pääsevät hyvään porukkaan:

– Meillä on tosi hyvä porukka, ja porukkaan pääsee varmasti mukaan. Jos yhtään kiinnostaa, kannattaa lähteä kokeilemaan. 🚰

nonamesport.com

Tunnusta rohkeasti
seuran värejä.
Seura-asut SAL
yhteistyökumppani
nonamelta!

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com

”Huipulle pääsy vaatii

Viisi vuotta menestystä, kovia ennätyksiä ja nousujohteista uraa. Mitä sitten tapahtui?

Teksti & kuvat LASSI PALO

”Paljon se vei, mutta antoi paljon enemmän. Panostin ihan täysillä urheiluun, jonka ehdoilla piti elää, jotta pääsin huipulle.”

Näin sanoo **Henri Sorvo**, joka eli ja koki urheilu-uransa huippuhetket 2010-luvun alussa.

Hän aloitti skeet-ammunnan vuonna 2009 ja voitti heti Y15-sarjan Suomen mestaruuden tuloksella 108+18. Kuukautta myöhemmin Superfinaalissa Sorvo kohensi SE:n lukemiin 110+22.

Kaksi vuotta myöhemmin Sorvo saavutti poikien EM-pronssia Belgradissa järjestetyissä kisoissa ja sijoittui samana vuonna pidetyissä MM-kilpailuissa kuudenneksi.

Nuorukaisen menestysputki jatkui vuonna 2013, jolloin hän sijoittui – 19-vuotiaana – Nikosian miesten maailmancupissa seitsemänneksi. Hänen tuloksensa 121 sivusi junioreiden maailmanennätystä. Viimeisenä juniorivuonnaan eli vuonna 2014 hän sai miesten skeetin SM-pronssia.

Viisi vuotta menestystä, kovia ennätyksiä ja nousujohteista urheilijanuraa. Mitä sitten tapahtui?

HENRI SORVO istuu elokuun alussa raisiolaisessa kauppakeskuksessa mietteliäänä. Hän on nyt 29-vuotias, ja Nikosian tapahtumista on kulunut melkein päivänselvästi kymmenen vuotta.

Sorvo kuului Ampumaurheiluliiton skeetin A-maajoukkueeseen, ja Olympiakomitea oli myöntänyt hänelle valmennus- ja harjoiteluapurahan, joka oli tarkoitettu sellaisille nuorille urheilijoille, jotka kansainvälisten näyttöjen sekä urheilu-uran kehityksen perusteella arvioidaan tulevaisuuden arvokilpailumenestyjiksi.

Sorvo suhtautui tuolloin apurahan aiheuttamiin ”paineisiin” varsin realistisesti: ”Kun hommaan on lähdetty mukaan, kyllä sen tietää, mitä tämä on. Olin viime kauteeni tyytyväinen, vaikka mitään päätähuimavia tuloksia ei tullutkaan. Huomasin kuitenkin, että asioita oli tehty oikein, ja kovin montaa huonoa tulosta ei tullut. Tasaisuus alkaa löytyä.”

Sorvo oli asettanut tavoitteensa Olympiakomitean kanssa Tokion olympiavuoteen

Henri Sorvo Raisiossa elokuussa. Sorvo kertoo osuvansa kieksoon hyvin vieläkin.

Henri Sorvo ja Belgradin EM-pronssimitali vuonna 2011.

2020 asti, ja Rio de Janeiron olympiavuoden 2016 piti toimia välitavoitteena. Harmillisten tapahtumien vuoksi Sorvo päätti kuitenkin pitää välivuoden, ja sen aikana (2015) työura autokauppiaina Lappeenrannassa vei nuoren miehen mennessään.

Samalla olympiahaaveet haalenivat eikä paluuta takaisin huipulle koskaan tapahtunut.

– Tykkään katsoa mieluummin eteenpäin kuin taaksepäin, enkä kovin paljon muistele menneitä. Mitään ei ole jäänyt hampaankoloon. Se on kuitenkin todettava, että kun tuloksiani ja saavutuksiani käy läpi tässä ja nyt, ovat ne kieltämättä hyviä.

Todellakin: junioreiden arvokisamitali ja kansainväliset ennätykset olisivat erittäin kovaa ”valuuttaa” edelleenkin. Maailma on viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana muuttunut sikäli, että näkyvyys etenkin somessa olisi mainituilla saavutuksilla huomattavasti laajempaa.

kaikkensa antamista”

Henri Sorvoon tutustuttiin Urheilija arjessa -jutussa vuoden 2015 alussa.

SORVO SAI välivuonnaan kunnian avata Urheiluampuja-lehden uuden palstan, jonka nimi on Urheilija arjessa. Sorvon arki oli sitä, että hän ajoi aamuisin kotoaan Luumäeltä Lappeenrantaan, missä hän toimi automyyjänä.

Artikkelissa kerrottiin: ”Aina yhtä kohtelias Sorvo ottaa vieraansa vastaan Auto-Eekoossa uutuuttaan kiiltävien autojen keskellä. Hän näyttää hiveneren eri mieheltä kuin haulikkoradalla, sillä hänellä on puku päällä – ei kuitenkaan kravattia. - - Ilmassa on ehkä pientä jännitystäkin, sillä onhan Sorvo nyt työpaikallaan kertomassa työstään eikä tutulla radalla antamassa kommentteja kisan jälkeen.”

Sorvo päätti hakea töihin Auto-Eekoon, koska autot ovat aina kiinnostaneet häntä. Mutta ei niiden ”tuunaaminen”, vaan tekniikka. Sorvo oli tehnyt aiemminkin töitä opiskelujensa ohessa. Hän on koulutukseltaan automaatioasentaja.

SORVO TEKI kaksi vuotta sitten avopuolisonsa kanssa ison päätöksen, ja sen mukaisesti pariskunta muutti kahden koiransa kanssa itärajan tuntumasta Varsinais-Suomeen. Työn perässä, Sorvo sanoo. Hän työskentelee nykyään huoltoteknikkona Signode Finland Oy:ssä, joka on käärintakoneita valmistava kansainvälinen yritys.

– Vaikka muutimme tutusta ympäristöstä ihan uuteen paikkaan, olemme sopeutuneet hyvin. Voi kai sanoa, että uusi paikka ja uudet kujeet. Tykkään työstäni.

Sorvo matkustaa työasioissa melko paljon niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Matkavuorokausia kertyy vuoden aikana noin sata. Hän oli juuri ennen haastattelua palannut kolmen päivän reissulta Puolasta.

Koska arki on kiireinen, Sorvo kertoo pitävänsä kunnostaan huolta ”aina kun töiltään ehtii”. Hän käy ampumassa Salon radalla ja sanoo osuvansa kiekkoon ”hyvin vieläkin”:

– Taito ei ole kadonnut mihinkään. Pidän skeetistä edelleen paljon, ja se on minulle tärkeää, mutta paluuta en ole tekemässä samalle tasolle. Ammun vain omaksi ilokseni, ja olen antanut silloin tällöin ohjeita joillekin nuorille ampujille.

Sorvo ei ole pitänyt yhteyttä entisiin kilpakumppaneihinsa, mutta haastattelun

aikana kävi nopeasti ilmi, että hän tietää tarkasti, mitä lajissa tapahtuu. Sorvo seuraa kisatuloksia ja lukee Urheiluampuja-lehteä.

Kisoissa hän on käynyt paikan päällä edellisen kerran vuonna 2019, jolloin Lahdessa järjestettiin haulikkolajien maailmancup.

SORVO EI OLE suinkaan ainoa ampumaurheilija, joka nousi ikäluokkansa huipulle ja joka ei ole enää ampumaurheilussa aktiivisesti mukana. Esimerkiksi yksikään Puolustusvoimien Urheilukoulussa Sorvon kanssa samaan aikaan palvelleista ampumaurheilijoista ei ole enää pitkään aikaan kuulunut maajoukkueisiin.

– Ei kukaan – vaikka ampujia oli kuusi ja aikaa on kulunut vain kymmenisen vuotta.

Sorvo tietää hyvin, mitä huipulle pääseminen vaatii: tinkimätöntä ja kovaa työtä:

– Mitä tahansa teen, teen sen 110-prosenttisesti. Niinpä panostin myös ampumaurheiluun ihan täysillä, ja tein kaiken suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti urheilun ehdoilla – vapaa-aika, koulu ja työt. Urheilu vei paljon, mutta antoi paljon enemmän. Nöyrä kiitos kaikille eli vanhemmilleni, valmentajilleni, yhteistyökumppaneilleni, Ampumaurheiluliitolle ja Olympiakomitealle! 🌟

”Nuorten kiväärimaajoukku ei ole kännykkäongelmaa”

Nuorten kiväärimaajoukkueessa on tiedostettu liialliseen kännykän käyttöön liittyvät ongelmat. ”Asiasta on puhuttu, ja kisapäivinä kännykkää käytetään selvästi vähemmän”, valmentaja Joni Stenström sanoo.

Teksti LASSI PALO

Lahden Silmäaseaman optikko **Timo Koljonen** kehotti edellisessä Urheilumpujassa (3/2023) julkaistussa laajassa artikkelissa ampumaurheilijoita käyttämään kännykkää kisapäivänä vasta viimeisen laukauksen jälkeen. Kännykkään katsominen kun vaatii silmältä peräti kolminkertaisen työmäärän verrattuna tietokoneen katsomiseen.

Kuten jutussa todettiin, mobiililaitteiden käyttö vaikuttaa ihmisiin eri tavalla, mutta varmaa on, että se vaikuttaa – toisilla enemmän ja toisilla vähemmän.

MITEN KOLJOSEN viesti on otettu ampumaurheilussa vastaan? Erään kommentin mukaan maajoukkueissa pitäisi ottaa kännyköitä varten lukittava laatikko käyttöön. Urheilijoiden kännykät laitettaisiin laatikkoon kisapäivän aamuna viimeistään kahdeksalta, ja laatikko avattaisiin, kun kilpailupäivä on päätynyt.

No, ihan tällaiseen ei voi eikä toivottavasti tarvitse mennä.

Ymmärättäviäkin kommentteja on kuulunut: esimerkkinä sellainen, että koska ihmisten ”koko elämä” on kännyköissä, niiden käyttöä ei voi kilpailumatkoilla ja harjoitusleireillä kieltää eikä välttämättä rajoitakaan.

Eräissä lajissa kännykänkäytöstä huomautetaan, muttei liian ”ryppyysaisesti”.

– Ruutu-aikaa on välillä todella paljon. Nuorilla kännykkä tosin on osa arkea oppi-

misalustoihin ja harjoituspäiväkirjoihin. Tämä on eroteltava viihdekäytöstä. Eli kysymys on enemmänkin siitä, milloin kännykkää käyttää. Puhuisin ”mindsetin” muutoksesta, eräs valmentaja sanoo.

MUISTUTETAAN VIELÄ, mistä optikot puhuvat: dioptriasta (dioptria = metrin käänteisluku), joka on optisen taiteutuksen voimakkuuden yksikkö. Silmän lähitarkennuksen eli akkommodaation laskukaava menee niin, että jos ihminen katsoo esimerkiksi metrin etäisyydelle, niin silloin silmä tarkentaa 1/1m eli 1 dioptrian verran.

Koljosen mukaan se tarkoittaa, että hän tekee silmillään yhden dioptrian verran lähitarkennusta metrin etäisyydelle. Sitten otetaan toinen esimerkki:

– Minä alan katsoa puolen metrin etäisyydelle: 1/0,5m eli 2 dioptriaa. Tarkennan siis kaksi dioptriaa.

Sitten mennään Koljosen mukaan tyypilliselle kännykän etäisyydelle, joka on 33 senttiä. Kun se katseluetäisyys muutetaan dioptrioiksi (1/0,33m = 3 dioptriaa) silmän tarkennuksen eli akkommodaation tarve on jo kolme dioptriaa.

Eli toisin sanoen: jos katsoo tietokonetta metrin päästä tai kännykkää 33 sentin päästä, niin silmälihas tekee kolminkertaisen työn.

– Kännykkään katsominen vaatii kolminkertaisen työmäärän verrattuna tietokoneen katsomiseen metrin päästä. Lähitarkennuksen eli akkommodaation tarve siis lisääntyy eksponentiaalisesti katseluetäisyyden pienentyessä.

Jos joku katsoo 20 sentin päästä, joka on harvinaista mutta nuorilla mahdollista, niin se lähitarkennuksen tarve on jo viisi dioptriaa (1/0,2m = 5 dioptriaa). Eli 33 ja 20 sentin välinen ero on jo kaksi dioptriaa silmän sisällä tapahtuvaa muutosta.

– Ongelma – ja myrkky – on tosiaan kännykän katsomisessa. Kännykkä itsessään ei ole sen pahempaa katsottavaa kuin vaikkapa sanomalehti, mutta kun sitä pidetään niin kauhean lähellä.

SUOMALAISET EIVÄT tietenkään ole yksin kännykkäasiassa. Esimerkiksi elokuisissa Bakun MM-kilpailuissa erittäin yleinen tilanne oli, että kilpailuun valmistautuvat tai tauolla olevat urheilijat viettivät aikaansa kännyköidensä kanssa – jopa juuri ennen starttia. Onkin kysytty, miksi urheilijat antavat tasoitusta kilpakumpaneilleen tekemällä saman virheen kuin muutkin eli tuijottavat kisapäivänä tiiviisti

ENNÄTYSKELPOISTEN TAULUJEN VALMISTAJA

– JANAKKALAN RESERVILÄISET RY –

- 50 m pistoolin nauhataulu
- 25 m pistoolin tarkkuusosa ja keskiö
- 25 m pistoolin pikaosa ja keskiö (olympiataulu)
- 25 m pistoolin tarkkuusosa, paksumpi laminoitu
- 25 m pistoolin pikaosa, paksumpi laminoitu (olympiataulu)
- 300 m kiväärिताulu 130 x 115 cm, laminoitu
- 300 m kiväärिताulun keskiö
- 150–300 m reserviläisten kiväärिताulu 130 x 115 cm, laminoitu
- 150-300 m reserviläisten kiväärिताulun keskiö
- 150 m reserviläisten kenttätaulu m-2018 ja keskiö

Kari Sivonen
puh. 0400 210 983 (iltaisin)
kari.sivonen@pp3.inet.fi

Ari Tuomela
puh. 050 5750 111

**JANAKKALAN
RESERVILÄISET RY**
Vapaaehtoisen maan-
puolustustyon hyväksi

Maajoukkue, mitä minä siitä saan

Kännykkä käteen vasta viimeisen laukauksen

Optikko kehottaa käyttämään kännykkää kisapäivänä vasta viimeisen laukauksen jälkeen. Kännykkään katsominen vaatii silmältä kolmekertaisen työmäärän verrattuna tietokoneen katsomiseen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Näly on varsin tuttu ampumaurheilijalle riippuvasti kännykkään käyttäminen aikana. Kännykän käyttöä on kehoitettu voimakkaasti ammattilaisissa ja jatkun keskuksissa. Näin ei kuitenkaan kannata tehdä. Kännykän käyttöä on kehoitettu voimakkaasti ammattilaisissa ja jatkun keskuksissa. Näin ei kuitenkaan kannata tehdä. Kännykän käyttöä on kehoitettu voimakkaasti ammattilaisissa ja jatkun keskuksissa. Näin ei kuitenkaan kannata tehdä.

Taap-ampuja Pista

Kännykän käyttöä on kehoitettu voimakkaasti ammattilaisissa ja jatkun keskuksissa. Näin ei kuitenkaan kannata tehdä. Kännykän käyttöä on kehoitettu voimakkaasti ammattilaisissa ja jatkun keskuksissa. Näin ei kuitenkaan kannata tehdä.

Kännykän käytöstä ja ampumaurheilusta kerrottiin edellisessä Urheiluampujan numerossa (3/2023).

kännykkäänsä.

”Kisapäivänä kännykkä käyttöön vasta viimeisen laukauksen jälkeen.” Se olisi Koljosen mukaan paras ratkaisu paitsi silmien myös keskittymisen kannalta. Toista ongelmaa eli mahdollista kuivasilmäisyyttä ei voi aina itse tunnistaa eli hoida sitä, vaikka et itse tunnistaisi.

– On pieni vaiva olla kisapäivä ilman kännykkää, jos oikeasti fokus on maailman huipulla. Tätä tunnetta voi harjoitella pienemmissä kisoissa, Koljonen painotti.

AMPUMAUURHEILULIITON kiväärin lajivalmentaja **Joni Stenström** viettää paljon aikaa nuorten ampujien kanssa. Hänellä on lohdullinen näkemys kännykkäasiasta:

– Nuorten kiväärimaajoukkueessa on tiedostettu liialliseen kännykän käyttöön liittyvät ongelmat. Asiasta on puhuttu, ja kisapäivinä kännykkää käytetään selvästi vähemmän kuin normaalisti. En kuitenkaan halua moralisoida asialla liikaa ja alkaa kuulostaa rikkinäiseltä puhelimitä, hän sanoo.

– Havaintojeni mukaan kännykkää ei käytetä muutenkaan erityisen paljon. Nuoret urheilijat tietävät, että tämä on myös keskittymiskysymys: he haluavat keskittyä siihen, mitä on tulossa, ja jättävät kännykkänsä vähemmälle huomiolle – yksi urheilija jopa kokonaan. 🌟

What’s in it for me? Mitä minä siitä saan?

Se on aika inhimillinen kysymys, eikä lainkaan harvinaisen, kun toimitaan huippu-urheilun parissa. Tuki, jota pystymme tarjoamaan eri lajien urheilijoille, on rajallinen. Joskus sen jakaminenkin vaatii, ainakin yksilön kohdalta, kipeitäkin linjauksia.

Mikä on Ampumaurheiluliiton rooli huippu-urheilun toimintakehyksessä? Entä mikä on maajoukkueen anti ja mitä tahdomme sen olevan?

Olemme onnistuneet palkkamaan maajoukkuevalmentajiksi useita huippuammattilaisia myös ulkomailta. Tämä malli tukee urheilijoiden lisäksi myös kotimaisia valmentajiamme. Tämän satsauksen on lähes pakko näkyä maajoukkueurheilijoidemme arjessa ja harjoittelussa. Jos valmentajuus maajoukkue-tasolla nähdään vain arvokilpailujoukkueiden valitsemisena ja matkanjohtamisena, on satsaus mieleton.

AMPUMAUURHEILULIITON maajoukkue-toiminnan keskiöön kuuluu vahva leiritys, johon urheilija sitoutuu maajoukkue-sopimuksessaan. Tiedän ja haluan jokaisen urheilijan tiedostavan, että tämä on pois jostain muualta – opiskelusta, työstä, kavereista tai perheestä. Mutta ilman tätä satsausta jää urheilumenestyskin sattuman varaan. Tämän vahvistaa varmasti jokainen menestynyt urheilija maassamme.

Kuten olen aiemminkin kirjoittanut, maajoukkueen kuuluminen on etuoikeus, ei oikeus. Mutta se miten sitä tarkastellaan, riippuu monesti katsojan omista kokemuksista ja tulokulmasta asiaan. Mitä urheilija saa kuumalla maajoukkueeseen? Lähtökohtaisesti maajoukkueurheilijalla tulee olla valmennuksellinen etu suhteessa siihen kuulumattomiin, sillä muutoin maajoukkue-toiminnassa ei ole mitään mieltä.

Tällä haluan sanoa, että maajoukkueeseen kuulumista ei tule nähdä vain sen kautta saatavien materiaalisten etujen kautta. Urheilija vastaa yleensä lopulta vain itselleen, mutta maajoukkuevalmentajilla on vastuu kaikkien tekemisestä ja viime kädessä myös menestyksestä tai sen puutteesta.

Mikäli urheilija haluaa maajoukkueeseen vain aineellisten etujen vuoksi, voidaan hyvin kysyä, toteutuuko valmennuksellinen puoli lainkaan.

TÄLLÄ EN TAHDO nollata tai aliarvostaa mainioiden henkilökohtaisten valmentajiemme työtä, vaan avata keskustelua siitä,

VILLE HÄYRINEN
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

olemmeko kaikki urheilijan kanssa toimivat valmennuksellisesti aina samalla pelikirjan sivulla. Tämä ei ole vain ampumaurheilun ongelma, vaan samaa keskustelua käydään useissa lajeissa.

Mutta fakta on, että maajoukkuevalmentajalta on vaikea vaatia vastuuta urheilijan tekemisestä, jollei siihen ole päässyt riittävässä määrin vaikuttamaan.

Jälleen kerran meillä on oman lajin parissa loistava esimerkki toimivasta lajikulttuurista ja maajoukkueesta. Kesän aikana menestyneet skeetin A-maajoukkueurheilijat taustoineen ovat sitoutuneet esimerkillisesti lajin päävalmentajan valmennuslinjaan. Vahva maajoukkuevetoisuus ei ole pois arjen harjoittelusta yhdessä oman valmentajan kanssa, kun kaikki ovat sitoutuneet toimintatapoihin kovan työnteon kulttuuriin.

Väitän, että skeetin urheilijamme näkevät maajoukkueen nimenomaan valmennuksellisenä resurssina, joka on tuonut oivaa nostetta kaikkien uralle.

SAIN ITSE käyttää Ampumaurheiluliiton asua maajoukkueurheilijana muutaman vuoden ajan ja parissa arvokilpailussa. Koin sen aina suurena etuoikeutena. Maajoukkuevalmennus oli tasokasta ja kehitti meitä kaikkia urheilijoina ja opetti haastamaan omia ajatuksiamme ja näkemyksiämme.

Toisilta oppiminen oli keskeistä ja yhdessä harjoittelemisen suuri etu suhteessa yksin tehtävään arkityöhön. Toivon, että myös nykyurheilijamme kokevat näin ja muistavat sen tuoman positiivisen merkityksen omalle uralleen. Se on meidän kaikkien urheilijoiden parissa töitä tekevien päämäärä. 🌟

”Lähtökohtaisesti maajoukkueurheilijalla tulee olla valmennuksellinen etu suhteessa siihen kuulumattomiin, sillä muutoin maajoukkue-toiminnassa ei ole mitään mieltä.”

Hallitusohjelman 1000 ampumtavoite vaatii konkreettisia toimenpiteitä

Teksti LOTTA LAITINEN

Vuonna 2022 Suomen ja koko Euroopan turvallisuustilanne heikkeni merkittävästi Venäjän hyökättyä Ukrainaan. Tämän seurauksena on viimein laajemminkin ymmärretty, että ampumaradat ovat erittäin tarpeellisia ja kaikki ampumaharjoittelu tukee myös maanpuolustusta – tapahtui se sitten ampumaurheilun, metsästyksen tai muun ammunnan nimissä.

Useamman vuosikymmenen kestäneen ja ympäristöasioiden nimissä tapahtuneen ampumaratojen alasajon seurauksena maassamme on laajoja alueita, joissa ampumaratutilanne on erittäin heikko erityisesti eri lajiratojen monipuolisuuden näkökulmasta tarkasteltuna.

Tästä syystä myös matkat harjoittelupaikoille ovat useille harrastajille sekä ammattisalla ampumataitoa tarvitseville pitkiä. Ratojen määrä on vähentynyt dramaattisesti 1990-luvulla raportoidusta määrästä; noin 70 % nykyiseen noin 670 ampumarataan.

Suomessa ampumaratoja ylläpitävät valtaosin harrastusjärjestöt eli metsästys- ja ampumaseurat sekä riistanhoitoyhdistykset (88 % nykyisistä radoista). Reserviläisjärjestöillä on noin kymmenen ampumarataa.

Tuoreessa hallitusohjelmassa on nostettu kriittisenä tekijänä esille ampumaratojen määrän lisääminen ja tavoitteena on parantaa tilannetta kaikille ampumista harjoitteleville nostamalla ampumaratojen määrä 1000 rataan vuosikymmenen loppuun mennessä.

Ampumaratojen toimintaan vaikuttavia tekijöitä ja niiden ongelmia

AMPUMARATA tarvitsee maa-alueen, jonka lähiympäristössä ideaaltilanteessa kaavoituksellisin ratkaisuin varmistetaan, ettei ampumaradan läheisyyteen kaavoiteta toimintoja, jotka ovat herkkiä ampumamelulle. Ampumarata tarvitsee nykyisellä lainsäädännöllä myös joko kunnan tai aluehallintoviraston ympäristöviranomaisen myöntämän ympäristöluvan ja Poliisihallituksen myöntämän ampumarataluvan.

Ympäristölupa onkin ollut muutaman vuosikymmenen kriittinen tekijä toiminnan jatkuvuuden suhteen. Nykyisistä ampumaradoista vajaalla 60 prosentilla ei vielä ole ympäristölupaa tai luvan hakeminen on käynnissä. Tämä tarkoittaa sitä, että jatku-

Ampujain lehti vuodelta 1934.

vuoden kannalta tilanne on edelleen epävarma.

Viimeksi kuluneiden vuosikymmenten aikana trendi on ollut, että niin ampumaradan ylläpitäminen kuin uuden perustaminen on ollut erittäin kallista. Tämä ei johdu todellisista toiminnan edellyttämistä kustannuksista, vaan siitä, että ampumaratojen ympäristönsuojeluun liittyvä lainsäädäntö on ollut kohtuuttoman tiukka suhteessa todellisiin riskeihin. Myös ympäristölainsäädännön ja -lupaprosessin tulkinnaarvarisuus antaa viranomaiselle mahdollisuuden edellyttää tarpeettoman massiivisia suojarakenteita. Ympäristönsuojelulaki mahdollistaa myös sen, että halutessaan ja perustelematta viranomaisen voi olla myöntämättä lupaa toiminnalle.

Vajaa kuusi vuotta sitten ympäristöhallinnosta annettiin ymmärtää, että suurimmat ympäristölupaan liittyvät ongelmat johtuvat niin luvanhakijoiden kuin lupien käsittelijöiden osaamattomuudesta tai tietämättömyydestä ja heikkolaatuisista lupahakemuksista. Tätä ongelmaa lähdettiin ratkomaan perustamalla alkuvuonna 2020 laajasti siviiliratojen käyttäjiä edustava ampumaratojen ympäristölupahanke, jossa on ollut mukana käytännössä kaikki siviiliratoja edustavat tahot. Rahoitus hankkeelle on tullut maa- ja metsätalousministeriöltä, Urhus-säätiöltä, Maapuolustuksen kannatussäätiöltä ja hankeosapuolilta.

Ympäristölupahankkeessa on noudatettu systemaattisesti ympäristöministeriön

julkaisemaa ampumaratojen BAT-opasta ja pyritty näin yhtenäistämään lupahakemuksen ja siten -päätösten sisältöä. Työssä on kuitenkin havaittu eroja lupaviranomaisten tai prosessiin osallistuvien tahojen osaamistasossa ja lähestymistavan objektiivisuudessa. Samalla on selkeytynyt myös se, että ympäristöministeriön toimialalla oleva ampumaratoja koskeva epäselvä, ristiriitainen, vanhentunut ja tulkinnaarvarainen lainsäädäntö ovat merkittävien ongelmia.

Ympäristöministeriö on viimeiset vuosikymmenet vastannut sääntelystä, joka on ollut merkittävästi tiukempaa kuin mitä todelliset ampumaratatoiminnasta aiheutuvat riskit edellyttäisivät.

Nykyisellä lainsäädännöllä ja käytännöllä, olemassa olevilla ampumaradoilla pelkkään ympäristöluvan saamiseen saattaa mennä 5–10 vuotta ja uuden ampumaradan rakentamiseen kannattaa varautua kuluvan aikaa vuosikymmeniä. Käytännössä uudet ratakankkeet nykyisellä lainsäädännöllä kestävät kymmeniä vuosia eivätkä siitä huolimatta valmistu.

Nykyisen ampumaratakapasiteetin käyttöasteen nostaminen tai lajiratavalikoiman lisääminen ei myöskään tapahdu nopeasti johtuen jäykästä ja hitaasta sekä ennalta-arvaamattomasta ympäristölupamenettelystä.

Tärkeimmät toimenpiteet, jotka on tehtävä tilanteen muuttamiseksi

HALLITUSOHJELMAN tavoitteiden saavuttaminen tärkein toimenpide on, että ampumaratoihin liittyvä ympäristösääntely on siirrettävä ympäristöministeriön toimialalta sisäministeriöön. Toimialan muutoksella tavoitellaan sitä, että ampumaratoihin liittyvä sääntely on mahdollisimman selkeää ja perustuu todellisiin riskeihin sekä on tieteellisesti perusteltavissa.

Toimenpiteen tavoitteena on nopeuttaa ja selkeyttää lupien saamista ampumaradoille siten, että lupaharkinta perustuu objektiiviseen riskinarviointiin. Luvituksen lähtökohta olisi ase-, ampuma- ja ympäristöturvallisuus. Nykyinen ympäristölainsäädäntö on sekava ja tulkinnaarvarainen, sitä on täydennetty oppailla, joilla ei ole kuitenkaan juridista statusta. Toimialan muutoksen yhteydessä uudistetaan ampumaratoja koskeva lainsäädäntö.

Ympäristösääntelyn muuttamiseen liittyen uudistetaan myös lupahallinto. Lupa-

ampumaradan menpiteitä

käsittely keskitetään viranomaiskäsittelyn objektiivisuuden ja viranomaisten osaamistason varmistamiseksi. Tällä hetkellä pelkästään ympäristölupia käsitteleviä viranomaisia on useita satoja ja tulkintaerot sekä erot osaamistasoissa ovat merkittäviä.

Lupahakemusten käsittelyn erot objektiivisuudessa ovat merkittäviä. Viranomaisten suuri määrä yhdessä epäselvän, tulkinnanvaraisen ja vanhentuneen lainsäädännön sekä ympäristöministeriön lähestymistavan kanssa tekee luvutuksesta hidasta, joustamattomaa ja täysin ennalta-arvaamatonta.

Taloudellista tukea on ampumaratoja koskevaan asiantuntijatyöhön muun muassa ympäristö- ja ampumaratalupien laatimiseen, suunnitteluapu uusien ratojen rakentamiseen sekä kansallisen ampumaratatyön koordinointi.

Maa-alueiden saatavuus ampumaratointiminta antaa usein merkittäviä hidasteita johtuen maan hankinnan aiheuttamista merkittävistä kustannuksista. Valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamisesta ja maaomaisuuden vuokraamisesta säädetään laissa oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövarallisuutta (973/2002). Kiinteistövarallisuuteen liittyvät luovutukset, vuokraukset ja käyttöoikeuden luovutukset hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein, jolloin alueet ovat usein seurojen ja yhdistysten ulottumattomissa. Lakia on muutettava siten, että alueiden luovutus ampumaratatyöhön helpottuu.

Historia toistaa itseään

TOIMENPITEIDEN toteutuminen on ehdoton edellytys 1 000 ampumaradan tavoitteen saavuttamiseksi. Tämä tarkoittaa olemassa olevien ampumaratojen toiminnan jatkuvuuden turvaamista, ratakapasiteetin lisäämistä sekä -valikoiman monipuolistamista, suljettujen ratojen käyttöönottoa ja uusien ampumaratojen perustamista. Suljettujen ampumaratojen käyttöönottoa tukee se, että vuosikymmenen aikana ampumaratojen ympäristövaikutuksista on saatu lisätietoa ja tunnustettu, että aikaisemmin ratoja on suljettu liian tiukkojen arvioiden takia, vaikka todellista riskiä ei ole tutkimuksin pystytty osoittamaan.

Sata vuotta sitten tilanne on muistuttanut nykyistä, ja vuosina 1924–1934 maahamme rakennettiin 1000 ampumarataa. Ampumaratatilanne pystyttiin muuttamaan 100 vuotta ja voidaan tehdä nytkin, mikäli on rohkeutta puuttua tarpeettoman tiukkaan sääntelyyn. 🌱

Mielen harjoittamisen vaikutus ampumasuoritukseen

Satu Luoto on ammuntaa harrastava fysiatrian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on perehtynyt ihmiskehon liikkeiden säätelyyn liittyvään tutkimukseen 1990-luvun alkupuolelta lähtien.

Teksti SATU LUOTO

Kuva LASSI PALO

Harvassa ovat ne ampujat, joille ei laukkaava syke, tihtyvä hengitys ja kilpalaukausten alkaessa vapisemaan alkava käsi olisi tulleet tutuiksi jossakin vaiheessa ampumaurheilun-uraa. Moni on sitä mieltä, että arvokilpailuissa se voittaa, jonka pää parhaiten kestänee paineet.

Kilpailujännitys saa aikaan "stressihormoni" kortisolin lisääntynyttä erittymistä lisämunaisten kuorikerroksesta. Urheilijoiden syljestä on mitattu kilpailua edeltävästi kohonneita kortisolipitoisuuksia verrattuna ennen tavallista harjoitusta otettuihin näytteisiin.

MIELLEN RAUHOITTAMISEN ja keskittymisen tueksi tarjotaan monenlaisia konsteja onnistuneen suorituksen visualisoinnista meditointiin. Mistään näistä tuskin on haittaa, ja kiistattomia hyötyjäkin on osoitettu stressinhallinnan saralla, mutta voidaanko mielen hallinnan menetelmillä vaikuttaa ampumatulokseen?

Meditaation on todettu laskevan sykettä ja verenpainetta sekä rauhoittavan hengitystä. Sen säännöllinen harjoittaminen lievittää stressiä ja ahdistusta. Kivääriampujilla meditoinnin vaikutuksia verrattiin mielikuva-harjoitteluun, jonka on jo aiemmin todettu vaikuttavan suotuisasti ampumatulokseen.

Molempien mielen hallinnan menetelmien todettiin vaikuttavan positiivisesti ammuntaan, mutta hieman erilaisin painotuksin. Mielikuvaharjoittelu paransi merkittävämmiin keskittymistä itse ampumasuoritukseen, kun puolestaan meditointi paransi ampumatarkkuutta.

Urheilupsykologit ovat hyödyntäneet vuosien ajan mindfulnessia urheilijoiden kilpailupaineensiedon kehittämisessä. Ilmapistooliampujilla mindfulness-harjoittelun on todettu parantavan kilpailusuoritusta ja vähentävän kilpailua edeltävää kortisolin erittymistä.

ERÄÄSSÄ TUTKIMUKSESSA verrattiin kahta pistooliampujista koostuvaa ryhmää. Toisessa tehtiin ohjatusi mindfulness-harjoitteita. Toisen ryhmän huomion suuntaamista harjoitettiin suoritukseen kohdennettuina satunnaisten häiriötekijöiden avulla (laukeamattomia patruunoita, asentoon kohdentu-

Fysiatrian erikoislääkäri Satu Luoto.

vaa häirintää, ääniä, yms.).

Tulosmittarina oli suoriutuminen henkisen paineen alla toteutetussa pienoispistooliammunnassa. Viiden viikon harjoitusjakson aikana molemmat menetelmät osoittautuivat vaikuttaviksi verrattuna kontrolliryhmään. Häiriösietoharjoittelu tuotti tuloksia nopeammin, mutta hyötyvaikutukset tasaantuivat jo ensimmäisten viikkojen aikana. Mindfulness-harjoittelun vaikutukset alkoivat näkyä hitaammin, mutta loppua kohden tehostuen.

Tutkijat pohtivatkin, että mindfulness-harjoitteluun liittyvä suotuisa tuloskehitys olisi todennäköisesti jatkunut, mikäli tutkimusta olisi jatkettu.

MIELLEN HARJOITTAMISEN hyödyistä on tutkimusnäyttöä urheilussa, myös ampumaurheilussa. Suotuisaan lopputulokseen voi päästä monin eri metodein. Parhaan hyödyn saanee yhdistelemällä eri menetelmiä. Aivan kuten ammuntaa, tulee mieltäkin harjoittaa säännöllisesti parhaan vaikutuksen aikaansaamiseksi. 🌱

VIITTEET: HARYANTO A, GANI A, RAMADAN G, SAMIN G, FATAHA I, KADIR S. SHOOTING ATHLETE MENTAL TRAINING." JUARA 2021, 6 (1):133-145, DOI:10.33222/JUARA.V6I1.1188
JINGZHE X, XINGE L, JIAXUAN S, TIANHAN Z. EFFECTS OF MINDFULNESS TRAINING AND INTERFERENCE TRAINING ON COMPETITIVE SHOOTING PERFORMANCE UNDER STRESS. APPLIED & EDUCATIONAL PSYCHOLOGY 2023, 4:15-28. DOI:DX.DOI.ORG/10.23977/APPEP.2023.040303
JOHN S, VERMA SK, KHANNA GL. THE EFFECT OF MINDFULNESS MEDITATION ON HPA - AXIS IN PRE-COMPETITION STRESS IN SPORTS PERFORMANCE OF ELITE SHOOTERS. NATIONAL JOURNAL OF INTEGRATED RESEARCH IN MEDICINE 2011, 2

Haastavasta tilanteesta uuteen

Seura löysi itselleen tilat telemaston vieressä olleesta rakennuksesta.

Teksti & kuvat MARKO KESKITALO

Miltä kuulostaisi, jos ampu-
maratanne laitetaan kiinni
ja seuranne jäsenistöstä iso
osa lopettaa? Ei varmasti
mukavalta, mutta tämä oli
tilanne Koillis-Savon Metsästys- ja Ampu-
maseurassa (K-SMAS) Juankoskella muuta-
ma vuosi sitten.

Valitettavasti tämä tilanne ei ole maassam-
me yksittäistapaus. Mutta seuran toiminnan
kannalta tällä tarinalla oli onnellinen käänne,
josta iso kiitos kuuluu seuran uudelle johdol-
le eli puheenjohtaja **Kari Leinolle**, johtokun-
nan jäsenelle **Kari-Pekka Makkoselle** ja sih-
teeri/taloudenhoitaja **Jyrki Vornaselle**.

Vuonna 1977 perustetun K-SMAS:n ny-
kyiset sihteeri ja puheenjohtaja aloittivat teh-
tämissään kolmisen vuotta sitten.

MAKKONEN ON ollut keskeinen tekijä il-
ma-aseradan ideoinnissa ja toteutuksessa,
sillä hän on muun muassa organisoinut ra-
dan rakennustalkoita ja hankkinut tarvittavia
materiaaleja. Hän myös opettaa ja ohjaa niin
uusia kuin jo kokeneempiakin ampujia.

Makkosen mukaan radan rakentamiseen
kertyi vuoden aikana 175 talkootuntia, eikä
kaikkia tunteja edes ilmoitettu kirjattavaksi.
Radalle saatiin lahjoituksina kalusteita, kut-
ten pöytiä, tuoleja ja penkkejä. Kahdeksan
rullataululaitetta saatiin lainasopimuksella
Maaningan Ampumaseuralta.

– Haaveissa on hankkia elektroniset taulu-
laitteet, mutta se on seuralle iso hankinta, ja
aika näyttää toteutuuko se.

Ulkorata jäi pois käytöstä, kun se aseteti-
tiin vuoden 2020 lokakuussa käyttökieltoon.
Käyttötarvetta kyllä olisi ja tavoitteena on sen
uudelleen aukaisu tai siirto uudelle paikalle.
Nyt lähin ulkorata (pistooli) on Nilsissä,
jonne matkaa on yli 20 kilometriä ja Juan-
koskelta 36 kilometriä. Useille matka on pi-
dempikin.

Mutta tämä tarina ei kerrokaan ulkorada-
sta. Leinin, Makkosen ja Vornasen ajatukse-
na oli, että ”tehdään sitä mitä pystytään te-
kemään”. Niinpä he lähtivät suunnittelemaan
hanketta, jolla he saisivat jatkettua ampuma-
harrastusta mutta ilma-aseradan muodossa.
Seuralla kun ei ollut senkään suhteen hyvä
tilanne.

Onneksi löytyi lähes tyhjiillään oleva tele-
maston yhteydessä oleva rakennus ja onneksi
myös Telia näki molemminpuolisen hyödyn
ja antoi tilat seuran käyttöön.

Koillis-Savon Metsästys- ja Ampumaseura löysi itselleen uudet tilat yllättävästä suunnasta.

TELEPERAATTORI SAI tilalleen huolehti-
jan ja seura pystyi jatkamaan ampumaha-
rjoittelua.

Hankkeista seuralla ei ollut aiempaa ko-
kemusta. Seuratukihakemus kirjoitettiin pa-
himpana korona-aikana eikä seuralla ollut
vielä silloin ollut kunnollista sisärataa.

Seuraan oli hankittu kuitenkin jo vuonna
2019 ensimmäinen ilmapistooli. Kokemus-
ta oli myös nuorten harjoittelusta, koska yli
kymmenen vuotta sitten pidettiin ensimmäi-
nen ampumaurheilukoulu.

Pari vuotta ennen ulkoradan sulkemista
saatiin useampia nuoria mukaan jopa ruu-
tilajien Kultahippufinaaleihin. Yksi heistä
tuolloin mukana ollut nuori toimii nyt oh-
jaajana.

Seuratukihankkeen tavoitteena oli saa-
da nuoria ja heidän vanhempiaan mukaan
seuran toimintaan. Hankkeen tavoitteena oli
saada kaikkiaan kymmenen uutta harrasta-
jaa. Tarkoituksena oli myös nuorentaa joh-
toporrasta – ja saada myös toimintaa, jottei
koko seura kuolisi.

KOLMASOSA JÄSENISTÄ on lähtenyt seu-
rasta radan sulkemisen jälkeen. Nyt tämän
seuratuen kautta on tullut jo seitsemän uutta
jäsentä ja yli 70 eri kävijää on käynyt radalla
hankkeen aikana. Näistä 18 oli jo entuudes-

taan seuran jäseniä. Käyntikertoja radalle on
n. puolessa vuodessa tullut 470 (syyskuusta
2022 huhtikuun loppuun 2023).

Käynneillä on ammuttu keskimäärin 50
laukausta, joten yli 23 000 laukausta puolessa
vuodessa verrattuna tilanteeseen, jossa niitä
ei enää ollut yhtään. Tämä on hieno saavutus!

Harjoitusporukan oma WhatsApp-ryh-
mä tavoittaa nopeasti ne, jotka ovat menossa
treeneihin, ja luo myös osaltaan yhteisöllis-
yyttä. Myös viikkokisojen seuranta ja lasku-
tus onnistuvat helposti.

SEURAAVAKSI HAASTEKSI seuran sihteeri
ja puheenjohtaja kertovat lasten ja nuorten
kuljetukset ja kyyditykset. Harrastajia voisi
olla enemmänkin, jos syrjäkyliltä pääsisi hel-
pommin harjoitussalille.

Ammunnan parissa on hyvä yhteishenki
ja aloittajia kannustetaan ja opastetaan al-
kuun. Palaute seuralle on ollut hyvää, ja toi-
minnalle on ollut selkeästi kysyntää. Seuralle
on varmasti nyt myös tulevaisuutta. Tässä
erään lapsen vanhemman kommentti: ”Kiit-
tos kurssista, seurassa on otettu hyvin vastaan
ja kerrottu salilla alusta pitäen, miten toimi-
taan.” Myös lasten vanhempia on saatu hyvin
mukaan.

Hankkeen nimi, joka oli ”Ampumaurheilu
tutuksi Koillis-Savossa”, on ollut toimiva. Seu-

toimintaan

rasta on ollut useita juttuja paikallislehdessä. Ennen lehteä seura mainosti toimintaansa paikallisessa Puskaradio-ryhmässä.

Facebookissa oli aluksi iso juttu, jossa oli paljon tekstiä. Sillä ei ollut suurtakaan vaikutusta, mutta kun seura laitto seuraavaksi kuvia toiminnasta ja vähän tekstiä, saatiin tupa täyteen.

Tässä hyvä vinkki muillekin!

LEINON JA Vornasen vuoden opit voisi tiivistää vinkiksi muillekin hankkeiden hakijoille näin: johtokunta toimimaan, aktiivisemmin mukaan ja projektisuunnitelma hankkeen käynnistämiseen. Lisäksi pitää muistaa toimijat ja aikataulut, sillä nyt on ollut hivenen liikaa yksin harteilla.

– Hankkeesta on varmasti ollut hyötyä. Olemme saaneet paljon ihmisiä mukaan ja näkemään lajia. He eivät olisi muuten edes kuulleet seurasta. Nyt kun toiminta on lähtenyt käyntiin, niin se on yllättänyt positiivisesti ja virkistänyt. Nyt on tavoite, jota kohti mennään. Olimme liian pitkään ajopuuna, Leino ja Vornanen sanovat hankkeen hyödyistä.

K-SMAS on investoinut seuratuikihankkeen kautta tulevaan, hankkinut tilat ja välineet, jotta se saisi harrastajia myös tulevaisuuteen. 🌱

Pääkirjoitus / Ledare

Risto Aarreki
toiminnanjohtaja / verkamethedare

Kutsu yhdessä tekemiseen

Suomen Ampumaurheiluliiton Tulevaisuuspäivillä muistettiin, miten tärkeää koko urheilu- ja seuratoiminnan kannalta on se, että seurojen ja liittomme toiminnan perustana on lasten, nuorten, äitien, isien, mummojen ja vaarien motiivit, sekä toisaalta se, kuinka tärkeässä roolissa on "ME" eli yhdessä tekeminen. Kysymys on ensi sijassa siitä, että ihmiset kohtaavat toisensa, osallistuvat toimintaan omilla motiiveillaan sekä pystyvät että saavat toimia yhdessä.

Päivien tuloksena syntyi Tulevaisuusryhmä, joka innostui ideasta tehdä yhdessä. ME YHDESSÄ -roihu palaa ja tempaa mukaan yhä uusia ja halukkaita ihmisiä. Grande Finalessa esiteltiin ajatus, jonka mukaan koko ampumaurheiluliiton rakentus käyvässä prosessissa – paikallisesti ja valtakunnallisesti – jossa yhdessä kootaan ja suunnitellaan voimat paikallistasolle, että syntyy yhteisiä näkyjä, joilla saamme lisää toimijoita, seurat kukoistavat, olosuhteet paranevat, kasvua huippu-urheilijoita jne. Palautteena oli "parasta mitä kymmeneen vuoteen olemme kuulleet".

Nyt ajatus oli myös esillä liittokokouksessa ja -valtuustossa ja se on kirjattu myös vuoden 2011 SAL:n toimintasuunnitelman yhdeksi painopistealueeksi.

Ampumaurheiluseuroissa yhdistyvät perinne ja nykyaika, lyhyt ja pitkäkestoinen sitoutuminen. Kotiseuroissa yhteisöllisyys kasvaa keskustelussa, toisten eri-ikäisten ihmisten todelisissa asioiden pohdinnan kautta. Mukana olevien toive on, että heidän oma seuransa on myös väylä toteuttaa itseään, kasvaa ja kehittyä ihmisenä ja mikseipä vaikkapa huippu-urheilijaksi. Meidän mahdollisuutemme toimia rakastuttavana ja menestyvänä urheiluyhteisönä on siinä, että pidämme luokista kiinni prosesseista, jossa ihmisten kohtaaminen ja osallisuuden rakentaminen paikalla on oma "temä" eli koiseura ja että siellä meillä on sekä innostavia toimintaratkaisuja että esikuvia. Esikuvien eli sarkaruden (sis huippu-urheilumme) rakentaminen tapahtuu hallitusti, urheilun oman arvokkeen kautta. Omasta toiminnasta ja osallistumisesta nousevia sekä myönteisiä, teiveseen sarkaruden liittyvä elämäntilaisuus ovat esimerkiksi: seurajärjestäminen ja valtuus-

Inbjudan till att göra tillsammans

På Finlands Sportskytteförbunds framtidspävar blev vi påmind om hur viktig det är för både idrotts- och föreningsverksamheten att förenings- och förbundets verksamheter baseras sig på barnen, ungdomarna, mammanas, pappans, mommornas och farfadrens motiv.

Vi påmindes även om hur viktig vi-andan är, med andra ord att vi gör saker tillsammans. I första hand är det fråga om att människor möts, deltar i verksamheten på basen av sina egna motiv och både kan och får göra saker tillsammans.

Framtidspävarna resulterade i bildandet av en framtidsgrupp, som fästade tycke för temat "göra tillsammans". Facklan för gemensam verksamhet brinner och får att fler inseskrade människor att komma med. Avslutningsvis presenterades en idé där det för alla sportskytteklubbens vänner skulle uppbyggas en tillätsprocess, både på lokal och på nationell nivå, där man tillsammans samtar och riktar resurser till lokal nivå. Detta ger upphov till gemensamma visioner, vilket i sin tur medför fler aktörer, blomstrande föreningar, bättre omständigheter, nya elidrottare osv. Feedbacken var: "det bästa vi har hört på so år".

Denna tanke togs även upp på förbundets möte och på förbundets följande, och den utgör även ett av tyngdpunktsområdena i SAL:s verksamhetsplan för år 2011.

I skytteföreningar samspelar tradition och nutid, kort- och långvarigt engagemang. I hemföreningarna ökar gemenskapen genom diskussion på personer i olika åldrar kommer samman för att grundla gemensamma årenden. De som är med önskar att deras förening hjälper dem förverkliga sig själv, växa och utvecklas som människa och värdar inte till en elidrottare.

Vi kan fungera som en berikande och framgångsrik idrottsklubb då vi håller fast vid processen där den egna "stämningen" i föreningen, fungerar som mötesplats och bygger upp en gemenskap och att där finns inspirerande verksamhetsidéer.

Dessa förebilder, herosmen (d.v.s. vår elidrottare) ett kontrollerat vis, genom idrottens egna värderingar egen verksamhet och deltagande får man nya upplevelser som påverkar med en positiv effekt.

RADOILTA KERÄTTYÄ

13 VUOTTA SITTEEN...

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 4/2010 oli silloisen Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtajan **Risto Aarreki-**ven pääkirjoitus, jossa hän palasi aiemmin syksyllä Vierumäellä järjestettyihin Tulevaisuuspäiviin. Siellä muistettiin, miten tärkeää koko urheilu- ja seuratoiminnan kannalta on se, että "seurojen ja liittomme toiminnan perustana on lasten, nuorten, äitien, isien, mummojen ja vaarien motiivit, sekä toisaalta se, kuinka tärkeässä roolissa on ME eli yhdessä tekeminen".

Aarreki-ven mukaan kysymys oli ensi sijassa siitä, että ihmiset kohtaavat toisensa, osallistuvat toimintaan omilla motiiveillaan sekä pystyvät että saavat toimia yhdessä.

Päivien tuloksena syntyi Tulevaisuusryhmä, joka innostui ideasta tehdä yhdessä. "Me yhdessä -roihu palaa ja tempaa mukaan yhä uusia ja halukkaita ihmisiä", Aarreki-ven kirjoitti.

VUODEN 2010 Grande Finalessa esiteltiin ajatus, jonka mukaan koko ampumaurheiluvälle rakentuisi kasvuprosessi – paikallisesti ja valtakunnallisesti – jossa yhdessä kootaan ja suunnitellaan voimat paikallistasolle niin, että syntyy yhteisiä

näkyjä, joilla saadaan lisää toimijoita, seurat kukoistavat, olosuhteet paranevat, kasvaa huippu-urheilijoita jne. Palautteena oli "parasta mitä kymmeneen vuoteen olemme kuulleet".

Ajatus oli myös esillä liittokokouksessa ja -valtuustossa ja se kirjattiin myös vuoden 2011 SAL:n toimintasuunnitelman yhdeksi painopistealueeksi.

AARREKIVEN MUKAAN ampumaurheiluseuroissa yhdistyvät perinne ja nykyaika, lyhyt ja pitkäkestoinen sitoutuminen. Kotiseuroissa yhteisöllisyys kasvaa keskusteluissa, toisten eri-ikäisten ihmisten todelisissa asioiden pohdinnan kautta. "Mukana olevien toive on, että heidän oma seuransa on myös väylä toteuttaa itseään, kasvaa ja kehittyä ihmisenä ja mikseipä vaikkapa huippu-urheilijaksi."

Urheilujohtajien tärkeimpänä tehtävänä oli Aarreki-ven mukaan osoittaa kaikki käytettävissä olevat keinot seuratoimijoiden tukemiseen niin, että "into himo, innostus, rakkaus ja aatteenpalo urheiluun ja lajiin leiskuvat eri tahoilla".

Aarreki-ven päätti edelleen ajankohtaisen pääkirjoituksensa: "Koska toimintaympäristömme on paljon muuttunut, tarvitaan kotiseuroissa uusia toiminnan näkyjä. Näiden näkyjen (visioiden) synnyttämisessä ja innostuksen löytymisessä Ampumaurheiluliitto tukee voimaperäisesti seuraihmissä. Tällaiseen edellä kerrottuun yhteiseen kasvuprosessiin ja toimintakulttuurin muutoksen olen kutsumassa sinutkin mukaan. Rakennetaan tulevaisuutta – me yhdessä!"

LASSI PALO

Jäsenpalvelut

Suomen Ampumaurheiluliittoon kuuluu noin 300 jäsenseuraa, joita varten liitto on olemassa. Seuroille tarjotaan kattavia jäsenpalveluita ja -etuja, joista osaa seura voi tarjota suoraan myös omille jäsenilleen etuna. Henkilöjäseniä liitolla ei ole. Tähän on koottu suosituimmat jäsenpalvelut ja -edut:

YMPÄRISTÖLUPAPALVELU. Ampumaradan ympäristölupahakemus ammattilaistemme tekemänä voimakkaasti tuettuun jäsenhintaan.

ASELUPANEUVONTA. Aselupaneuvonta on Ampumaurheiluliiton jäsenseuroille ja niiden jäsenille suunnattu palvelu, jota tarjottiin jäsenetuna ilman veloitusta määräajan aselain muuttumisen aikaan. Jäsenet saattoivat soittaa palveluneuvojalle puhelinaikoina ja tiedustella aselain muutosten vaikutusta omiin nykyisiin aselupiin sekä pyytää neuvoa aselupien hakemiseen liittyen. Aselupaneuvonta palveluna on päättynyt, mutta olemme koonneet vastaukset yleisimpiin kysymyksiin.

TUPLATURVA-VAKUUTUS. Ilmainen vakuutus, joka kattaa seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksen ja seuran vastuuvakuutuksen.

URHEILUAMPUJA-LEHTI. Ilmainen, viisi kertaa vuodessa ilmestyvä lehti kaikille seuran jäsenille (norm. 50 €/vuosikerta)

KEHITTÄMISAPURAHAT. Jäsenseura voi hakea liitolta apurahaa kehitysprojektin mahdollistamiseksi. Hakuaika alkaa vuosittain toukokuussa ja päättyy elokuussa.

VALMENTAJAKOULUTUSTUET. Tukea valmentajakoulutuksen suorittamiseen, SAL subventoi: I-taso 100€, II-taso 200€ ja III-taso 300€

KULTAHIPPUFINAALITUKI. SAL maksaa tukea kultahippufinaalien järjestäjille 1000€ (ilma-aseet) tai 500 € (ruutiaseet) ja kustantaa lisäksi palkinnot, diplomit ja teknisen asiantuntijan kulut

TEOSTO- JA GRAMEX-SOPIMUKSET. Ilmainen musiikin julkinen esittäminen: sopimukset antavat seuroille oikeuden käyttää musiikkia järjestämässään liikunta- ja urheilutoiminnassa (esimerkiksi kilpailuissa, harjoituksissa, kilpailu- ja harjoitusalueella sekä liikunta- ja urheilutapahtumissa) sekä pienimuotoisissa oheistapahtumissa (esimerkiksi myyjäisissä, juhlissa ja illanvietoissa, näytöksissä sekä leiritilaisuuksissa)

ALENNUKSET JA EDUT YHTEISTYÖKUMPPANEILTA.

Liitolla on useita yhteistyökumppaneita, joilta seurat ja niiden jäsenet saavat rahanarvoisia etuja ja alennuksia: **Corrosafe, Holiday Club, Polar, Avis, Viking Line, SimWay Hunt, Rantalainen.** Katso yhteistyökumppaneiden edut osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/jasenpalvelut/edut-yhteistyokumppaneilta/

MUITA LIITON NYKYISIÄ PALVELUITA

- o Tähtiseuratoiminta ja seurakehityksen tuki
- o Jäsenrekisteripalvelu seurakäyttöön
- o Tapahtumahallintapalvelu seurakäyttöön
- o Edunvalvonta, lausunnot, kehitystyö ja neuvonta ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- o Lajin näkyvyyden edistäminen
- o Viestintä: yli 180 mediatiedotetta/vuosi
- o Kilpailu- ja tilastopalvelu Kiti
- o SAL netti: uutiset, ennätykset, kilpailukalenteri, kilpailutiedottaminen, urheilijaprofiilit, mediaseuranta, ostetaan/myydään...
- o Facebook, Instagram, YouTube
- o Uutiskirjeet
- o Messut: SAL:n osastot mm. Erämessut, GoExpo
- o Simulaattori- ja Noptel-lainaukset
- o Kouluvierailuohjeistukset ja mallit
- o Ampumaurheilukoulut ja kultahipputoiminta, mallit ja materiaalit
- o Kultahippupäälliköt 9 kpl
- o Maajoukkue toiminta
- o Kansainvälinen kilpailutoiminta
- o Tehoryhmätoiminta
- o Alue- ja jaostotuet
- o Yläkoululeiritykset
- o Oppilaitos- ja urheiluopistoyhteistyö, urheiluakatemit
- o Tutkimustoiminta KIHU
- o Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit)
- o Koulutukset (mm. tuomarikoulutus, ohjaaja- ja valmentajakoulutukset, seuratoiminnan koulutukset)
- o Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- o Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- o SE:t, TA-toiminta
- o Lisenssit ja lisenssivakuutukset
- o Kokeilijavakuutus
- o Urheilijoiden matkavakuutus
- o Urheilijoiden yhteistyösopimukset (Valmennusrahasasto)

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

Ilmoituksesi palveluhakemistoon?

Laita viestiä: lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2023 kolmas Urheiluampuja ilmestyy 14.7.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN STEYR LG 110 JA TARVIKKEET. Kilpailmakivääri. Mukaan S koon kahva ja perä. Pumppu ja 10m kiikari. Ampumatuki pöydälle ja lattialle. Erikokoisia ja -värisiä etutähänreikiä. Panoksia 6500kpl. Putsaustarvikkeita. Vähän käytetty. Kaikki 1700€. Ilmoittaja: Juha Mäki-Hallila, makihallila.juha@gmail.com, 0505816574. Ilmoitus jätetty: 10.9.2023

MYYDÄÄN TRAP-HAULIKKO Perazzi MX8 Hp. 2500€. Ilmoittaja: Markku Pimiä, markku.pimia@gmail.com, 045 2029808. Ilmoitus jätetty: 24.8.2023

MYYDÄÄN FEINWERKBAU MODEL 2 CO2 Hiilidioksidikäyttöinen laadukas ilmapistooli. Toiselta omistajalta. Ensimmäinen ollut aktiivinen kilpailija ja menestynyt kisoissa. Oma harrastus jäi vähälaukauksiseksi. Ase salkussa, missä kiikari jalkoineen, paikka toisellakin pistoolille. Kuusikiloisen hiilidioksidipullon saa mukaan. Kaksi aseeseen kiinnitettävää säiliötä on valmistettu 2017, eli niillä on vielä 4 vuotta kisa-aikaa jäljellä. Kysy ihmeessä lisätietoja. Ilmoittaja: Janne Isoaho, janneisoaho@hotmail.com, 0445494674. Ilmoitus jätetty: 18.08.2023

MYYDÄÄN SAKO ASEITA. Käyttämättömiä keräilijöille, mm 7*33, 461 7*33 kokotukki (kaiverrettu) P 72 AH tukilla ja Loukosen tukilla, pikku TRG (P94), 458 mag, 338 mag, jne. Ilmoittaja: Veli Matti Kuisma, velimatti.kuisma@gmail.com, 0405905773. Ilmoitus jätetty: 17.08.2023

MYYDÄÄN PISTOOLI Browning Buck Mark 22lr on siisti ja vähän ammuttu, myös äänenvaimennin ja lisätähtäin mukaan, voi myös myydä ilman lisätähtäintä, hinta 500€/tarjous. Ilmoittaja: Jouni Haikonen, jounihaikonen@gmail.com, 0400377870. Ilmoitus jätetty: 01.08.2023

MYYDÄÄN AIR RIFLE SHOOTING -KIRJA Myyn uudenveroisessa kunnossa olevaa Air rifle shooting -nimistä kirjaa, jossa on hyviä ohjeita erityisesti tekniikoihin liittyen. Kirja on englanninkielinen, mutta selkeästi kirjoitettu. Hinta: 49 € (toimituskulut sisältyvät hintaan) Ilmoittaja: Panu Villanen, panu.villanen@gmail.com, 0449783279. Ilmoitus jätetty: 09.07.2023

OSTETAAN AMPUMAHIIHOKIVÄÄRI Anschutz Fortner ampumahihtokivääri tai muu vastaava. Tarjoa. Ilmoittaja: Tarja Frantsi, tarja.frantsi@phnet.fi, 0404814728. Ilmoitus jätetty: 03.09.2023

OSTETAAN KAHVA PARDINI SP22 PISTOOLIIIN. S - koon kahva, oikea. Ilmoittaja: Antti Meurasalo, antti@meurasalo.fi, 040-5102000. Ilmoitus jätetty: 05.08.2023

OSTETAAN VASENKÄTINEN ILMAKIVÄÄRI LIIKKUVAN MAALIN HARJOITTELUUN Ostetaan vasenkätinen ilmakivääri liikkuvan maalin harjoittelua varten. Ilmoittaja: Matti Permi, mpermi@hotmail.com, 0407464151 Ilmoitus jätetty: 29.07.2023

OSTETAAN ANSCHUTZ 1827 FORTNER. Hyvillä varusteilla ja vähintään 4 lipasta. Laukku tai pussi myös mahdollisesti. Ilmoittaja: Tapani Vahlroos, tapajo63@hotmail.com, 0505927401. Ilmoitus jätetty: 28.07.2023

OSTETAAN HÄMMERLI SP 20 KAHVA. Ostetaan Hammerli SP 20 vasen L / M kahva. Vaihdossa tarvittaessa muokkaamaton oikean käden L. Yhteydenotot sähköpostilla tai WhatsAppilla. Ilmoittaja: Markku Ylinampa, markku.ylinampa@pp.inet.fi, 0400781533. Ilmoitus jätetty: 03.07.2023 Onnitelut 4/2023

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

80 VUOTTA

Kauko Koskinen LL 8.10.
Raimo Novari TSA 24.10.

75 VUOTTA

Heikki Kotiranta LL 15.9.
Antti Rantasalo LL 12.10.
Markku Jokinen LL 14.10.
Hannu Lappalainen TSA 9.11.

70 VUOTTA

Juha Alho HVA 7.12.

60 VUOTTA

Matti Lantta SäSA 18.10.
Juha Savela TSA 18.10.

Harri Niemi SäSA 21.10.
Antti Siltala TSA 26.10.
Timo Tynkkynen LL 2.12.

50 VUOTTA

Juho Luukko HVA 21.9.
Jani Lehtonen LL 1.10.
Timo Virta TSA 2.10.
Pentscho Popov HVA 15.11.
Ville-Matti Koskela SäSA 15.11.
Tatu Vaarna SäSA 28.11.
Perttu Laihonen SäSA 13.12.
Panu Siukonen HVA 20.12.

30 VUOTTA

Samu Kantola SäSA 20.9.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäivönnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"ONHAN SE HÄKELLYTTÄVÄÄ, kun tämän vuoden maailmancup-kisoissa mukana ollut arabinainen ampuu kympejä ilman käsiä ja jalkoja.

– Eriaisille aputempuilla saatiin lopullinen laukaisu aikaan siten, että lonkasta esiintulevaan jalkaterään, jossa oli varvas, oli vedetty liipaisimesta naru.

Erkki Matilainen on huomannut, että paraurheilijat eivät valita. He ovat nöyriä tekijöitä. Siitä voisivat terveetkin ottaa paljon oppia. Toisen koskettavan esimerkin Matilainen kertoo näkövammaisista.

– Hollannissa EM-kisoissa elokuun lopulla sokeat ampuivat lähes samalla tasolla kuin näkevätkin. Ei voinut kuin liikuttua.

Tähtäamiseen käytetään esimerkiksi Ylämyllyllä toimivan Ecoaimsin tähtäinkameraa, joka on aseessa kiinni. Taulussa on infrapunaledi. Kamera muuttaa valon ääneksi, ja taajuuden ollessa sopiva tehdään laukaisu. Kaikki perustuu äänen tulkin-taan."

✳️ Ampumaurheiluliiton kiväärin paravalmentaja Erkki Matilainen Karjalan Heilissä 13.9.

lauottua

"AMPUMAUHEILUSSA syke nousee vain jännityksestä – ja nouseekin helkkaristi! Tykkään haasteista, joita pistooliammunnassa todellakin on. Olen ampunut nyt kahdeksan vuoden ajan, ja nyt alan ymmärtää mistä siinä on kyse."

✳️ Entinen SM-tason nyrkkeilijä ja nykyinen pistooliampuja Jani Tuulaniemi ✳️ Sivut 18–19

MIKA KINISJÄRVI

Krister Holmberg.

SFS mästerskap har ordnats runt om i svenskfinland

Under sommaren har det ordnats SFS mästerskap på många olika orter och i många olika grenar. I detta nummer kommer svenska sidorna vara fyllda med resultaten från sommarens mästerskapstävlingar. I nästa nummer kollar vi mera på vad SFS-skyttarna har åstadkommit internationellt i år.

Pistol och gevärs SFSM var de första att ordnas denna sommar. Tävlingarna avgjordes i Vasa och i Karleby. Startfältet var inte så brett, men en del mästerskapsrekord skrevs ändå om.

Till exempel sköt RS:s **Lumi Saikkonen** två nya förbundsmästerskapsrekord i klassen D18. På sportpistol sköt hon 553 poäng och på standardpistol 530 poäng.

I klassen A75 sköt NSK:s **Per-Erik Gammelgård** resultat som skulle ha varit på fina placeringar i yngre klasser. Till exempel på grovpistol hade Gammelgård bästa resultatet av alla - hatten av. Gammelgård skrev om tre förbundsmästerskapsrekord under tävlingarna. En som skrev om lika många

rekord var **Bengt Kamis** från VS-VA, före detta olympierna Kamis tävlar i klassen A80. Också Kamis sköt fina resultat för sin åldersklass.

På rörligt mål tävlade man en vecka senare i Sibbo. Där sköt man några rekord i lagtävlingarna och ordförande **Anders Holmberg** sköt nytt individuellt rekord på älg 100 meter enkelskott i klassen A75. I herrklassen höll man hög nivå, **Krister Holmberg**, RS såg till om det på 50 meter och **Roni Tenhunen**, BSPA och **Daniel Torsell**, SSG på 100 meter.

På trap tävlade man i nationelltrap och i automattrap i Malax. Där såg hemma-skyttarna och RS-skyttarna till att det hölls en rätt så hög nivå. **Tom Åbonde**, PSF och **Jonas Forsman**, PSF delade på segrarna i herrklassen i de andra klasserna var det samma segrare i båda grenarna.

Fullständig resultatlista kan ni finna efter denna artikel. De finns också på SFS-hemsidor. I nästa nummer blir det alltså en mera internationellinriktning på svenska sidorna. 🌀

SFSM-resultat:

PISTOL OCH GEVÄR I VASA OCH KARLEBY 7-9.7.

50m Pistol:

H: 1) Thomas Ågren VS-VA 476, 2) Tomas Högbäck VS-VS 399.

H50: 1) Arto Jussila VS-VA 500, 2) Ari Sundman VS-VA 484, 3) Teemu Ala-Heikkilä VS-VA 445, 4) Jyrki Aronen VS-VA 417.

H60: 1) Bernt Björkqvist VS-VA 507.

A75: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 444 SFSMrek.

Lag:

A: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Högbäck, Ågren, Björkqvist) 1382.

A50: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Aronen, Jussila, Sundman) 1401.

25m Grovpistol:

H: 1) Thomas Ågren VS-VA 498.

H50: 1) Panu Saikkonen RS 540, 2) Jyrki Aronen VS-VA 473.

H60: 1) Bernt Björkqvist VS-VA 508.

A70: 1) Olavi Iso-Oja VS-VA 493.

A75: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 553 SFSMrek.

A80: 1) Bengt Kamis VS-VA 500 SFSMrek.

Lag:

A50: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Aronen, Björkqvist, Iso-Oja) 1474.

25m Standardpistol:

D18: 1) Lumi Saikkonen RS 530 SFSMrek.

H: 1) Tomas Högbäck VS-VA 527, 2) Jim Åkerholm VS-VA 521, 3) Andreas Lytz VS-VA 490, 4) Thomas Ågren VS-VA 486, 5) Christian Vik VS-VA 444.

H50: 1) Panu Saikkonen RS 533, 2) Arto Jussila VS-VA 519, 3) Arto Sundman VS-VA 509.

H60: 1) Bernt Björkqvist VS-VA 513.

A70: 1) Olavi Iso-Oja VS-VA 451.

A75: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 533 SFSMrek., 2) Viktor Ruokolaihi RS 441.

A80: 1) Bengt Kamis VS-VA 454 SFSMrek.

Lag:

A: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Ågren, Högbäck, Åkerholm) 1534, 2) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat 2 (Lytz, Vik, Kamis) 1388.

A50: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Björkqvist, Jussila, Sundman) 1541.

25m Kleinpistol (sport)

D18: 1) Lumi Saikkonen RS 553 SFSMrek.

H: 1) Tomas Högbäck VS-VA 558, 2) Thomas Ågren VS-VA 533 9x, 3) Jim Åkerholm VS-VA 533 6x, 4) Andreas Lytz VS-VA 519, 5) Christian Vik VS-VA 491.

H50: 1) Ari Sundman VS-VA 552 10x, 2) Panu Saikkonen RS 552 5x, 3) Arto Jussila VS-VA 551.

H60: 1) Bernt Björkqvist VS-VA 563.

A70: 1) Olavi Iso-Oja VS-VA 498.

A75: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 558

SFSMrek., 2) Viktor Ruokolahti RS 474.

A80: 1) Bengt Kamis VS-VA 505 SFSMrek.

Lag:

A: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Högbäck, Ågren, Åkerholm) 1624, 2) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat 2 (Kamis, Lytz, Vik) 1515.

A50: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Jussila, Sundman, Björkqvist) 1666.

25m Olympiapistol

H: 1) Jim Åkerholm VS-VA 522, 2) Tomas Högbäck VS-VA 506, 3) Tomas Högbäck VS-VA 506, 4) Andreas Lytz VS-VA 435.

H50: 1) Arto Jussila VS-VA 476, 2) Ari Sundman VS-VA 424, 3) Jyrki Aronen VS-VA 333.

Lag:

A: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Högbäck, Ågren, Åkerholm) 1514.

A50: 1) Vasa Skyttegille Vaasan Ampujat (Aronen, Jussila, Sundman) 1233.

50m Gevär, liggande:

S12: 1) Mathilda Lundström KSF 179.

H: 1) Jan Liljeberg 544.

A70: 1) Christer Sandholm KSF 562, 2) Ensio Miikkulainen BSPA 560.

3x20sk.:

H: 1) Jan Liljeberg KSF 467.

30+30sk.:

A70: 1) Ensio Miikkulainen BSPA 545, 2) Christer Sandholm KSF 539.

300m Frigevär, liggande:

H: 1) Jan Liljeberg KSF 567, 2) Joel Häggblom SkB 518.

A75: 1) Göran Eklund SkB 344.

300m Standardgevär, liggande:

H: 1) Jan Liljeberg KSF 385.

A70: 1) Christer Sandholm KSF 350.

A75: 1) Göran Eklund SkB 326.

300m Standardgevär, 3x20sk.:

H: 1) Jan Liljeberg KSF 518.

RÖRLIGT MÅL, 50M OCH 100M I SIBBO, 15.7.2023.

50m Normallopp:

D: 1) Oona Tenhunen BSPA 508, 2) Linda Mattsson BSPA 474.

D60: 1) Tiina Aalto ESF 310.

H16: 1) Tuukka Teränen BSPA 357.

H: 1) Krister Holmberg RS 586, 2) Henrik Holmberg RS 559, 3) Roni Tenhunen BSPA 558, 4) Daniel Torsell SSG 553, 5) Tomi Teränen BSPA 498.

H50: 1) Juha-Pekka Tissarinen SSG 369, 2) Kristian Torsell SSG 287.

H60: 1) Tapani Koskela BSPA 379, 2) Tom Sved SSG 325, 3) Peter Stjernberg SSG 251.

A70: 1) Tryggve Henriksson RS 312, 2) Bertel

Holmström RS 308.

A75: 1) Jouko Mutka RS 330, 2) Anders Holmberg RS 307, 3) Erkki Mäkinieni BSPA 267.

Lag:

A: 1) Borgå Skyttar (Roni Tenhunen, Teränen, Mattsson) 1530.

A50: 1) Sibbo Skyttegille (Tissarinen, Sved, Torsell) 981.

A60: 1) Raseborgs Skyttar (Mutka, Henriksson, Holmström) 950 SFSMrek.

50m Blandlopp:

D: 1) Linda Mattsson BSPA 336, 2) Oona Tenhunen BSPA 327.

D60: 1) Tiina Aalto ESF 310.

H: 1) Krister Holmberg RS 392, 2) Daniel Torsell SSG 377, 3) Henrik Holmberg RS 376, 4) Roni Tenhunen BSPA 369, 5) Tomi Teränen BSPA 343.

H50: 1) Juha-Pekka Tissarinen SSG 375, 2) Kristian Torsell SSG 289.

H60: 1) Tapani Koskela BSPA 371, 2) Tom Sved SSG 335, 3) Peter Stjernberg SSG 277.

A70: 1) Bertel Holmström RS 306 17, 2) Tryggve Henriksson RS 306 16.

A75: 1) Jouko Mutka RS 357, 2) Anders Holmberg RS 331, 3) Erkki Mäkinieni BSPA 235.

Lag:

A: 1) Raseborgs Skyttar (Krister Holmberg, Henrik Holmberg, Mutka) 1125, 2) Borgå Skyttar (Roni Tenhunen, Koskela, Teränen) 1083.

A50: 1) Sibbo Skyttegille (Sved, Tissarinen, Stjernberg) 987.

A60: 1) Raseborgs Skyttar (Anders Holmberg, Holmström, Henriksson) 943.

100m Enkelskott:

D: 1) Linda Mattsson BSPA 361, 2) Oona Tenhunen BSPA 337.

D60: 1) Tiina Aalto ESF 287.

H16: 1) Tuukka Teränen BSPA 257.

H: 1) Roni Tenhunen BSPA 383, 2) Daniel Torsell SSG 382, 3) Krister Holmberg 367, 4) Tomi Teränen BSPA 359, 5) Henrik Holmberg RS 352.

H50: 1) Juha-Pekka Tissarinen SSG 353, 2) Kristian Torsell SSG 288.

H60: 1) Tapani Koskela BSAP 373, 2) Tom Sved SSG 321, 3) Jukka Nironen SSG 308, 4) Peter Stjernberg.

A70: 1) Bertel Holmström RS 295, 2) Tryggve Henriksson RS 290.

A75: 1) Anders Holmberg RS 346 SFSMrek., 2) Jouko Mutka RS 330, 3) Erkki Mäkinieni BSPA 250.

Lag:

A: 1) Borgå Skyttar 563 (Roni Tenhunen, Koskela, Teränen), 2) Raseborgs Skyttar (Krister Holmberg, Henrik Holmberg, Mutka) 529.

A50: 1) Sibbo Skyttegille (Tissarinen, Sved, Nironen) 479.

A60: 1) Raseborgs Skyttar (Anders Holmberg, Holmström, Henriksson) 474 SFSMrek.

100m Dubbelskott:

A: 1) Daniel Torsell SSG 367, 2) Roni Tenhunen BSPA 366, 3) Krister Holmberg RS 357, 4) Henrik Holmberg RS 355, 5) Tomi Teränen BSPA 351, 6) Oona Tenhunen BSPA 335, 7) Linda Mattsson BSPA 333.

A50: 1) Juha-Pekka Tissarinen SSG 348, 2) Kristian Torsell SSG 225.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 353, 2) Tom Sved SSG 326, 3) Jukka Nironen SSG 284.

A70: 1) Bertel Holmström RS 279, 2) Tryggve Henriksson RS 266.

A75: 1) Jouko Mutka RS 292.

Lag:

A: 1) Borgå Skyttar (Roni Tenhunen, Koskela, Teränen) 527.

A50: 1) Sibbo Skyttegille (Sved, Tissarinen, Torsell) 450.

A60: 1) Raseborgs Skyttar (Mutka, Holmström, Henriksson) 410 SFSMrek.

TRAP, AUTOMATTRAP OCH NATIONELL TRAP I MALAX 15–16.7.

Automattrap:

H: 1) Jonas Forsman PSF 85, 2) Jonny Martin PSF 76, 3) Anton Svenns PSF 56.

H50: 1) Marcus Bäckman RS 85.

A60: 1) Mikael Martin PSF 71, 2) Tore Ahlbäck PSF 70.

A70: 1) Magnus Backman RS 78.

A75: 1) Jarl Österman RS 74, 2) Guy Finnberg RS 69, 3) Rolf Hellgren RS 62.

Lag:

A: 1) Petalax Skytteförening (Forsman, Martin, Svenns) 217.

A50: 1) Raseborgs Skyttar (Hellgren, Bäckman) 147, 2) PSF (Ahlbäck, Martin) 141.

Nationelltrap:

D: 1) Wendy Jansson PSF 74.

H: 1) Tom Åbonde PSF 89, 2) Jonny Martin PSF 80, 3) Jonas Forsman PSF 77, 4) Anton Svenns PSF 67.

A50: 1) Marcus Bäckman RS 89.

A60: 1) Mikael Martin PSF 83, 2) Tore Ahlbäck PSF 77.

A70: 1) Magnus Backman RS 79, 2) Guy Finnberg RS 65.

A75: 1) Jarl Österman RS 81, 2) Rolf Hellgren RS 64.

Lag:

A: 1) Petalax Skytteförening (Åbonde, Forsman, Martin) 246.

A70: 1) Raseborgs Skyttar (Backman, Hellgren, Finnberg) 208.

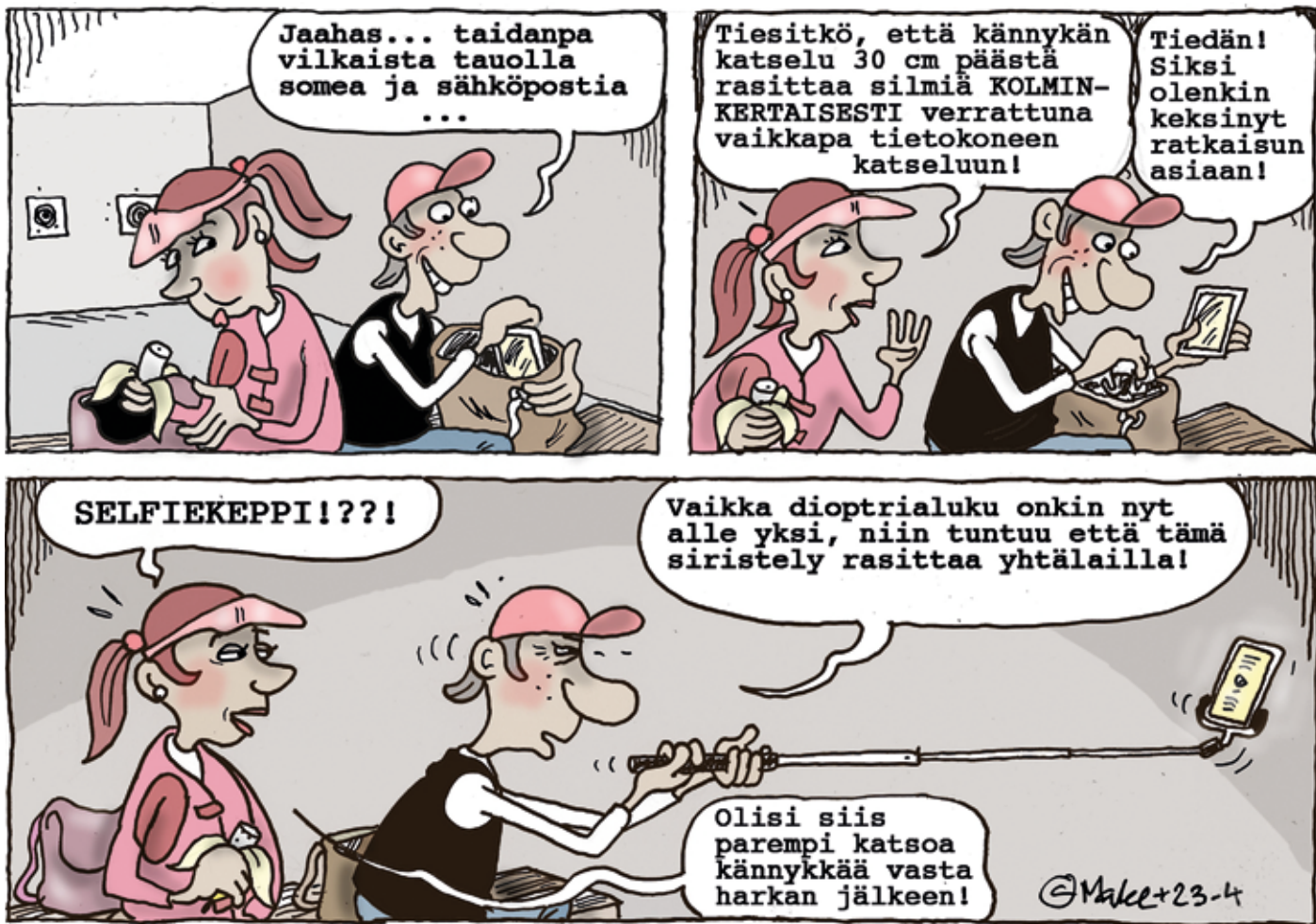

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Per-Ole Lindell
Verksamhetsledare
per-ole.lindell@idrott.fi

Joni Stenström, Svenska sidor skribent
050 405 5573
joni.stenstrom@gmail.com

SFS:s hemsida
www.sfs.idrott.fi

10 napakkaa

Ampumaurheiluliiton liikkuvan maalin lajivalmentaja Mika Kinisjärvi aloitti tehtävässään tänä vuonna. Hän on entinen huippuampuja, joka palasi näin valmentajana aktiivisesti ampumaurheilun pariin.

1 EKA ENNAKOIVA:

Millainen vuosi on ollut ampumaurheilun parissa?

Työntäyteinen! Arvosanaksi voisin antaa 9+.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Miten viihdyt lajin parissa muutaman vuoden tauon jälkeen?

Olo oli kuin kotiinsa olisi palannut. Olen viihtynyt tosi hyvin, ja porukka on ollut hyvä.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Mikä on ollut parasta?

Se kun olen nähnyt porukan kehittyvän ja ottavan askeleita eteenpäin niin tuloksellisesti kuin päähän sisälläkin.

4 NELJÄS NALLITUS:

Entä mikä olisi voinut mennä paremmin?

Jos MM-Bakussa olisi muutama laukaus mennyt kesemmälle, muutama mitali olisi tullut lisää.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Luonnehdi muutamalla sanalla nykyistä maajoukkuetta?

Siellä on persoonia, se on voitonhaluinen ja siellä on hyvä työmoraaali.

6 KUUKES KUVIILEVA:

Miten urheilijat ottivat sinut vastaan valmentajana? Hyvin. Aika samoilla kaavoilla mennään kuin aiemminkin. En ole keksinyt pyörää uudelleen, toki olen tuonut omiakin juttuja mukaan.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mikä on yllättänyt eniten valmentamisessa?

Se kuinka tarkkana ja läsnä pitää koko ajan olla.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Mikä muuttuu valmentamisessasi ensi vuodeksi – vaiko mikään?

Totta kai joitain uusia juttuja tulee, kuten esimerkiksi se, että aion olla nykyistä enemmän henkilökohtaisessa harjoittelussa mukana.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Kerro hauska kummellus tältä vuodelta.

Voi hyvänen aika...! Niitä kyllä riittää, mutta voiko niistä tässä kertoa? (Naurua.)

10 NAPAKYMPPI:

Mikä oli tämän vuoden napakymppi?

William Wilkmanin poikien MM-hopea on jäänyt mieleen siksi, että hän nousi vaatimattomasti menneen ekan kisan jälkeen mitaleille.

LASSI PALO

Teksti & kuva LASSI PALO

Tino Tapion pitkä ura uimahyppääjänä päättyi vakavaan loukkaantumiseen runsaat kaksi vuotta sitten. Hän oli tottunut harjoittelemaan 6–7 tuntia päivässä eli kymmeniä tunteja viikossa, joten vaihtoehtona ei ollut jäädä sohvalle makoilemaan ja somettamaan.

Ampumaurheilua harrastaneen isoäitinsä ansiosta nuorukaiselle löytyi melko nopeasti uusi laji. Liikunnallisesti lahjakas Tapio, 21, on omaksunut pistoolipracticalin ja action airin salat nopeasti ja on jo saavuttanut hyvää menestystä.

Uimahyppyssä Tapio on moninkertainen Suomen ja Pohjoismaiden mestari. Ansio-listalla ovat myös nuorten EM-kilpailujen kymmenes sija ja MM-edustus. Hän harrasti uimahyppyä kahdentoista vuoden ajan ja vietti ”kaiken aikansa” uimahallissa.

TAPIO ON helsinkiläinen ja edustaa Poliisien Ampumaseuraa (PAS). Hänen valmentajanaan toimii Timo Konttinen. Tapio on saanut arvokasta taustatukea myös Minor Rangen **Joona Hakuliselta**.

Tapio kävi Mäkelänrinteen urheilulukion ja aloitti syyskuun alussa opiskelut Helsingin

Santahaminassa sijaitsevassa Maanpuolustuskorkeakoulussa.

– Opiskelujen alku on ollut vauhdikas ja mielenkiintoinen. Polku on valmiina, ja voi sanoa, että ura kättelee lajia, tuleva sotatieteiden kandidaatti hymyilee.

”HARRASTAN PRACTICALIA, koska se on niin monipuolinen laji. Staget voivat olla melkein millaisia tahansa maan ja taivaan välillä. Ne voidaan tehdä lukuisilla eri tavoilla.

HARRASTUSMAHDOLLISUUDET ovat erinomaiset! Voin treenata Santahaminassa ja tehdä ratavarauksia itse.

AMMUN VUODESSA paljon. Määrät ovat 50–50 practicalin ja action airin välillä. Harjoitteluni ei ole vain ammusta, vaan myös ketteryuden, nopeuden ja tasapainon treenaamista sekä kuntosalia ja lenkkeilyä, jotta jaksaa pitkät kisarupeamat.

PARHAAT SAAVUTUKSENI OVAT yleisen sarjan SM-hopea ja -pronssi sekä junioreiden SM-kulta. Action airissa olin yleisessä sarjassa kol-

mas vuosina 2021 ja 2022 sekä junioreiden Suomen mestari samoina vuosina. Sijoituin vuosi sitten Thaimaan Pattayalla järjestetyissä MM-kilpailuissa junioreissa 20:nneksi.

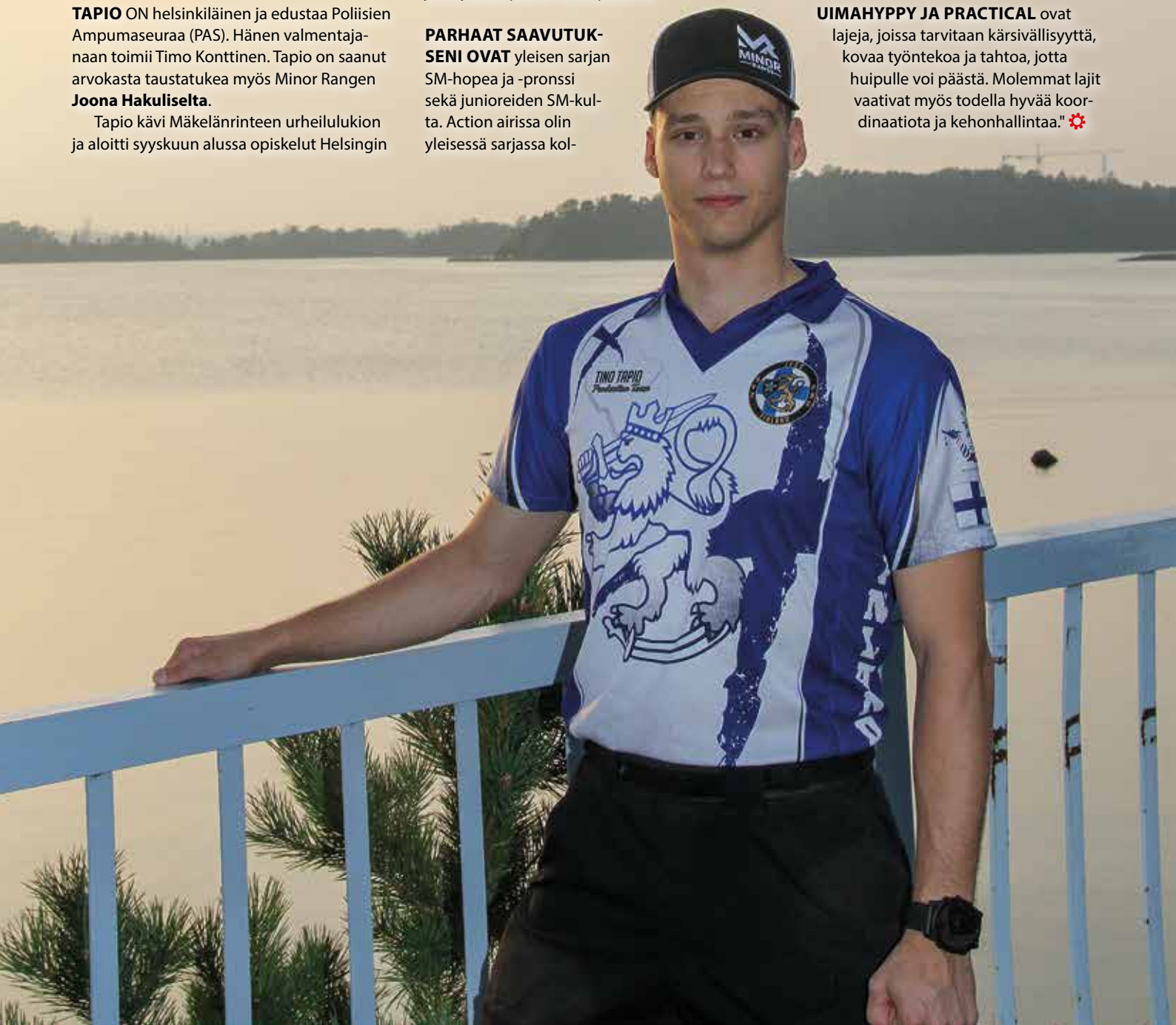
OLEN AMPUMAUURHEILIJANA tarkka, ketterä ja motivoitunut. Uimahyppyjen ansiosta minulla on hyvä kehonhallinta ja keskittymiskyky.

SUURIN KEHITYSKOHTTEENI on se, miten ylipäättään suoritan staget. Siinä on aina kehittämistä.

PRACTICAL ON LAJINA vauhdikas, ja se vaatii täsmällisyyttä. Practicalia ja action airia voivat harrastaa kaikki – iästä huolimatta.

TAVOITTEENANI ON menestyä niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. Ensi vuoden kisakalenteri pitää sovittaa opintojen kanssa.

UIMAHYPPY JA PRACTICAL ovat lajeja, joissa tarvitaan kärsivällisyyttä, kovaa työntekoa ja tahtoa, jotta huipulle voi päästä. Molemmat lajit vaativat myös todella hyvää koordinaatiota ja kehonhallintaa." 🛠️

AMPUMAUURHEILUA TUKEMASSA – NONAME

SEURA-ASUASIOISSA YHTEYDENOTOT:

kari.arponen@nonamesport.com

040 5527 988

www.nonamesport.com